

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษา : ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง
ของความงามของสตรีระสตีรูปางอ้วน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม (ศิลปะจินตทัศน์)

กรกฎาคม 2559

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษา : ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง
ของความงามของสตรีระสตีรูปางอ้วน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม (ศิลปะจินตทัศน์)

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษา : ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง
ของความงามของสตรีระสตีรูปร่างอ้วน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม (ศิลปะจินตทัศน์)

กรกฎาคม 2559

บัณฑิต กล้าผจญ. (2559). *การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ ประติมากรรมเซรามิกส์: กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน*. ปริญญาโท ศป.ม. (ศิลปกรรม : ศิลปะจินตทัศน์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก: รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ขวาลาวัณย์.

ในปัจจุบันนี้ความสวยงามของสรีระนั้นอาจถูกตัดสินทางการมองเห็น มากขึ้น เพียงเพราะในยุคปัจจุบันนี้มีวิวัฒนาการที่ล้ำสมัยเข้ามามีบทบาททางสังคมมากขึ้น ซึ่งรวมไปถึงวัฒนธรรมการกิน การอยู่อาศัย ความงาม ของสรีระมนุษย์ที่ถูกมองข้ามไปนั้นอาจจะต้องยึดหลักการของสุนทรียศาสตร์ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมองว่ารูปร่าง ใดถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมีความ แตกต่างกันไปและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ทัศนคติ ของคนยุคนั้นๆเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผลจากการวิจัยทางด้านเนื้อหาของการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของ ความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วนใน ครั้งนี้ยังพบอีกว่า ความงาม มุมมองที่แตกต่างและความเชื่อมโยงกับการตอบสนองของผู้คนทั่วไปใน หลายๆ ด้านมากขึ้น

ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ารสร้างสรรค์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงาม ของสรีระสตรี รูปร่างอ้วนเพื่อนำแนวความคิดไปสร้างเป็นผลงานศิลปะเป็นเครื่องมือชี้ชวนให้ผู้เห็นได้มี ความรู้และเข้าใจถึงความงามที่อาจถูกมองข้ามไปหรือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าชมมองเพื่อจะรับรู้ มุมมองอีกด้านหนึ่งของความสวยงามที่มีมาแต่เนิ่นนานและถูกเปลี่ยนแปลงด้วยสังคมและวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และข้อมูลจากการวิเคราะห์ผู้ที่มีประสบการณ์รวมทั้ง ข้อมูลทางภาคทฤษฎีและทางการ ที่ปรากฏงานวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์เสร็จแล้วนำมาสร้างเป็นงาน จจริง จากการศึกษาเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะให้เป็นมุมมองสะท้อนถึงสิ่งที่คนทั่วไป อาจมองข้ามไป และให้เข้าใจถึงความงาม ที่เปลี่ยนไปจากสังคมและวัฒนธรรมที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย

และเพื่อให้การทำผลงานวิจัยนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้เริ่มศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเนื้อหา ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์จากข้อมูลต่างๆ โดยมุ่งเน้นถึงการวิเคราะห์รูปแบบต่างๆ ของโครงสร้างของ ร่างกายที่มีสรีระอ้วนของศิลปินต่างๆ ที่ทำงานศิลปะในหลายๆเทคนิค อีกทั้งวิเคราะห์องค์ประกอบใน ส่วนอื่นๆ เช่นทางความคิดและทัศนคติ เช่น บุคลิกภาพทางร่างกาย พฤติ กรรม และความต้องการ ของบุคคลทั่วไป ทัศนคติด้านบวกและลบต่อตนเอง ในการสร้างสรรค์เป็นผลงาน

ผู้วิจัยคาดหวังว่า ผลงานที่นำเสนอผ่านในรูปแบบเทคนิคประติมากรรมเซรามิกส์ ในลักษณะ รูปแบบการนำเสนอการจัดวางในหลายๆรูปแบบ จะเป็นส่วนหนึ่งของการ นำเสนอที่สื่อความหมายทั้ง ในความคิดที่คนทั่วไปมองข้ามถึงความสวยงาม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าข้อมูลและเอกสารการค้นคว้า เชิงเนื้อหาและเทคนิคในการทำงานวิจัยครั้งนี้จะมีประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการศึกษาและหาข้อมูล มุมมองสะท้อนความต่างของความงาม ของสรีระสตรี รูปร่างอ้วนให้ได้รับรู้ผ่านทางผลงานประติมากรรม เซรามิกส์ที่นำเสนอไม่มากนัก

EDUCATION FOR CREATIVITY : AESTHETIC IN NUDE CERAMIC SCULPTURE

AN ABSTRACT
BY
BUNDIT KLAPHAJON

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Fine and Applied Art in Visualization of FineArts
at Srinakharinwirot University

July 2016

Bundit Klaphajon. (2016). *Education for Creativity: A Case Study of Imagination of Aesthetic in Nude Ceramic Sculpture*. Master's thesis, M.F.A. (Fine Arts of Visualization).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee:
Assoc. Prof. Somsak Chanwalawan.

In the present day, the beauty of the body shape is only judged visually. Due to the current cultural trends, such as in the way people eat, new technologies and so on. For this reason, true beauty has been replaced what the individual perceives to be beautiful on a personal level. One of the reasons that the true beauty of body has become obscured is the difference between the beauty of the body and what society perceives to be beautiful, especially if it is.

The results of the qualitative study in the creativity of ceramics sculptures; a case study of different perspectives on the larger female body shapes. It was found that the different points of view in terms of the ideal body shape can be linked to the responsiveness of individual.

The objective of this study is to create a different point of view in terms of the body shapes of larger women and applied the study to examine the representation of beauty in art, and as a way of understanding a culture and people.

According to the study, the researcher applied the interview method and analysis method during the interviews and other forms of research, such as the creation of virtual art.

In order to complete this research study, the researcher studied focus on works depicting over-sized art analyzed. their attitudes, perceptions, personalities and behavior, such as the ability to create virtual art.

The researcher presented the ceramic sculpture technique in terms of its composition, in several formats, with reference to the beauty of the larger body shape that some may overlook. Hopefully, the qualitative study, the methodology and the research techniques in this study may be useful for those who would like to study the beauty of the body shape of larger women through ceramic sculpture.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ : ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของ ความ
งามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน

ของ

บัณฑิต กล้าผจญ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม(ศิลปะจินตทัศน์)

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....รักษาราชการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรินทร์ ชัยวิสุทธิทางกูร)

วันที่.....เดือนกรกฎาคม พ.ศ.2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ที่ปรึกษา

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ ขวาลาวัณย์)

(อาจารย์ ดร.พิศรวัศ ภูทอง)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ ขวาลาวัณย์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ กมล เผ่าสวัสดิ์)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ ขวาลาวัณย์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ให้คำแนะนำในการทำวิจัย รองศาสตราจารย์ กมล เผ่าสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาธิต ทิมวัฒนบรรเทิง ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำขอขอบคุณ อาจารย์ ดร . พิศรวัธ ๓ทอง และอาจารย์ ธนอม ชากักดี ที่คอยให้คำปรึกษา ชี้แนะเพิ่มเติมตลอดจนตรวจสอบแก้ไขปริญญานิพนธ์จนเสร็จสมบูรณ์

ขอบคุณ ทุกคนในครอบครัวที่ช่วยเป็นกำลังใจ และสนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ทำงานศิลปะ ขอขอบคุณที่ได้ให้โอกาสในการมาศึกษาต่อในระดับชั้นปริญญาโท และขอขอบคุณเพื่อน พี่ๆน้องๆ ร่วมรุ่นในการศึกษาครั้งนี้ ที่ช่วยดูแลจัดการเรื่องเอกสารและแก้ปัญหาในงานวิจัย จนเสร็จสมบูรณ์

บัณฑิต กล้าผจญ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวความคิดการวิจัย.....	6
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ศิลปะยุค เรอเนซองส์ (พ.ศ.1940 - 2140).....	8
แนวคิดเรื่องร่างกาย.....	10
ความสำคัญของโครงการร่างกาย(bodyproject).....	17
การรับรู้ความงามของมนุษย์.....	25
สุนทรียศาสตร์กับมนุษย์.....	27
ความรู้พื้นฐานด้านความงาม.....	31
รูปร่างและรูปทรง.....	33
FernandoBoteroศิลปินผู้นิยมใน"อ้วนจังจามจัง".....	34
หลักการสร้างผลงานประติมากรรม.....	37
องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน.....	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	53
การศึกษาค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	54
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	54
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	59

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัย.....	61
ผลการสร้างสรรค์งานศิลปะ.....	63
ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจผลงานผลงานศิลปะ.....	64
ผลการประเมินทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะ.....	67
ความพึงพอใจในผลงานศิลปะ.....	69
5 การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	80
ขอบเขตของการวิจัย.....	80
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	81
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	82
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
อภิปรายผล.....	86
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	89
บรรณานุกรม.....	90
ภาคผนวก.....	92
ภาคผนวก ก.....	93
ภาคผนวก ข.....	95
ภาคผนวก ค.....	100
ภาคผนวก ง.....	106
ภาคผนวก จ.....	111
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	113

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

- 1 องค์ประกอบทางเคมีและคุณสมบัติทางกายภาพของดินเผาChina และดินเหนียว(BallClay)

บางตัว CHEMICAL ANALYSES..... 41

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ภาพประกอบ 1 “The Baroque World of Fernando Botero,”	3
2 ภาพประกอบ 2 วินัส แห่งวิลเลนดอร์ฟ	9
3 ภาพประกอบ 3 "แค่ 30 วันก็สวยเปรี้ยวได้อย่างรวดเร็ว"	10
4 ความแตกต่างทางเพศ	11
5 ภาพประกอบที่ 5 ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ร่างกายของผู้หญิงในอุดมคติ	11
6 ภาพประกอบที่ 6 ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และต้นทศวรรษที่ 1930 นี้ Martin Pumphrey	12
7 ความสวยแบบดาราสอลีวู้ดในยุค 1940	13
8 ความสวยแบบดาราสอลีวู้ดในยุค 1940	13
9 ส่วนยุค 1960 นิยมผู้หญิงผอมบางแบบ Twiggy	14
10 การรับรู้ความงามของมนุษย์	25
11 โฮเมอร์ (Homer. 400-300 B.C)	31
12 โซเครตีส (Socrates. 469-399 B.C)	32
13 อริสโตเติล (Aristotle. 348-322 B.C)	32
14 เพลโต (Plato. 428-347 B.C)	33
15 Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน "อ้วนจังจามจัง"	35
16 Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน "อ้วนจังจามจัง"	35
17 ห่วงรัก : กิตติพงษ์ สุริยทองขึ้น	36
18 แกร่ง : กิตติพงษ์ สุริยทองขึ้น	36
19 ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากดินพอร์ซเลน	51
20 ชื่อผลงาน PRETTY FAT1	71
21 ชื่อผลงาน PRETTY FAT2	73
22 ชื่อผลงาน PRETTY FAT3	75
23 ชื่อผลงาน PRETTY FAT4	77

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ถ้าจะกล่าวถึงความสวยงามของสระของมนุษย์นั้นอาจจะต้องยึดหลักการของสุนทรียศาสตร์ที่ว่าด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมองว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและทัศนคติของคนยุคนั้นๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรปผู้หญิงอ้วนมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากหลายปัจจัยที่ก่อให้เกิด ความอ้วนทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นอาหารหรือกรรมพันธุ์ก็ตาม ในสังคมยุคปัจจุบันนี้ ความอ้วนเปรียบเสมือนกับสิ่งที่สังคมไม่ยอมรับ บ้างก็เพราะว่าอาจมองว่าเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรมหรือกิจกรรมต่างๆ ได้ไม่สะดวกอย่างคนที่รูปร่างทั่วไปและในเมื่อกล่าวถึงวิวัฒนาการที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างไม่หยุดยั้งนั้นจึงทำให้มี ผลิตภัณฑ์ต่างๆ หรือสถาบันเสริมความงามลดหุ่นให้ผอมต่างๆ ที่เกิดขึ้นมามากมายอย่างที่เห็นกันทุกวันนี้ จึง ทำให้เกิดค่านิยมต่างๆ เพียงเพื่อตามกระแสว่า ถ้าสวย จะต้องหุ่นดี ใบหน้าเรียว จมูกโด่ง ถึงเรียกว่า ความ สวยงามจึงทำให้สังคมมีความคิดที่ก้าวข้ามความเป็นจริงหรือเข้าใจง่าย ๆ ว่าความสวย ที่เกิดขึ้นมันไม่ได้ มาจากความเป็นจริงที่ถูกสร้างสรรคด้วยธรรมชาติแต่ถูกแต่งเติมความงามด้วยเทคโนโลยีมากกว่า ซึ่งความอ้วนจึงเป็นสิ่งที่ถูกสังคมเหยียดโดยอัตโนมัติ เพราะคนส่วนมากย่อมมองว่าคนที่จะดูดีต้อง ขาว สวย และต้องหุ่นดีเท่านั้น ถ้ากล่าวถึงผู้หญิงที่มีความสวย สระที่สวยงาม วัน หนึ่งผู้หญิงคนนี้เกิดอ้วน สังคมจะยังมองและ ยอมรับหรือไม่ว่าเค้ายังสวยอยู่หรือเปล่า และมีอะไรเป็นตัวชี้วัดว่าถ้าอ้วนแล้วคือ ความไม่สวยตามความเป็นจริงเรื่องตามธรรมชาติกินมากมันก็อ้วนเป็นธรรมดาเกิดมามีผิวดำก็ตามกรรมพันธุ์พ่อแม่ หน้ามีริ้วรอยมีตีนกาเป็นไปตามอายุขัย แต่ดูตามสื่อเหมือนจะล้าสมัยของคนคิดว่าต้องเปลี่ยนตัวเองให้เป็นไปตามรูปลักษณ์ที่ป้อนให้ อย่างเรื่องขาว ความขาวคือความดี ถ้าขาวแล้วมีคนรักคนชอบ ดาราก็มีแต่คนขาวๆ คนดู ดูแล้วก็อยากสวยอยากงามเหมือนดารา ต้องพยายามทำให้ตัวเองขาว หายากินมาทาเอาตังค์ไปซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อเปลี่ยนสีตัวถ้าลองสีนํ้าเสนอว่าความดำคือความดีงามบ้าง คนก็อาจจะเปลี่ยนไปทำตัวดำได้เช่นกัน

แต่ปัจจัยที่จะเปลี่ยนไปได้นั้นมันมีหลายอย่าง ไม่ใช่แค่สีอย่างเดียวนะ หรือถ้าสีบอกว่าอ้วนคือสวย ปัจจุบันจะยังคงมีสถาบันเสริมความงามลดหุ่นได้อีกหรือ ไม่แต่สภาพในปัจจุบัน ทำให้คนส่วนใหญ่ขาดความเป็นตัวของตัวเองได้หรือเปล่า ในยุคที่ผู้คนบูชาความขาว คนกำหนดความภาคภูมิใจ ในตัวเองเรื่องนี้อาจเกิดขึ้นได้เมื่ออยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่ถูกครอบงำทางความคิด แม้จะมั่นใจในความ

เป็นตัวของตัวเองอย่างไรแต่เมื่อเผชิญกับสังคมก็ บสยตาจากคนรอบข้างกับสิ่งที่เราพบเห็น มันก็ต้องเกิด ความกระทบกระเทือนบ้างเหมือนกันหรือสภาพคนอ้วนที่อยู่ในสังคมที่มองว่าคนอ้วนนั้น เป็นคนที่ไม่ดี แล้วสกปรก ไม่สะอาด เหม็น หรือมีกลิ่นตัว มันก็อาจทำให้คนกลุ่มนี้ขาดความมั่นใจในตัวเองเพียง เพราะถูกสังคมยึดเหยียดความไม่เป็นตัวเองมาให้และหมดความมั่นใจไปเลย ไม่ว่าจะเป็น การแต่งตัว หรือการทำกิจกรรมต่างๆ กลุ่มคนพวกนี้ก็ถูกมองว่าน่ารังเกียจหรือแต่งกายไม่ดูสุภาพของตัวเองบ้างใน เมื่อความเป็นจริงตัวเราคือภาพสะท้อนการดำเนินชีวิตและลักษณะเฉพาะตัว เช่น ขาวนาทำงานกรำ แดด มันก็ต้องดำอยู่แล้ว หรือดำเพราะพ่อแม่ดำอยู่ก็แล้วแต่ นั่นก็คือ ความเป็นตัวเขามันคือความจริง ที่ไม่ใช่แค่การยอมรับสภาพ แต่กลับต้องภาคภูมิใจในความเป็นเขา ถึงแม้ว่าจะถูกมองแบบไหนก็ตาม ซึ่ง ถ้าสังคมหรือคนกลุ่มใหญ่ลองเปิดใจและให้โอกาสตัวเองเปลี่ยนมุมมองใหม่ๆ และสร้างทัศนคติ กับ ผู้หญิงที่อ้วน อาจทำให้คนทุกกลุ่มหรือทุกชนชั้นอาจทำให้สังคม น่าอยู่ด้วยการไม่เหยียดกัน หรือ อยู่ ด้วยการให้เกียรติกันมากขึ้นกว่าเดิม

เช่นเดียวกับเรื่องความอ้วน หรือริ้วรอยต่างๆ เมื่ออายุมากขึ้น กลไกของร่างกายก็เสื่อมถอย ลง ซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่เราอาจ มองข้ามความเป็นจริงที่ว่า ที่เรามีสภาพแบบนี้มันเป็นเรื่องปกติ มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นกับทุกคนและถ้ายอมรับมันได้ ก็สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติเพราะยังในทุก วันนี้คนก็ยังมองว่าคนอ้วนคือ การไม่ดูแลตัวเอง แต่ถ้ามองในทางกลับกลับว่า ที่คนๆ หนึ่งอ้วนได้ อาจ เกิดจากค ความสมบูรณ์ของฐานะก็เป็นได้ ถ้าหากเราใส่ใจกับเรื่องพรรคนั้นน้อยลง การมีชีวิตมันอาจ คุ่มค่าขึ้นก็ได้ เพียงเพราะแค่ให้โอกาสตัวเองและให้โอกาสคนอ้วนที่ยังอยากอยู่ในสังคมอย่างสวยงาม เช่นเดียวกัน

จากข้อมูลเบื้องต้นที่กล่าวมานั้นปัญหาที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกับ บความงามของ ผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและทัศนคติที่ถูกยึดเหยียดด้วยสื่อต่างๆจนทำให้ผู้หญิงที่ มีรูปร่างอ้วนจึงเป็น ที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวย ทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูก กำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ ความเป็นจริงอาจเป็นการชี้ วัดที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมิน ค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง

ในกรณีที่ยังมีบุคคลท่านหนึ่งที่ยังได้มองเห็นว่าความอ้วนของผู้หญิงนั้นมีความงามแฝงอยู่ก็ คือ คุณ อนันต์ สายทอง กล่าวไว้ว่า “ผมได้แรงบันดาลใจในการรังสรรค์ผลงานโดยผสมผสานทั้งความ เป็นตะวันตกและตะวันออกรวมกันโดยเฉพาะภาพจิตรกรรมฝาผนังที่โดดเด่นตามวัดต่างๆ ทั่วภาคเหนือ ผสานกับงานปั้น ที่เน้นความอวบอ้วน น่ารัก ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากงานตะวันตกจากวินัสความอวบอ้วน ในงานปั้นแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความเพียบพร้อมมาเสนอในรูปแบบที่เราคุ้นตากับชมธรรมชาตินิยม ประเพณีวิถีชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่งานจากบทประพันธ์ต่างๆ เช่น ขุนช้าง -ขุนแผน หรือ แผลเก่าของ ไม่เมืองเดิม” (อนันต์ สายทอง . ม.ป.ป.: ออนไลน์) และศิลปินต่างประเทศอีกท่าน หนึ่งที่ยังคงมองเห็น

ความงามของความอ้วนและได้นำมาทำเป็นงานศิลปะ อีกคือ เฟร์นันโด Botero ศิลปินละตินอเมริกัน มักจะอ้างบอกว่าเขาวาด ผลงานของเขาแม้ในรูปแบบของการตุ๋นล้อเลียน ". โลกในขณะที่เขาเห็นมัน"

เป็นที่รู้จักกันดีและน่ารักหรือชอบใจขึ้นอยู่กับการรับรู้ของผู้ชมจากความอ้วน สำหรับผู้ที่ชอบ 'อ้วน' ผู้หญิงชอบ Botero ของใหญ่ยิ่งขึ้นรูปแบบเมื่อเทียบกับบางและประเภทร่างกายผอมแห้งที่กำลังอยู่ในสมัยนิยมทำให้งานของเขาที่น่าสนใจและมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนของประวัติศาสตร์ศิลป์แม้คร่าวๆ ของการทำงานของเขาเผยให้เห็น พิตาเรอ อิทธิพลหนึ่งเหตุผลก็อาจจะแย้งว่า Botero ใช้การบิดเบือนของสัดส่วนเป็นความเห็นในสังคมวัฒนธรรมและความสูงของเรื่องบางที่แนวโน้มของ ศิลปะ บาโรค ที่มีต่อความอุดมสมบูรณ์และมีความคิดริเริ่มสัดส่วนช่วยสร้างรูปแบบลายเซ็นของเขาแต่สำหรับเขา Botero อ้างที่จะไม่ได้เป็นที่รู้จักหรือเข้าใจแหล่งที่มาของศิลปะของเขาเมื่อเขาเริ่มวาดเรียกมันว่าใช้งานง่ายอย่างสิ้นเชิง

ภาพประกอบ 1 "The Baroque World of Fernando Botero,"

ที่มา: <http://ayannanahmias.com//07/08/2011botero-modigliani/>

แรงบันดาลใจพิตาเรอ Botero เป็นที่ยอมรับในเรื่องของการจัดแสดงนิทรรศการที่สำคัญของการทำงานของเขา " โลกพิตาเรอของ Fernando Botero "ซึ่งไปเที่ยวพิพิธภัณฑ์ในทวีปอเมริกาเหนือจาก 2007 ถึง 2008 แคตตาล็อกประกอบเผยแพร่โดยสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเยล (2007), คือการศึกษาที่ครอบคลุมมากที่สุดในชีวิตของเขาและการทำงานเพื่อวัน เนื้อเรื่อง 100 ผลงานจากคอลเลกชันส่วนตัวของศิลปินปริมาณให้ข้อมูลคิดเห็นของร่างกายมากของการทำงาน ที่มา: Trader ไบรอัน (Ayanna Nahmias, Editor-in-Chief. 2011: Online)

ศิลปะจึงเกิดขึ้นมาพร้อมกับมนุษย์มีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงทางศิลปะนั้น อาจมีความแตกต่างกันออกไปตามยุคสมัยหรือตามเงื่อนไขอิทธิพลของสมัยนั้นๆ ในช่วงสมัยหนึ่งศิลปินศิลปินอาจได้รับการกระตุ้นให้สร้างงานศิลปะขึ้นโดยผู้มีอำนาจทางสังคมหรือบางครั้งก็ได้รับแรงบันดาลใจจากธรรมชาติ หรือจากสิ่งเร้าอื่นๆ การนำรูปทรงที่มีอยู่ในธรรมชาติสามารถนำมาสร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างไม่จำกัด ดังเช่นนักปราชญ์ชาวกรีกผู้มีชื่อเสียงท่านหนึ่งอริสโตเติล ได้เคยกล่าวไว้เกี่ยวกับการที่มนุษย์จะเกิดความเข้าใจและซาบซึ้ง ในธรรมชาติถึงขั้นนำมาสร้างให้ เกิดผลงานทางด้านศิลปะได้นั้น “ประการแรกศิลปินต้องรู้จักและเข้าใจ ความงามที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวธรรมชาติ รู้จักเลือกเฟ้นส่วนที่ดีหรือเลือกเฉพาะส่วนที่เห็นว่ามีค่าสำคัญ ประการต่อมา คือ มีความสามารถที่จะถ่ายทอดแรงบันดาลใจอันเกิดจากธรรมชาติเหล่านั้นให้เห็นผ่านรูปทรง เนื้อหาเรื่องราวได้ถูกต้องและใกล้เคียงความเป็นจริงให้มากที่สุด ในธรรมชาติ เราได้พบสิ่งมีชีวิตต่างๆ ล้วนมีความแตกต่างและหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นเริ่มจากรูปทรงภายนอก ขนาด หรือโครงสร้างของร่างกาย อีกทั้งการดำรงชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับสังคมและวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆ และสภาพความเป็นอยู่ของแต่ละท้องถิ่นสังคมปัจจุบันมีวิวัฒนาการที่ก้าวหน้าอย่างไม่หยุดหย่อนจึงทำให้มีการพัฒนาทุกด้านไม่ว่าจะเป็นด้านอาหารการกินอยู่ การศึกษา รวมไปถึงการดูแลสุขภาพ ปัจจุบัน วิวัฒนาการทางด้านการแพทย์การเสริมความงามมีอยู่มากมายจึงทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หันมาดูแลสุขภาพและความงามกันมากขึ้นจึงทำให้คนเรามีหุ่นและสรีระที่ดีมากขึ้นเพราะคนส่วนใหญ่ยังคงรักสวยรักงามกันมากขึ้น แต่ก็ยังมีคนอยู่กลุ่มหนึ่งที่มิสรีระที่อวบจนไปถึงอ้วน สังคมกลุ่มนี้ทุกวันสังคมอาจถูกมองว่าเป็นกลุ่มที่น่ารังเกียจไม่ว่าจะเป็นสรีระ ความสกปรก จึงเป็นปัญหาที่คนส่วนมากมองข้ามไป

จากข้อมูลดังกล่าวนี้จึงทำให้ทราบถึงปัญหาที่ว่าทราบในในโลกยังมีความเจริญก้าวหน้าและเทคโนโลยีใหม่ๆ ผู้คนในสังคมย่อมเปลี่ยนแปลงความคิดและวิถีชีวิตที่แตกต่างกันออกไป ทักษะคติที่มีอยู่เดิมก็อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ปัญหาทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการที่จะศึกษาหาแนวทางที่อยากจะให้ คนทั่วไปได้มีทัศนคติหรือได้เปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือมองว่าผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะอ้วน ว่าน่ารังเกียจ หรือไม่สวยงามตาม โครงสร้างของร่างกาย ได้มีมุมมองที่ดีขึ้นกับผู้หญิงที่อ้วนมากขึ้น ดังนั้นศิลปะจึงเป็นผลแห่งความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่แสดงออกในรูปแบบลักษณะต่างๆ ให้ปรากฏ ซึ่งสุนทรียภาพความประทับใจโดยการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเซรามิกส์ เพื่อให้สังคมได้เล็งเห็นคุณค่าความงามบนสรีระผ่านการ สร้างสรรค์

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ในกรณีผู้หญิงอ้วนในรูปแบบต่างๆ หลายๆ ท่วงท่าต่างๆ ให้มีความน่ารัก เพื่อให้คนทั่วไปในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้หญิงที่อ้วน และมองว่าคนอ้วน ก็คือคนที่สวยและน่ารักในอีกรูปแบบหนึ่ง

2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมผู้หญิงอ้วนในรูปแบบต่างๆ แล้วนำเสนอต่อสาธารณะชน เพื่อให้สาธารณะชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญที่จะได้รับรู้ถึงความสวยงามที่คนทั่วไปอาจมองข้ามความงามนั้นไป อาทิ เช่น

- ความน่ารัก
- ความอบอุ่นนุ่มนวล
- ความอิมเมจของสตรีระ เป็นต้น

3. ผู้วิจัยมุ่งหวังที่จะให้งานศิลปะนี้เป็นเสมือนตัวแทนทางความคิดและจินตนาการของผู้วิจัย อีกทั้งยังต้องการให้คนทั่วไปหัน มามองและค้นหาความงามที่ได้ถูกมองข้าม และเพื่อเข้าใจถึงความรู้สึกภายใต้จิตใจที่มีต่อผู้หญิงอ้วน

ความสำคัญของการวิจัย

1. สามารถนำผลงานไปติดตั้งในพื้นที่ต่างๆ เพื่อให้ผู้คนทั่วไปได้มองและเล็งเห็นถึงสรีระของผู้หญิงอ้วนซึ่งอาจทำให้เข้าใจถึงมุมมองที่ต่างจากเดิมที่เคยมองและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้หญิงที่อ้วน

2. สามารถเป็นแนวทางนำข้อมูลที่ศึกษาค้นคว้ามาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ ประติมากรรมสร้างสรรค์ในเรื่องที่สนใจอีกต่อไป

3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนหรือบุคคลทั่วไปที่จะศึกษาเนื้อหาหรือข้อมูลและเทคนิคการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมเซรามิกสในกรณีผู้หญิงอ้วนต่อไป

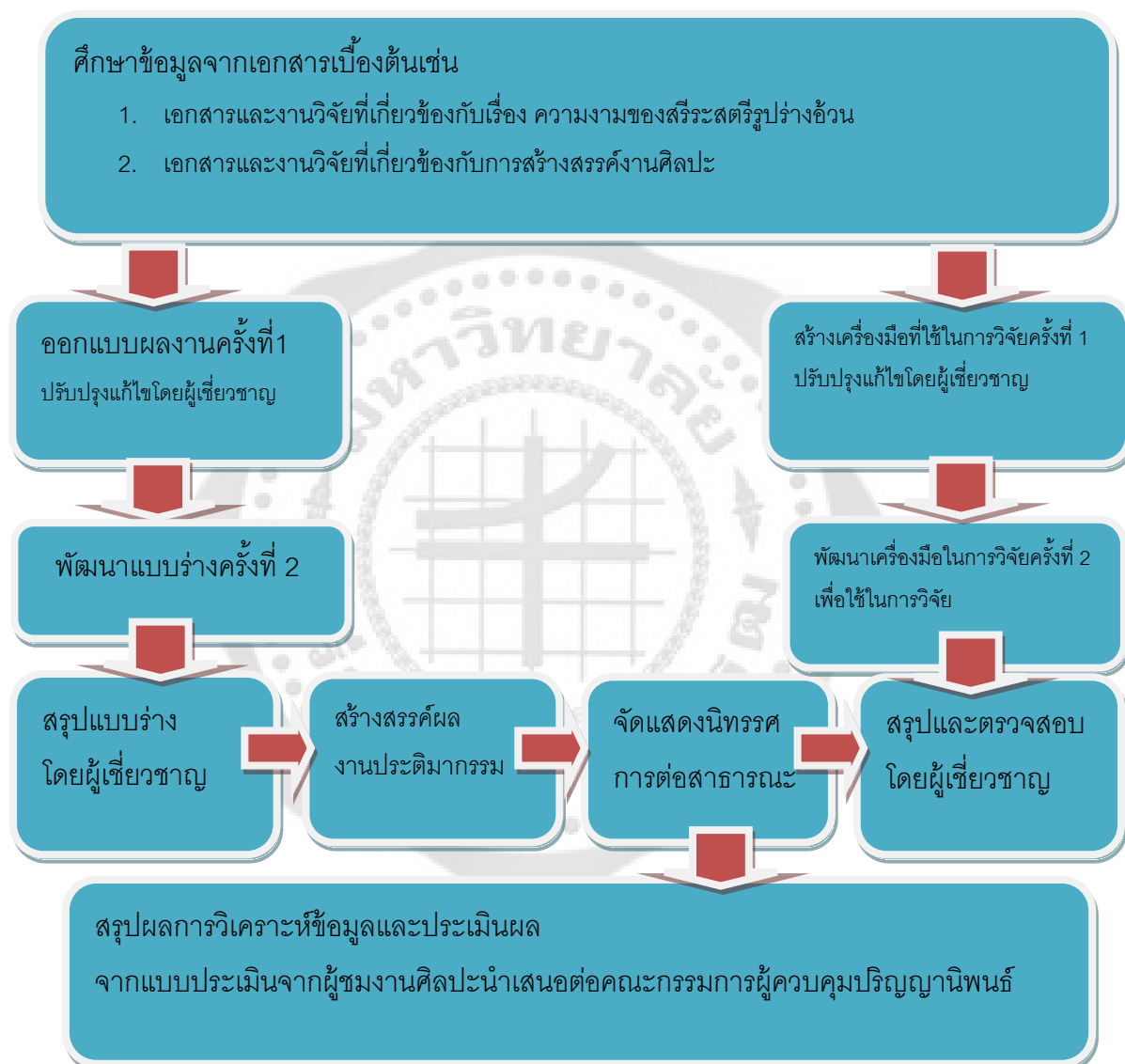
ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษา เรื่องความงามของผู้หญิงอ้วนทั่วไป ที่มักถูกมองข้าม ความงามด้วยความคิดและอุดมคติของคนทั่วไปที่มองเห็นว่าสตรีรูปร่างอ้วนนั้นเหตุเพราะอะไรถึงได้คิดว่าไม่สวยและรูปร่างน่ารังเกียจ

ประชากรประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลทั่วไปทั้งชายและหญิง ที่มีทัศนคติและอุดมคติต่อผู้หญิงอ้วนว่ารู้สึกอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างเจาะจง (Purposive) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นใครก็ได้ที่มีลักษณะตรงตามความต้องการของผู้วิจัย โดยอาจกำหนดเป็นคุณลักษณะเจาะจงลงไป ซึ่งในงานวิจัย คือบุคคลทั่วไปทั้งชายและหญิง

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือคนอ้วน และ รูปคนอ้วน ที่จะนำมาทำงานศิลปะแบบฟอร์มของผู้หญิงอ้วน
รูปแบบของเส้น

- อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ดิน เชือก น้ำ ฟองน้ำ แบบหุ่น
- การออกแบบด้วยการสเก็ตภาพ การร่างภาพ

- ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน วาดภาพร่างผลงานเมื่อได้ภาพร่างที่ต้องการแล้ว นำพมาลงขึ้นรูปด้วยฟองน้ำและขึ้นรูปงานประติมากรรมด้วยเชือกที่ชุบน้ำสลิปเรียบร้อยแล้วและเข้าเตาเผาด้วยอุณหภูมิ 1200 องศาและนำผลงานที่ได้ เพื่อแสดงนิทรรศการต่อไป

2. ตัวแปรตาม คือคุณค่าทางศิลปะคุณค่าทางความงาม ให้ความรู้สึกละลึกความหมายให้ผู้เข้าชมผลงานศิลปะนี้ได้ถึงข้อมูลหรือเรื่อง ราวและมุมมองที่อาจมองข้ามความงามของคนอื่นแล้วได้รับความรู้ข้อมูลอีกด้านของผู้ทำวิจัยได้นำเสนอ ก็จะได้มีความ เข้าใจมากขึ้นหรือมีมุมมองทรรณะคติที่เปลี่ยนไปได้เห็นถึงความงามของสรีระผู้หญิงที่อ้วนว่าที่งามนั้นงามอย่างไร

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษาเรื่องศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วนเพื่อนำแนวความคิดไปสร้างเป็นผลงานศิลปะเป็นเครื่องมือชี้ชวนให้ผู้เห็นได้มีความรู้และเข้าใจถึง ความงามที่อาจถูกมองข้ามไปหรือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าชมมอง เพื่อจะได้รับรู้มุมมองอีกด้านหนึ่งของความสวยงามที่มีมาแต่เนิ่นนานและถูกเปลี่ยนแปลง ไปด้วยสังคมและวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ การหาข้อมูลว่าผู้หญิงอ้วนนั้นงามอย่างไร แบบของเส้นที่ใช้ในงามต้องเป็นอย่างไรจากการสัมภาษณ์และข้อมูลจากการวิเคราะห์ ผู้ที่มีประสบการณ์รวมทั้งข้อมูลทางภาคทฤษฎีและทางการที่ปรากฏงานวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์เสร็จแล้วเป็นภาพร่าง 15 ชิ้น โดยมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากภาพร่างเหมือนจริงให้เหลือ 4 ภาพ แล้วนำมาสร้างเป็นงานจริงโดยกำหนดให้ งานมีดังนี้เป็นผลงานสร้างสรรค์ เน้นงาน ประติมากรรม 3 มิติ จำนวน 4 ชิ้น เทคนิคทางเซรามิกส์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อ้วน หรือ อวบอ้วน หมายถึง ที่มีร่างกายอวบอ้อมและเข้ายวน
2. พิสดาร หมายถึง ที่ผิดปกติ, ที่แปลกประหลาดไปจากธรรมดา
3. อ้วน หมายถึงมีเนื้อและมันมาก โตอวบ

ที่มา: <http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute/%E0%B8%AD%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%99>

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ : กรณีศึกษาเรื่องศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วนเพื่อนำแนวความคิดไปสร้างเป็นผลงานศิลปะ ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษา ประกอบด้วย

- ศิลปะยุค เรอเนซองส์ (พ.ศ.1940 - 2140)
- แนวคิดเรื่องร่างกาย
- ความสำคัญของโครงการร่างกาย(bodyproject)
- การรับรู้ความงามของมนุษย์
- สุนทรียศาสตร์กับมนุษย์
- รูปแบบ รูปทรง
- Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน "อ้วนจัง งามจัง"
- ตัวอย่างงานของศิลปินผู้ทำงานต้นแบบ
- หลักการสร้างผลงานประติมากรรม
- องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (กระบวนการเชรามิกส์)
- ดินผสมสำเร็จรูปกลุ่มพอร์ซเลน

ศิลปะเรอเนซองส์ (พ.ศ.1940 - 2140)

คำว่า “เรอเนซองส์” หมายถึง การเกิดใหม่ หรือ “ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ” เป็นการระลึกถึงศิลปะกรีกและโรมันในอดีตซึ่งเคยรุ่งเรืองให้กลับมาอีก ศิลปะเรอเนซองส์ไม่ใช่การลอกเลียนแบบจากอดีต แต่เป็นการเน้นความสำคัญของลักษณะเฉพาะบุคคล มีความสนใจลักษณะภายนอกของมนุษย์ และธรรมชาติก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการค้นหาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการแขนงต่าง ๆ

ที่มา: <http://www.ipesk.ac.th/ipesk/VISUALART/lesson436.html>

ศิลปะเรอเนซองส์ (พ.ศ. 1940 - 2140) คำว่า "เรอเนซองส์" หมายถึง การเกิดใหม่ ซึ่งเป็นการระลึกถึงศิลปะกรีกและโรมันในอดีต ซึ่งเคยรุ่งเรืองให้กลับมาอีก ศิลปะเรอเนซองส์ไม่ใช่การลอกเลียนแบบจากอดีต แต่เป็นยุคสมัยแห่งการเน้นความสำคัญของลักษณะเฉพาะบุคคล มีความสนใจลักษณะภายนอกของมนุษย์ และ ธรรมชาติ เป็นแบบที่มีเหตุผลทางศีลธรรม ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการ

ค้นหาความรู้ทาง วิทยาศาสตร์ และวิทยาการแขนงต่างๆ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น "สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา" โดยมีรากฐานมาจากประเทศอิตาลี และแผ่ขยายไปยังดินแดนต่างๆ ในยุโรปในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา คริสตจักรยังคงเป็นผู้อุปถัมภ์ที่สำคัญของเหล่าศิลปินนอกจากนี้ยังมีพวกขุนนาง พ่อค้าผู้ร่ำรวย ซึ่งเป็นชนชั้นสูงก็ได้ว่าจ้าง และอุปถัมภ์เหล่าศิลปินต่าง ๆ ด้วย ตระกูลที่มีชื่อเสียงเหล่านั้น ได้แก่ ตระกูล วิสคอนตี และสฟอร์ซา ในนครมิลาน ตระกูลกอนซากาในเมืองมานตูอา และตระกูลดีซีในนครฟลอเรนซ์ การอุปถัมภ์ศิลปินนี้มีผลในการกระตุ้นให้ศิลปินเฝ้าหาชื่อเสียง และความสำเร็จมาสู่ชีวิตมากขึ้น ผลงานของศิลปินที่มีทั้ง จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ทำให้ชื่อเสียงของศิลปินหลายคน เป็นที่รู้จักทั่วโลกตลอดกาล เช่น ลีโอนาร์โด ดา วินชี มีเกลันเจโล ราฟาเอล สถานภาพทางสังคมของศิลปิน เป็นที่ยอมรับกันอย่างสูงในวงสังคม เกิดสำนักศิลปะเพื่อฝึกฝนช่างฝีมือ และเกิดมีศิลปินระดับอัจฉริยะ ขึ้นมาอย่างมากมาย และในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา นี้เอง ที่มีการพัฒนาการพิมพ์ขึ้นในประเทศเยอรมนี โดย โยฮันน์ กูเทนแบร์ก เป็นผู้ผลิตนวัตกรรมชิ้นนี้ขึ้นมาราวพุทธศตวรรษที่ 20 ทำให้ศิลปะการพิมพ์ได้เริ่มมีการสร้างสรรค์ขึ้นอย่างจริงจัง นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ที่มา : <http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%9F%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%9F%E0%B8%B9%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%B2>

วีนิสแห่งวิลเลนดอร์ฟ (Venus of Willendorf)

ภาพประกอบ 2 วีนิสแห่งวิลเลนดอร์ฟ (Venus of Willendorf)

ที่มา: <http://pregare.exteen.com/20100611/entry>

เธอเป็นตุ๊กตาที่แกะสลักจากหินที่เรียกว่า Oolitic Limestone ค่ะ (เราเองก็ไม่แน่ใจว่าเป็นหินประเภทไหนเท่าที่จำได้ Limestone จัดอยู่ในตระกูลแร่ Calcite) ในสมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีอายุประมาณ 28,000-25,000 ปีก่อนคริสตกาล หรือยุคหินเก่า ประติมากรรมลอยตัวชิ้นนี้ค้นพบโดยนักโบราณคดีชื่อว่า Josef Szombathy ในแหล่งขุดค้นทางโบราณคดี หมู่บ้านวิลเลนดอร์ฟ ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศออสเตรีย (แต่แหล่งที่ขุดค้นพบนี้กลับไม่มีหินประเภทเดียวกับที่ใช้แกะสลักเธอขึ้นมา ทำให้มีการสันนิษฐานว่าจริงๆ แล้วเธอคงไม่ได้ถูกผลิตขึ้นในแหล่งนั้น แต่อาจเป็นเครื่องรางที่ติดมากับ กลุ่มชน ที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในบริเวณนี้)

ลักษณะของวินัสแห่งวิลเลนดอร์ฟนั้นเป็นรูปปั้นหญิงสาวเปลือย ส่วนใบหน้าไม่มีการแกะสลักรายละเอียดใดๆ นอกจากทรงผมที่ยกยอดติดกับศีรษะ (แต่บางแหล่งข้อมูลบอกไว้ว่าเหมือนผมเปียถักพันรอบศีรษะ) และทรวดทรงที่...เอ่อ...อวบอ้วน โดยเฉพาะหน้าอกและช่วงลำตัว เหตุผลที่ทำให้เธอรูปร่างเฝ้าฝันไว้แบบนี้นั้น นักมานุษยวิทยาสันนิษฐานว่า เป็นเพราะประติมากรรมชิ้นนี้ทำขึ้นเป็นสัญลักษณ์แทนเพศหญิง ที่เป็นผู้ดูแลที่อยู่อาศัยและปรุงอาหาร แต่ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือการผสมพันธุ์และให้กำเนิดลูกหลาน ซึ่งจะมาเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวต่อไป ดังนั้นสิ่งที่ประติมากรรมชิ้นนี้จึงน่าจะเป็นตัวแทนของความอุดมสมบูรณ์นั่นเอง

บางคนอาจจะสงสัยว่า ทำไมเธอถึงได้ชื่อว่าวินัส เพราะเธอไม่น่าจะมีอะไรเกี่ยวข้องกับเทวีแห่งความงามของโรมันเลย คำตอบคือ เป็นเหมือนมุขตลกนิดๆ ค่ะ เพราะนักโบราณคดีตะวันตกมักจะให้ชื่อรูปปั้นหรือรูปแกะสลักต่างๆ ที่เป็นหญิงเปลือยว่าวินัสนั่นเอง (รูปปั้นเทพีวินัส มักจะปั้นออกมาในรูปของหญิงงามเปลือยกาย) ที่มา: <http://pregare.exteen.com/20100611/entry>

แนวคิดเรื่องร่างกาย

ภาพประกอบ 3 "แค่ 30 วันก็สวยเปรี้ยวได้อย่างรวดเร็ว"

ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 3 "แค่ 30 วันก็สวยเปรี้ยวได้อย่างรวดเร็ว" ภาพโฆษณาแบบนี้ สามารถหาดูได้ตามหน้า โฆษณาในนิตยสารและเว็บไซต์เกี่ยวกับการลดความอ้วนและไขมันส่วนเกินทั่วไปรวมไปถึงป้ายโฆษณาขนาดใหญ่บนหลังคาตึกเพื่อเชิญชวนให้มีการทำศัลยกรรมเสริมความงามทั่วไปและลดความอ้วนโดยมีการอ้างถึงสรรพคุณด้านเดียว โดยไม่มีการพูดถึงอันตรายข้างเคียงที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้

ภาพประกอบ 4 ความแตกต่างทางเพศ

ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 4 ความแตกต่างทางเพศได้กลายมาเป็นตัวการสำคัญในการสร้างความไม่สมดุลย์ทางอำนาจในสังคมในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงรูปกายภายนอกผู้ชายเริ่มแต่งตัวตามสบายในขณะที่ผู้หญิงยังทวีความสนใจในการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองให้สวยงาม เครื่องรัดทรง หรือคอร์เซ็ท (corset) ของ ผู้หญิงกลายเป็นสัญลักษณ์ของคริสต์ศตวรรษที่ 19 อันเป็นเสมือนเครื่องจองจำร่างกายของผู้หญิง (Kunzle. 1982) ขึ้นได้

Irene
Gibson

ภาพประกอบ 5 ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ร่างกายของผู้หญิงในอุดมคติ

ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 5 ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ร่างกายของผู้หญิงในอุดมคติ หรือ มาตรฐานของความสวยในยุคสมัยนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในสหรัฐอเมริกา ในทศวรรษที่ 1920 หญิงสาวแบบ "Gibson Girl" ที่มีรูปร่างส่วนโค้งงอเหมือนนาฬิกาทราย ได้เปิดทางให้กับสาวปราดเปรียวแบบสาวรุ่น (flapper) ซึ่งมีรูปลักษณ์คล้ายกับเด็กผู้ชาย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก Coco Chanel และ Patou การปรากฏตัวของ ภาพลักษณ์ของหญิงสาวแบบที่เรียกว่า flapper

ภาพประกอบ 6 ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และต้นทศวรรษที่ 1930 นี้ Martin Pumphrey ชี้ให้เห็นว่าหญิงสาวแบบ flapper

ที่มา: <http://v1.midnightuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 6 ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และต้นทศวรรษที่ 1930 นี้ Martin Pumphrey ชี้ให้เห็นว่าหญิงสาวแบบ flapper เป็นการนำเสนอภาพอุดมคติของผู้หญิงที่สอดคล้องกับการเข้ามาของยุคสมัยใหม่ (modernity) เป็นครั้งแรกที่นำเสนอภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้จินตนาการภาพตนเองในรูปลักษณะที่ไม่ต้องคำนึงถึงชนชั้น ท่องไปได้ในระดับนานาชาติ และสามารถเข้ากับบรรทัดฐานความเป็นหญิงของผู้หญิงรุ่นแม่ได้เป็นอย่างดีเป็นรูปลักษณะที่ทำให้ฝืนถึงเสรีภาพอุตสาหกรรมแฟชั่นและภาพยนตร์ส่งเสริมให้ผู้หญิงโดยเฉพาะผู้หญิงในวัยสาวฝืนถึงอิสรภาพจากความจำเริญในสำนักงานหรือร้านค้าที่ทำงานเพื่อให้ถึงกิจกรรมยามว่างอุตสาหกรรมแฟชั่นและภาพยนตร์ยังเชื่อมต่อไปยังกับโลกแห่งความโรแมนติกของฮอลลีวูด หรือปารีสอีกด้วย (ดูภาพประกอบ 7)

ภาพประกอบ 7 ความสวยแบบดาราสอลิวิู้ดในยุค 1940

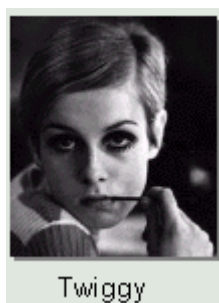
ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 8 ความสวยแบบดาราสอลิวิู้ดในยุค 1940

ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบหมายเลข 7 และ ภาพประกอบหมายเลข 8 ความสวยแบบดาราสอลิวิู้ดในยุค 1940 อย่าง Joan Crawford, Katherine Hepburn และ Betty Davis ถูกแทนที่โดย sex symbols และกระต่ายน้อย Bunnies ของ Playboy ของยุค 1950 จะเห็นได้ว่า เรื่องความสวยความงามในช่วงนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว (ดูภาพประกอบ 7)

Twiggy

ภาพประกอบ9 ส่วนยุค 1960 นิยมผู้หญิงผอมบางแบบ Twiggy

ที่มา: ที่มา: <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2.html>

ภาพประกอบ 9 ส่วนยุค 1960 นิยมผู้หญิงผอมบางแบบ Twiggy ซึ่งถือว่าเป็นต้นแบบของร่างกายผอมบางในอุดมคติและทรงอิทธิพลอย่างมากต่อรูปลักษณ์ผอมบางแบบ Twiggy เป็นการตอบโต้กลับกับการนิยมความเป็นหญิงด้วยรูปลักษณ์กลมกลึง สมบูรณ์ ซึ่งแสดงถึงความเป็นแม่และแหล่งสืบพันธุ์ Twiggy จึงได้รับการตอบรับจากผู้หญิงเป็นอย่างมากเพราะเป็นภาพลักษณ์ตรงกันข้ามกับภาพความเป็นแม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการเริ่มมียาคุมกำเนิดสำหรับผู้หญิงออกใช้ รูปลักษณ์แบบ Twiggy จึงแฝงนัยยะของการขบถเอาไว้

ปริมาณของเนื้อหาที่กล่าวถึงข้างต้นนี้เป็นเพียงส่วนเล็ยวหนึ่งที่อาจเทียบได้กับการให้ความสำคัญต่อ ร่างกายที่เพิ่มมากขึ้นทุกขณะและแพร่กระจายอยู่ใน ชีวิตสังคมและในภาพตัวแทนที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนใน ปัจจุบันความสนใจที่มีต่อร่างกายนี้ ดำรงอยู่พร้อมกับความเชื่อที่ว่า "รูปลักษณ์ภายนอก ขนาด รูปร่าง หรือแม้แต่ส่วนต่างๆของร่างกายสามารถเปิดไปสู่การจัดการกับร่างกายให้สอดคล้องกับรูปแบบที่เจ้าของร่างกายต้องการได้" (Shilling. 1993: 5; 1997: 69)

การพยายามสร้างหรือค้นหาเทคโนโลยีเพื่อควบคุมและจัดการกับร่างกายนั้นมีใช้เรื่องใหม่ ตัวอย่างที่เห็นชัด ก็เช่นการมัดเท้าของหญิงชาวจีนการสวมใส่เครื่องรัดทรงในหมู่หญิงชาวตะวันตก การสักเจาะและการสร้าง รอยแผลเป็นRudofsky พบว่าการมองร่างกายในฐานะ"วัตถุดิบ" ของ "ผลงานสร้างสรรค์ของมนุษย์" นั้นสามารถสืบย้อนไปได้ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ความแตกต่างสำคัญดูเหมือนจะอยู่ในขณะที่ในสังคมดั้งเดิม การดัดแปลงร่างกายให้เป็นที่ยอมรับ (สายพิณ ศุภพทมมงคล ; และคณะ. 2541: 17; อ้างอิงจาก Rudofsky. 1986; citing Shilling. 1993: 4-5)

แต่ในปัจจุบันร่างกายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความรู้สึกด้านอัตลักษณ์ของปัจเจกชนสมัยใหม่ ตามแนวคิดของChris Shilling ร่างกายถูกมองว่าเป็น "หน่วย หรือ entity ที่อยู่ในกระบวนการกลายเป็น บางสิ่งบางอย่าง หรือเป็น โครงการ " ซึ่งหมายความว่าร่างกายไม่ใช่สิ่งที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วแต่อยู่ในภาวะของการกำลังกลายเป็นสิ่งอื่น ที่ไม่มีวันจบสิ้น

ร่างกายจึงเป็นเสมือนโครงการที่จะต้องมีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ที่ เรียกว่า "โครงการร่างกาย" หรือ "bodyproject" เพื่อให้ร่างกายบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนาและเป็นการสื่อถึง ตัวตนหรืออัตลักษณ์ของ ปัจเจกชน ที่เป็นเจ้าของร่างกายนั้น (สายพิณ ศุภุทธมงคล ; และคณะ. 2541: 17; อ้างอิงจาก Shilling. 1993: 4-5)

โครงการร่างกาย (bodyproject) นี้แตกต่างไปจากการประดับประดาหรือการปรับเปลี่ยน ร่างกายของคนใน สังคมก่อนสมัยใหม่ (pre-modern societies) เนื่องจากโครงการร่างกายมีการผ่าน ปรนมากกว่าและไม่ได้ยึดติดกับ การกำหนดรูปแบบของร่างกายตามชนบหรือพิธีกรรมที่กระทำร่วมกัน ของคนในชุมชนในทางตรงกันข้ามโครงการร่างกายเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลที่จัดการกับร่างกายของ ตนเอง (Mellor; & Shilling. 1997)

นอกจากนั้นการปฏิบัติต่อร่างกายในฐานะที่เป็นโครงการไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นตลอดเวลา หรือเปลี่ยนแปลงทุกส่วนของร่างกายแต่เจ้าของร่างกายต้องให้ความสำคัญและใส่ใจกับการจัดการการ บำรุงรักษา และรูปลักษณ์ของร่างกายของตนเองร่างกายจึงมีความหมายทั้งที่เป็นสมบัติส่วนบุคคล และสัญลักษณ์ทางสังคมที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของเจ้าของร่างกายนั้น (Shilling. 1993: 5)

โครงการร่างกายของสิทธาพรรณสมบูรณ์ในกินให้สวดยซึ่งแนะนำผู้หญิงทำงานที่ต้องการ ดำเนินชีวิตแบบทันสมัยว่าควรเลือกทานอาหารอย่างไรเพื่อก้าวสู่ความงามทั้งเรือนร่างและจิตใจ , โครงการร่างกายของเมธินี กิ่งโพยม ที่ให้สัมภาษณ์และสาธิตการออกกำลังกายเพื่อรักษารูปร่างนางแบบ ของเธอ ไว้ในรายการ สมาคมชมดาว , โครงการร่างกายของนาตาลี อิมบรูเกลีย ที่อาศัยผลิตภัณฑ์ ลบริ้วรอยเพื่อทำให้ผิวนุ่มขึ้น เนียนเรียบขึ้น และริ้วรอยลบเลือนลงภายใน 8 วัน, โครงการร่างกายของ เอมม่า ที่เธอมอบหมายให้สถาบันรักษาทรวดทรง ทำให้รูปร่างของเธอสวยเพริ้วอย่างรวดเร็วจนและ ง่ายตายภายใน 30 วัน และโครงการร่างกายของเพื่อนหมอ ที่หมอเล่าไว้ในสวดยด้วยแพทย์คู่มือ 45 วิธี สวยอย่างปลอดภัย ที่นำเสนอแนวทางการมอบหมายให้แพทย์จัดการ กับโครงการร่างกายไว้ถึง 45 วิธี ด้วยกัน นับตั้งแต่ ทำตาสองชั้น ลดถุงไขมันใต้ตา, เสริมจมูก, ตัดปีกจมูก, ตบแต่งปากแห้ง เพดานโหว่ เสริมคาง, ตัดกราม, ทำลั๊กยิ้ม, ดึงหน้า ดึงหน้าผาก ดึงคอ , เสริมหน้าอก, ลดขนาดเต้านม, ตบแต่ง

หัวนม, กำจัดเห็บ, ดูดไขมันหน้าท้อง, แผลงเพศ, ทำรีเพอร์, ตบแต่งแคมเล็ก, ตบแต่งเยื่อพรหมจารี, กำจัดสิว, ฝ้า, กระ, ลบรอยแผลขรุขระบนใบหน้า, ทำหน้าขาวใส, รักษากลากเกลื้อน และโรคเชื้อราบนผิวหนัง, จีไฟ หนูด ชีแมลงวัน ตึงเนื้อ, รักษาปานและลบรอยสัก, รักษาแผลเป็น, ลบรอยตีนกา, รักษาด้วย IOTO และ PHONO, ขจัดเซลล์ผิว, การผลัดผิว, ปฏิกมม, รักษาเส้นเลือดขยาย, ลดน้ำหนัก, กำจัดขนรักแร้, สักเพื่อการรักษาและความงาม, ขัดผิวให้ขาวเนียน, ฟอกสีฟันให้ขาว, จัดฟัน, ทำเขี้ยว, ติดเพชรที่ฟัน, ไปจนถึง ตบแต่งช่องฟันห่าง "คุณจะได้สวยงาม สวยอย่างปลอดภัย สวยด้วยแพทย์"

โครงการร่างกายต่างๆ เหล่านี้เป็นเพียงบางตัวอย่างของโครงการจำนวนนับร้อยนับพันที่นำเสนอผ่านสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ในแต่ละวันภาพตัวแทนโครงการร่างกายเหล่านี้ไม่เพียงแต่พยายามชี้ให้เห็นว่าคนในสังคมปัจจุบันหันมาให้ความสนใจและให้ความสำคัญกับร่างกายมากขึ้นเพียงไรด้วยวิธีการใดบ้างแต่ยังแพร่กระจายความหมายว่า "การลงทุนในร่างกายเป็นอีกวิถีทางหนึ่งในการสร้างตัวตนของเจ้าของร่างกายนั้น ทำให้รู้สึกดีกับตนเอง และตระหนัก ถึงความสามารถในการควบคุมร่างกาย เพราะแม้จะรู้สึกว่าคุณเองไร้ความสามารถในการควบคุม สังคมที่นับวันจะยิ่งซับซ้อนขึ้นแต่อย่างน้อยที่สุดก็สามารถจัดการบางอย่างกับขนาดรูปทรง และรูปลักษณะของร่างกายได้" (Shilling. 1993: 7)

อย่างไรก็ตาม ภาพตัวแทนโครงการร่างกายเหล่านี้ มักดเว้นไม่นำเสนอสิ่งจะข้อหนึ่งว่า "ร่างกายเป็นอนิจจัง" การลงทุนกับร่างกายมีข้อจำกัด โครงการร่างกายไม่ได้ประสบความสำเร็จเสมอไป ร่างกายแก่และเสื่อมลง และร่างกายต้องสิ้นสลายและตายไปในที่สุด ร่างกายไม่เพียงมีข้อจำกัดเพราะวันหนึ่งมันต้องสิ้นอายุขัยไปเท่านั้น เพราะแม้คนจะพยายามจัดการดัดแปลงร่างกาย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะทำได้สำเร็จทุกคราวทุกเรื่องไป นอกจากนี้ การพยายามเปลี่ยนขนาดและรูปทรงของร่างกายยังมีข้อเรื่องที่น่าวิตกจากความเสี่ยง อีกด้วย (Shilling. 1993: 7)

เช่นผลข้างเคียงที่เกิดจากการทำศัลยกรรมพลาสติกข้อจำกัดอีกประการหนึ่ง ที่สำคัญของการปฏิบัติต่อร่างกายในฐานะที่เป็นโครงการคือ ภาพลักษณ์ของร่างกายที่พึงปรารถนาหรือร่างกายในอุดมคติที่แพร่กระจายอยู่ในสังคมนี้ รวมทั้งการติดขัดกับการจัดการกับร่างกายนี้ ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยรักษาความไม่เท่าเทียมกันในสังคมที่มี อยู่ในดำรงต่อไปโครงการร่างกายสำหรับผู้หญิงบางคนเป็นไปเพื่อทำให้ร่างกายของตนสอดคล้องกับจินตนาการและความต้องการของผู้ชายหรือของความคาดหวังจากสังคม มากกว่าที่จะแสดงออกถึงความเป็นปัจเจกบุคคลของตนเจ้าของร่างกายจึงไม่ใช่ เจ้าของร่างกายที่แท้จริงเสมอไป แต่ร่างกายเป็นพื้นที่ของการต่อรองและช่วงชิงทางอำนาจระหว่างตัวปัจเจกบุคคลเอง กับแรงปะทะทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ยิ่งไปกว่านั้น ร่างกายยังได้กลายมาเป็นประเด็นการแบ่งแยกและสร้างความไม่เท่าเทียมระหว่างมนุษย์ด้วย

ความสำคัญของโครงการร่างกาย (bodyproject)

คำถามสำคัญคำถามแรก คือ เพราะเหตุใดเจ้าของร่างกายจึงได้ทุ่มเททั้งเวลา กำลังกาย กำลังทรัพย์ และยอมเสี่ยงอันตรายที่อาจเกิดจากการจัดกระทำกับร่างกายของตน เพื่อแสดงออกซึ่งอัตลักษณ์ที่ต้องการ? และอัตลักษณ์ที่ต้องการนั้นคืออะไร? จากภาพตัวแทนโครงการร่างกายหลายๆ โครงการที่ได้กล่าวถึงไว้ในตอนต้น ทั้งนาตาลี, ลูกเกด, เอมม่า, และเพื่อนหมอ, เจ้าของร่างกาย ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้หญิงนั้น มีวัตถุประสงค์การดำเนินโครงการประการเดียวกันคือ ต้องการสร้างอัตลักษณ์ให้กับตนเอง ผ่านการจัดกระทำ บำรุงรักษา หรือประดับตกแต่งร่างกายของตนให้เป็นร่างกายที่สวยงาม เป็นที่พึงปรารถนา และมีเสน่ห์ดึงดูดใจ

การจัดการกับร่างกายเป็นการสลายเส้นแบ่งแยกระหว่างภาพตัวแทนและการปฏิบัติ (Macdonald 1995: 192) หมายความว่า เป็นการนำภาพในอุดมคติของร่างกายที่ปรากฏอยู่ในภาพตัวแทนต่างๆ มาสู่การปฏิบัติจริง ในการที่ผู้หญิงตัดสินใจว่าจะควบ คุมอาหารหรือไม่ควบคุมอาหารจะแต่งหน้าหรือไม่แต่งหน้า จะแต่งกายอย่างไรจะทำผมทรงใดผู้หญิงล้วนแล้วแต่เข้าไปมีส่วนร่วมในระบบการสร้างความหมายที่เชิญชวนให้ผู้หญิงได้ตอบกลับกับนิยตสารโฆษณาและสื่ออื่นๆ ดังนั้น การที่ผู้หญิงลงทุนลงแรงอย่างมากมายกับร่างกายให้มีฐานะเป็น เครื่องหมายแสดงอัตลักษณ์นั้น ยิ่งทำให้ภาพตัวแทนของร่างกายมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการนิยามความหมาย หรือนิยามความหมายใหม่ ของความเป็นหญิง (Macdonald. 1995: 192)

อัตลักษณ์ของความเป็นหญิงที่แสดงผ่านร่างกายสามารถลงรหัสได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งสัดส่วนและ ขนาด รูปร่างในอุดมคติรูปแบบการแต่งหน้าการดูแลผิวพรรณและเส้นผม รวมไปถึงการเลือกเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับ และความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์และร่างกายของผู้หญิงสามารถปรากฏได้หลายรูปแบบเช่นกัน แต่มักไม่ได้มีการพูดถึงในภาพตัวแทนของสื่อมวลชน เช่น ผลของการมีประจำเดือน หรือการหมดประจำเดือน รูปร่างและการทำงานของร่างกายที่ ผิดเพี้ยนไปหลังจากการคลอดบุตรหรือความรู้สึกสูญเสียที่เกิดจากการตัดเต้านมและมดลูก

นอกจากนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์และร่างกายที่เป็นจุดสนใจกลับไม่ได้อยู่ที่การมองว่าร่างกาย เป็นระบบที่ทำงาน ได้ปกติหรือไม่ แต่กลับเป็นความสัมพันธ์ระหว่างอัตลักษณ์และร่างกายในทางวัฒนธรรม ที่เน้นสนใจว่าร่างกายของผู้ หญิงเป็นที่ดึงดูดใจชายหรือไม่ (Macdonald. 1995: 194) ถึงแม้ว่าความดึงดูดใจหรือเสน่ห์ทางกายจะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกดีเกี่ยวกับตนเอง ทั้งของผู้ชายและผู้หญิง (Adams. 1985; citing Tse?lon. 1995: 78) แต่ความสวยมักถูกมองว่าเป็น สิ่งคู่กันกับร่างกายของผู้หญิง และความสวยเป็นคุณค่าอย่างหนึ่งที่ถูกนำมาส ัมพันธ์กับเพศหญิงและ

ความเป็นหญิง ทั้งในแง่ที่ว่าผู้หญิงรู้สึก อย่างไรกับตนเอง และผู้อื่นรู้สึกและปฏิบัติอย่างไรกับผู้หญิง (Lakoff; & Scherr. 1984; Suleiman. 1985; citing David. 1995: 39; Bar-Tal; & Saxe. 1976; Unger. 1985; Mazur. 1986; citing Tse?lon. 1995: 78) "เราจะต้องสร้างบุคลิกให้ดีขึ้น เราต้องไปพบลูกค้าทำให้พวกเขาารู้สึกประทับใจหรือว่าเวลาคุยกับลูกค้าเหมือนกับว่าทำให้เราดูน่าเชื่อถือ มีความมั่นใจมากขึ้นนะพอเริ่มเข้าสู่สังคมเรื่องความสวยงามมีมากขึ้นผู้หญิงเราเรื่องความสวยงามเป็นที่หนึ่งอยู่แล้ว นอกจากนั้น ผลการวิจัยเชิงประจักษ์เป็นจำนวนมาก ยืนยันสมมติฐาน เดียวกันว่า ความสวยมีคุณค่า ผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามได้รับความนิยมชมชอบมากกว่าและได้รับการยอมรับว่ามีความสามารถมากกว่า ความสวยงามทางร่างกายถูกนำไปเชื่อมโยงกับการ ประสบความสำเร็จทางหน้าที่การงาน และความสำเร็จในการเลือกคู่ครอง ในขณะที่ผู้ที่ไม่ได้มีรูปร่าง หน้าตาสวยงามมักถูกมองว่าเบี่ยงเบน นอกจากนั้น การวิจัยเหล่านี้ ยังพบว่า การให้ความสำคัญและให้คุณค่ากับรูปร่างหน้าตามีสูงในผู้หญิงมากกว่าผู้ชายผู้หญิงมักถูกวิจารณ์และ ตัดสินจากรูปร่างภายนอก และยังถูกปฏิเสธหรือไม่เป็นที่ยอมรับถ้าขาดคุณสมบัติด้านความงามทางร่างกาย (Jackson. 1992; citing Tse?lon. 1995: 79)

ผลการวิจัยเชิงประจักษ์ที่ศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงในประเด็นการรับรู้เกี่ยวกับร่างกายของตนเอง (Tse?lon. 1995: 79) ซึ่งให้เห็นว่า ผู้หญิงมีความรู้สึกต่อภาพลักษณ์ทางด้านร่างกาย (body image) ของตนต่ำกว่าผู้ชาย (เช่น ในการศึกษาของ Berscheid; et al. 1973; Fallon; citing Rozin. 1985; Franzoi; et al. 1989) ผู้หญิงรู้สึกพึงพอใจในร่างกายของตนเองน้อยกว่า (Koff et al. 1990; Jackson. 1992) การมองภาพลักษณ์ทางด้านร่างกายของผู้หญิง เกี่ยวข้องกับเรื่องสุขภาพ (Graham; & Jouhar. 1983) ความสัมพันธ์กับชายคนรัก (Coombs; & Kenkel. 1966; Berscheid; et al. 1971; Koestner; & Wheeler. 1988) และความเป็นหญิงด้วย (Deutsch; et al. 1986)

การวิจัยเกี่ยวกับความดึงดูดใจทางรูปร่างนี้มักตั้งอยู่บนฐานคติที่สำคัญคือ การย้อนกลับไปมองความเชื่อในสมัยวิกตอเรียน (Victorian belief) ว่าคุณลักษณะของบุคคลสามารถมองเห็นได้ผ่านรูปลักษณ์ภายนอกของบุคคลนั้น และความสวยงามทางรูปร่างภายนอกสะท้อนความสวยงามในเชิงจิตวิญญาณภายในของบุคคล (Sennett. 1977; Finkelstein. 1991; citing Tse?lon. 1995: 85)

ดังนั้นผลการวิจัยในภาพรวมจึงเป็นการตอกย้ำความเชื่อในสมัยวิกตอเรียนว่าร่างกายที่สวยงามเป็นสัญญาณบอกถึงคุณลักษณะที่สวยงามภายในสิ่งที่สวยงามคือสิ่งที่ดี" (What is beautiful is good.) ดังนั้น ผลการวิจัยจึงมักพบว่าผู้ที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามได้รับประสบการณ์ทางสังคมที่ดีกว่ามีบุคลิกลักษณะเป็นที่นิยมชมชอบมากกว่า (Patzner. 1985; citing Tse?lon. 1995: 85) ฐานความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยอันหนักแน่นเกี่ยวกับความสวยงามทางด้านร่างกาย ของผู้หญิงในแวดวงวิชาการ

ตะวันตกจึงไม่ได้เป็นการเพิ่มพูน องค์ความรู้เพื่อ ผู้หญิงเสมอไปแต่กลับเป็น "เครื่องมือทางอุดมการณ์สำคัญประการหนึ่ง ที่เผยแพร่และส่งเสริมอุดมการณ์คุณค่าของความ มสวงามทางด้านร่างกายของผู้หญิงผลงานทางวิชาการกลายเป็นวาทกรรมอีกรูปแบบหนึ่งร่วมกับวาทกรรมของนักโฆษณาอุตสาหกรรมความบันเทิงอุตสาหกรรมความสวยความงาม ที่ต่างเข้ามากำหนดคุณค่าของความงามทางร่างกายของผู้หญิง

ทฤษฎีทางจิตวิทยาถูกใช้เพื่อรองรับความชอบธรรมและเห็นชอบกับการปรับเปลี่ยนรูปร่างภายนอกของผู้หญิงให้สวยงามเพื่อประโยชน์ทางสุขภาพจิตหรือเพื่อ "ความรู้สึกดี ๆ" (feeling good) ที่ผู้หญิงจะได้รับรู้เกี่ยวกับตนเอง (Tse?lon. 1995: 83-84) ประเด็นเรื่อง "ความรู้สึกดี ๆ" ของผู้หญิงที่เกิดจากการมีรูปร่างหน้าตาสวยงามถูกหยิบ ยกขึ้นมาพูดถึงอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในขณะที่อันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการ อดอาหาร การลดน้ำหนัก การใช้สารเคมีหรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ รวมทั้งการทำ ศัลยกรรมพลาสติกแทบไม่ได้รับการพูดถึงอย่างทัดเทียมกัน

โครงการต้นแบบร่างกายเป็นส่วนสำคัญในการสร้างอัตลักษณ์ของผู้หญิงถ้าผู้หญิงเป็นผู้นิยามความหมายของรูปร่างหรือร่างกายในอุดมคติของตนเอง คงไม่มีปัญหา แต่ภาพตัวแทนทางวัฒนธรรมการแพทย์ ธุรกิจภาพเปลือย แฟชั่นและอุตสาหกรรมเครื่องสำอางมูลค่ามหาศาล ต่างเข้ามามีส่วนในการช่วงชิงความหมายและนิยามอัตลักษณ์ความเป็นหญิงโดยมีร่างกายเป็นศูนย์กลาง เป็นพื้นที่ที่ฝ่ายต่างๆ เข้ามาช่วงชิงการมองปรากฏการณ์การเปลี่ยน ผ่านร่างกายในอุดมคติของผู้หญิงจะช่วยสะท้อนให้เห็นการปะทะระหว่างแรงผลักดันทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ที่มีต่อการสร้างความหมายให้กับร่างกายของผู้หญิง

ในสังคมตะวันตก การปรับเปลี่ยนร่างกายเพื่อให้ได้มาซึ่งความ มสวมนั้นมีประวัติศาสตร์อันยาวนาน อันเป็นประวัติศาสตร์ที่ผันแปรไป ตามระบบของอำนาจที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความสวยนั้น มักถูกมองว่าเป็นเรื่องของผู้หญิงแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไปในอดีตทั้งสองเพศต่างก็ประดับและตกแต่งร่างกายของตนในยุโรปตะวันตกในช่วงศตวรรษที่ 18 การปรับแต่งรูปร่างภายนอกจำกัดไว้แต่ในแวดวงของชนชั้นสูงเท่านั้น รูปลักษณ์สุภาพสตรีชั้น สูงชาวปารีส แทบไม่แตกต่างไปจากสุภาพบุรุษที่อยู่ข้างกายของนาง ทั้งสองต่างใช้แป้งผัดหน้าให้ขาว ระบายสีปากให้สว่าง สุกใส สวมผมปลอมและรองเท้านับสูง (Perrot. 1984; citing David. 1995: 40) การปฏิวัติฝรั่งเศสได้ลบล้างการยึดมั่นในความแตกต่างทางชนชั้นที่แสดงออกผ่านทางรูปร่างภายนอกออกไป ในทัศนะการมองความสัมพันธ์ระหว่างร่างกาย อัตลักษณ์ และสังคม แบบทัศนะร่างธรรมชาติ (naturalistic body) การศึกษาของ Thomas Laqueur (1990) พบว่า จนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 18 ร่างกายยังเป็นร่างกายที่ไม่

มีเพศ (ungendered, generic body) ถึงแม้ว่าร่างกายผู้ชายจะถูกใช้เป็นบรรทัดฐาน แต่ร่างกายของผู้หญิงก็มีทุกอย่างที่ร่างกายผู้ชายมีแตกต่างเพียงแบบแผนการจัดวางอวัยวะต่าง ๆ และความด้อยกว่าของแบบแผนของอวัยวะในร่างกายของผู้หญิง

การเปลี่ยนทัศนคติต่อร่างกายครั้งใหญ่เกิดขึ้นในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 เมื่อมีแนวความคิดใหม่เกี่ยวกับ "ความแตกต่างของลักษณะทางกายวิภาคและสรีรวิทยา" ผู้ชายและผู้หญิงถูกจัดแบ่งประเภทอย่างชัดเจน โดยอาศัยความแตกต่างทางชีววิทยาเป็นเกณฑ์ เมื่อถึงปลายศตวรรษ ความคิดเรื่อง "ภาวะความเป็นเพศ" (sexuality) ในฐานะคุณสมบัติสำคัญที่ทำให้อัตลักษณ์ของบุคคลแตกต่างจากเพศตรงข้าม ได้พัฒนาขึ้นมา (สายพิน ศุพุททมงคล; และคณะ. 2541: 20-21) เมื่อถึงคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งวิทยาศาสตร์พัฒนามากขึ้น ความคิดเรื่องความแตกต่างทางเพศนี้ยังมีบทบาทมากขึ้น ร่างกายซึ่งเคยถูกมองว่าเป็นสิ่งแสดงอัตลักษณ์และความแตกต่างยังถูกมองว่าเป็นที่มาของอัตลักษณ์และการแบ่งหน้าที่ในสังคมโดยที่มองว่าผู้หญิงมีร่างกายและจิตที่อ่อนแอกว่า และด้วยเหตุนี้ จึงไม่ควรทำงานที่จะถูกกระทบด้วยความรุนแรงทั้งทางกายภาพและจิตใจ

เมื่อความคิดนี้ถูกนำเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเรื่องสุขภาพ ซึ่งเชื่อว่าวิถีชีวิตและตำแหน่งทางสังคมมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของร่างกาย จึงนำไปสู่บทสรุปว่า ร่างกายของผู้หญิงถูกสร้างขึ้นเพื่อการสืบเผ่าพันธุ์ เลี้ยงดูเด็ก และเพื่อ "สร้างศีลธรรมธรรมชาติผ่านชีวิตครอบครัว" (สายพิน ศุพุททมงคล ; และคณะ. 2541: 22; อ้างอิงจาก Jordanova. 1989) ความแตกต่างทางเพศได้กลายมาเป็นตัวการสำคัญในการสร้างความไม่สมดุลทางอำนาจในสังคม (Laqueur. 1990) ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้จากการเปลี่ยนแปลงรูปร่างภายนอก ผู้ชายเริ่มแต่งตัวตามสบายไม่ค่อยใส่ใจในรูปร่างหน้าตาภายนอกในขณะที่ผู้หญิงยังทวีความสนใจในการปรับเปลี่ยนร่างกายของตนเองให้สวยงาม เครื่องรัดทรงหรือคอร์เซ็ต (corset) ของผู้หญิงกลายเป็นสัญลักษณ์ของคริสต์ศตวรรษที่ 19 อันเป็นเสมือนเครื่องจองจำร่างกายของผู้หญิง (Kunzle. 1982) (ดูภาพประกอบ 3)

ระบบการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่ละจำนวนมากและห้างสรรพสินค้า ทำให้แฟชั่นแพร่กระจายไปยังคนจำนวนมาก ร้านเสริมสวยเกิดขึ้น การประดิษฐ์กล้องถ่ายรูป ที่ทำให้ภาพถ่ายของร่างกายที่สวยงามแพร่กระจายไปสู่ระดับมวลชน ตั้งแต่เนติยสารผู้หญิงไปจนถึงอุตสาหกรรมภาพยนตร์ (Lakoff; & Schorr. 1984; Wilson. 1985; Bowlby. 1987; citing Devis. 1995) ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 20 ร่างกายของผู้หญิงในอุดมคติหรือมาตรฐานของความสวยในยุคสมัยนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ในสหรัฐอเมริกา ในทศวรรษที่ 1920 หญิงสาวแบบ "Gibson Girl" (7) (ดูภาพประกอบ 3) ที่มีรูปร่างส่วนโค้งงอเหมือน

นาฬิกาทรายได้เปิดทางให้กับสาวปราดเปรียวแบบสาวรุ่น (flapper) ซึ่งมีรูปลักษณ์คล้ายกับเด็กผู้ชาย ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจาก Coco Chanel และ Patou การปรากฏตัวของ ภาพลักษณ์ของหญิงสาวแบบที่เรียกว่า flapper(8) (ดูภาพประกอบ 5) ในช่วงทศวรรษที่ 1920 และต้น ทศวรรษที่ 1930 นี้ Martin Puphrey (Macdonald. 1995: 199; citing Martin Puphrey. 1987) ชี้ให้เห็นว่าหญิงสาวแบบ flapper เป็นการนำเสนอภาพอุดมคติของผู้หญิงที่สอดคล้องกับการเข้ามาของยุคสมัย ใหม่ (modernity) เป็นครั้งแรกที่นำเสนอภาพที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้จินตนาการภาพตนเองในรูปลักษณ์ที่ไม่ต้องคำนึงถึงชนชั้นท้องถิ่นได้ในระดับนานาชาติ และสามารถเข้ากับบรรทัดฐานความเป็นหญิง ของผู้หญิงรุ่นแม่ได้เป็นอย่างดี เป็นรูปลักษณ์ที่ทำให้ผู้คนถึงเสรีภาพอุตสาหกรรมแฟชั่น และภาพยนตร์ส่งเสริมให้ผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงในวัยสาวใฝ่ฝันถึงอิสรภาพจากความจำเจในสำนักงานหรือร้านค้าที่ทำงาน เพื่อให้หนีถึงกิจกรรมยามว่าง อุตสาหกรรมแฟชั่นและภาพยนตร์ยังเชื่อมต่อกับผู้หญิงกับโลกแห่งความโรแมนติกของฮอลลีวูด หรือปารีสอีกด้วย (ดูภาพประกอบ 6)

ความสวยแบบดาราสอลลีวูดในยุค 1940 อย่าง Joan Crawford, Katherine Hepburn และ Betty Davis ถูกแทนที่โดย sex symbols และกระต่ายน้อย Bunnies ของ Playboy ของยุค 1950 (ดูภาพประกอบ 7) ส่วนยุค 1960 นิยมผู้หญิงผอมบางแบบ Twiggy(9) (ดูภาพประกอบ 7) ซึ่ง Twiggy ถือว่าเป็นต้นแบบของร่างกายผอมบางในอุดมคติและทรงอิทธิพลอย่างมากตั้งแต่นั้นมา ถึงแม้ว่าแฟชั่นจะยังคงดำเนินต่อไปและเปลี่ยนแปลงไปหลากหลายรูปแบบก็ตาม (Macdonald. 1995: 198) รูปลักษณ์ผอมบางแบบ Twiggy เป็นการตอบโต้กลับกับการนิยามความเป็นหญิงด้วยรูปลักษณ์กลมกลึงสมบูรณ์ ซึ่งแสดงถึงความเป็นแม่และแหล่งสืบพันธุ์ Twiggy จึงได้รับการตอบรับจากผู้หญิงเป็นอย่างมากเพราะเป็นภาพลักษณ์ตรงกันข้ามกับภาพความเป็นแม่ ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกันกับการเริ่มมียาคุมกำเนิด สำหรับผู้หญิงออกใช้ รูปลักษณ์แบบ Twiggy จึงแฝงนัยยะของการขบถเอาไว้

ส่วนในปลายยุค 1970 นิยมการเพิ่มกล้ามเนื้อและแลดูสุขภาพ พดี จากกระแสความคลั่งไคล้การออกกำลังกาย และ Jane Fonda กลายเป็นสัญลักษณ์ของความสวยแบบผู้หญิง (Banner. 1983; Lakoff; & Scherr. 1984; Marwick. 1988; citing Davis. 1995) โครงการแห่งความเจ็บปวด ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องอุดมคติความสวยเชิง วัฒนธรรม แต่สิ่งหนึ่งที่คงเดิมคือ ความสวยมีค่ามากพอที่จะสละเวลา เงิน ความเจ็บปวด หรือ แม้แต่ชีวิต ความสวยนั้นเจ็บปวด และผู้หญิงสมัยใหม่พร้อมที่จะผ่านช่วงเวลานั้นเพื่อปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงร่างกายของตนเองให้เข้ากับข้อกำหนดทางวัฒนธรรมของความเป็น หญิงซึ่งการปฏิบัติเพื่อให้ได้มาซึ่งความสวยจะมีหลาย หลายด้านหรือเป็นการประดับประดาแปลกประหลาดหรือธรรมดาขึ้น ขึ้นอยู่กับวาทกรรมความสวยในวัฒนธรรมนั้นๆ นอกจากนั้น การปรับแต่งร่างกายให้สวยงามมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี Perrot

(Davis. 1995: 41; citing Perrot. 1984) กล่าวว่า ถึงแม้ว่าในคริสต์ศตวรรษที่ 19 คอร์เซ็ทอาจจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพทำให้หายใจไม่ออก หน้ามืดเป็นลม และอวัยวะภายในผิดรูปผิดร่างไป แต่ในคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้ผลิตคอร์เซ็ทที่บีบรัดผู้หญิงมากกว่า คือ ผิวนั่งร่างกายของตัวผู้หญิงเอง

จากมุมมองของวงวิชาการแนวสตรีนิยม การที่ผู้หญิงติดขัดกับเรื่องรูปร่างหน้าตาภายนอกของตน สามารถมองได้ในบริบทของความสัมพันธ์เชิงอำนาจของความแตกต่างระหว่างเพศ รวมทั้งความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้หญิงด้วยกันเองแต่มีพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมแตกต่างกัน นักสตรีนิยมมองด้วยสายตาเชิงวิพากษ์ว่าการแสวงหาความสวยของผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องของความเจ็บปวดและการกดขี่ผู้หญิงถูกนำเสนอให้เป็นเหยื่อของความสวยและ อุดมการณ์ความด้อยกว่าของผู้หญิง ซึ่งถูกผลิตและอ้างไว้ผ่านการปฏิบัติเพื่อบำรุงรักษาและปรับปรุงร่างกาย ในเริ่มแรกนั้นเป็นการพยายามหาข้ออธิบายว่าอะไรคือระบบของบรรทัดฐานด้านความสวยในเชิงวัฒนธรรม บรรทัดฐานเหล่านี้เรียกร่องความสวยแบบอ่อนเยาว์ชั่ววันฉัตรและความสวยที่เป็นไปไม่ได้ ผอมบางแต่มีส่วนสัดองค์เอย ใบหน้าไม่มีริ้วรอยแม้กาลเวลาจะล่วงเลย และรูปร่างหน้าตาที่สอดคล้องกับชนแบบชนชั้นสูง และ ความเป็นหญิงแบบตะวันตก (Perutz. 1970; Henley. 1977; Millan. 1980; Baker. 1984; Brownmiller. 1985; Chapkis. 1986; Wolf. 1991; citing Davis. 1995: 50)

นักสตรีนิยมเชื่อว่า การที่ผู้หญิงต้องปฏิบัติตนเพื่อให้ได้มาซึ่งความสวยนั้นเชื่อมโยงกับข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของระบบความสวย ความสวยเป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำให้ผู้หญิงต้องตกอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่า ความสวยถูกมองว่าเป็นวิธีการในอุดมคติที่ทำให้ผู้หญิงยังคงหลงเชื่อว่าตนเองสามารถควบคุมชีวิตตัวเองได้ โดยการเฝ้าดูแลร่างกายของตนเอง ซึ่งกิจกรรมการปฏิบัติ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสวย เป็นส่วนหนึ่งของ การจัดระเบียบร่างกายให้มีวินัย และการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงร่างกายจนถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา เป็นส่วนหนึ่งของร่างกายที่ Michel Foucault เรียกว่า "docile bodies" หรือ "ร่างกายที่เชื่อแล้ว" และความเป็นหญิง ถูกสร้างขึ้นมาจากวาทกรรมต่างๆ ซึ่งมีอำนาจเข้าไปกำกับอยู่ อำนาจไม่ใช่เรื่องของการกดขี่จากเบื้องบนลงสู่เบื้องล่างหรือการขูดรีด แต่อำนาจเป็นการส่งผ่านไปยังการสร้างความเป็นหญิงในทุกระดับของชีวิตสังคม ระบบความสวยนี้ รวมไปถึง ขั้นตอนการปฏิบัติ เทคโนโลยี และพิธีกรรมที่ผู้หญิงปฏิบัติในชีวิตประจำวัน, อุตสาหกรรมเครื่องสำอาง, ธุรกิจโฆษณา, และวาทกรรมเกี่ยวกับความเป็นหญิงและความสวยความงามเป็นศูนย์กลางของความเป็นหญิง ซึ่งผู้หญิงเป็นเพศที่ถูกวางอุดมคติว่าต้องเกิดมาพร้อมกับความสวยงามทางร่างกาย ในขณะที่ ผู้หญิงธรรมดาส่วนใหญ่ถูกมองว่าเป็น "ร่างกายที่จืดชืด อับลัทธิเทอะทะและน่ากลัว" (Young. 1990) ความใส่ใจในรูปร่างกายของผู้หญิงอย่างมากมาขนาดนี้มีส่วนมาจากการผลิตซ้ำของความสัมพันธ์เชิงอำนาจอันไม่เท่าเทียมกันระหว่างเพศทำให้กำลังงานของผู้หญิงต้องสูญเสียไปในการแข่งขันอย่างสิ้นหวังเพื่อให้ได้มาซึ่งร่างกายอันสมบูรณ์แบบ

ระบบความสวຍยังผสมผสานเอาการแบ่งแยกลำดับชั้นทางสังคมตามชนชั้น เชื้อชาติ และชาติพันธุ์ (Lakoff; & Scherr. 1984; Chapkis. 1986; Collins. 1990; Young. 1990; Bordo. 1993; citing David. 1995) ในโลกของวิทยาศาสตร์ในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ความเป็นมนุษย์ที่เหนือกว่า และความเป็นมนุษย์ที่ด้อยกว่า ถูกมองในเรื่องของ ความสวຍ และมาตรฐานของความสวຍนั้น วัดได้จาก จมูก จมูกเล็ก จมูกแบนกลายเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความหมายกับชาติพันธุ์ ความแตกต่างของจมูกที่เล็กเกินไปเป็นความแตกต่างทางชาติพันธุ์ และความแตกต่างทางชาติพันธุ์ก็บ่งถึงความแตกต่างทางคุณลักษณะ ยิ่งกว่านั้น ความคิดในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 18 และต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 ที่รับมาจากการศึกษาทางมานุษยวิทยา กล่าวว่า จมูกแบนของคนดำและชาวฮิวเป็นสัญลักษณ์ของ "ความป่าเถื่อน" (primitive) ของคนเชื้อสายนี้ เพราะจมูกที่แบนเกินไปถูกนำมาเชื่อมโยงเข้ากับลักษณะของจมูกของผู้ป่วยด้วยโรค ซิฟิร (10) ซึ่งเป็นเครื่องหมายของบาปและอันตรายและจมูกซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของ "ลักษณะอันเลวร้าย" นี้ได้ประทับตราไว้อย่างชัดเจนบนใบหน้า (Gilman. 1999: 49) จากความคิดเช่นนี้ จมูกแบนจึงถูกมองว่า เป็นสาส์นเตือนภัยจากธรรมชาติ ถึงอนามัยและความเป็นอันตรายของคนชาติพันธุ์ที่มีจมูกแบนนี้ (Gilman. 1999: 85)

คำกล่าวอ้างที่ว่าจมูกเล็กเกินไปเป็นเครื่องหมายของความอัปลักขณ์ ของเชื้อชาติที่ด้อยกว่าได้แพร่ขยายออกไป ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 จากผลงานของนักกายวิภาคชาวดัตช์ Petrus Camper (1722-1289) ที่ "ค้นพบ" องศาของใบหน้า (facial angle) และดัชนีจมูก (nasal index) nasal index เป็นเส้นที่ลากเชื่อมต่อจากหูกปากผ่านจมูกมายังริมฝีปากล่างจากการลากเส้นดังกล่าวสามารถกำหนดองศาของใบหน้าได้โดยดูจากการนำเส้นนี้มาตัดกับเส้นแนวตั้งที่ลากลง มาถึงขากรรไกรเส้นนี้ใช้เป็นมาตรฐานการแบ่งแยกระหว่างมนุษย์กับมนุษย์อื่นๆ ที่มีลักษณะเหมือนมนุษย์วานร (anthropoids) (ดูภาพประกอบ 9)

นักกายวิภาคในรุ่นเดียวกันหรือรุ่นต่อมา นำองศาของใบหน้าตามแนวคิดของ Camper จัดแบ่งมนุษย์ชาติพันธุ์ต่างๆ โดยนำมาเปรียบเทียบว่าจมูกและองศาของใบหน้าที่มีความแตกต่างไปจากลิงมากน้อยแค่ไหน แล้วนำมาจัดลำดับชั้นของเผ่าพันธุ์มนุษย์ Camper นิยาม "ใบหน้าที่สวยงาม" หมายถึง เส้นที่ลากจากใบหน้าที่ทำมุม 100 องศา กับเส้นที่ลากลงมาในแนวตั้งจากมาตรฐานนี้เองในงานเขียนของ Camper จึงกล่าวว่าคนแอฟริกันมีความสวยงามน้อยที่สุดเพราะมีความใกล้เคียงกับลิงมากที่สุดจากแนวคิดดังกล่าว จมูกที่แบนสั้นจนเกินไปจึงแสดงถึงความป่าเถื่อนและการเป็นโรคเนื่องจากมีส่วน "ไม่เหมาะสม" หรือ "ไม่สมมาตร" ทั้งๆ ที่สามารถทำหน้าที่ได้ไม่ต่างจากจมูกแบบอื่นๆ ก็ตาม (Gilman. 1999: 87)

ในวัฒนธรรมตะวันตก วาทกรรมหลักเกี่ยวกับร่างกาย สร้างความชอบธรรมให้ผู้ที่มอำนาจเหนือกว่าในสังคม ทำให้ร่างกายของตนเองอยู่ในสภาพที่เหนือกว่า และกลายเป็นผู้กำหนด มาตรฐาน และตัดสินผู้อื่น ผู้ที่อยู่ในสถานะที่ด้อยกว่าถูกนิยามจากร่างกายและนิยามตามบรรทัดฐานซึ่งทำให้ผู้ที่ด้อยกว่าไม่มีตัวตนหรือถูกลดคุณค่าลงไป ผู้ที่ถูกกำหนดจากวัฒนธรรมกระแสหลักว่า "เป็นอื่น" กลับถูกจองจำอยู่ในร่างกายของตนเอง จาก "Changing Faces" รายงานสถานการณ์กระแสความนิยมการทำศัลยกรรมเสริมความงามของเอเชีย ที่ตีพิมพ์ในนิตยสาร Time Magazine ฉบับเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา นี้กล่าวว่า "ประเด็นทาง วัฒนธรรมที่สำคัญในปัจจุบันนี้ คือ คนเอเชียเป็นจำนวนมาก ต้องการ สร้างตัวตนของตนเองขึ้นใหม่ ให้มีรูปลักษณะเป็นตะวันตกมากขึ้น ... ต่างขอให้ศัลยแพทย์ ทำดวงตาของตนให้โตขึ้น จมูกโด่งขึ้น หน้าอกอิมเอบขึ้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นลักษณะทางกายภาพที่ต่างไปจากชาติพันธุ์ของตน"

นอกจากนั้นบรรทัดฐานที่ว่าผิวขาวและหน้าตาแบบ ตะวันตกเท่ากับความสวยนั้น ซึมซับเข้าไปในความ สัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้หญิงผิวขาวและผู้หญิงผิวสีผิวสีถูกโจมตีด้วยสารเชิงวัฒนธรรมที่ไม่เพียงแต่เชื่อมโยงความขาวไว้กับความสวยและความเป็นหญิง แต่ที่สำคัญกว่านั้น คือ เชื่อมโยงความขาวไว้กับ "ความเป็นผู้ดีการได้รับความคุ้มครองจากการตกเป็นแรงงาน มาตรฐานของชนชั้นสูง และความเหนือกว่าของAnglo-Saxon" (Davis. 1995; citing Peiss. 1990: 164) หรือ ความขาวถูกเชื่อมโยงกับอำนาจนั่นเอง การผูกโยงความขาวหรือผิวขาวเข้ากับอำนาจ ก็พบในกรณีการแบ่งวรรณะของอินเดียเช่นกัน "วรรณะ" แปลว่า "สี" ซึ่งสีในที่นี้ คือ "สีผิว" ดร. ประมวล เพ็งจันทร์ (2545) ได้กล่าวถึงสีในวัฒนธรรมอินเดียว่า "เนื่องจากมีคนสองกลุ่มเข้ามาอยู่ในประเทศอินเดีย คือ คนที่อยู่เดิมหรือพวกทราวิด (Dravidian) ซึ่งเป็นคนผิวดำ แล้วพวกที่เข้ามาใหม่คือ พวกอารยันหรืออินโดยูโรเปียนที่มีผิวสีขาว เมื่อพวกผิวสีขาวเข้ามาสู่อินเดีย ก็ได้เข้ามาแย่งชิงพื้นที่แล้วก็มีการต่อสู้กันทางวัฒนธรรม รวมทั้งการต่อสู้กันทางยุทธวิธียุทธูปกรณ์ด้วย เมื่อผู้มาใหม่ผิวสีขาวชนะ ก็ได้พยายามสถาปนาสิ่งที่เรียกว่าวรรณะหรือสีผิวขึ้นมาให้มีกรอบกำหนดเพื่อแสดงชัยชนะ เพราะฉะนั้น ตั้งแต่สมัยที่อารยันเข้ามาสู่อินเดีย จึงทำให้ "ผิวสีขาว" ถูกทำให้มีความหมายเหนือกว่า "ผิวสีดำ" นั้นหมายความว่าผิวสีดำจะกลายเป็นความต่ำต้อย จมูกและสีผิวเป็นเพียงแค่สองตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นว่า ความหมายของรูปร่างของผู้หญิงที่สวยงามที่ดึงดูดใจ และที่น่าพึงปรารถนานั้น เป็นผลของการซ้อนทับกันระหว่างโครงสร้างอำนาจต่างๆ ที่สลับซับซ้อน แต่แฝงเร้นจนดูเหมือนเป็นธรรมชาติและมองไม่เห็น กระแสความนิยมโครงการร่างกายในปัจจุบัน ทั้งโครงการลดน้ำหนัก โครงการเสริมจมูก โครงการรักษาความอ่อนเยาว์ และโครงการอื่นๆ อีกมากมาย ... ได้ก่อให้เกิดคำถามขึ้นมาว่า โครงการของใคร? ร่างกายของใคร?

การรับรู้ความงามของมนุษย์

1. วัตถุพิสัย (Objectivism)

การรับรู้ค่าความงามได้เพราะ ในสิ่งต่างๆ มีความงาม อยู่ในตัวเอง เป็นคุณสมบัติของ วัตถุ หรือ "วัตถุพิสัย" (Objectivism) ปรากฏออกมาเป็นรูปร่าง รูปทรงสีสัน ลักษณะผิวที่สวยงาม ทำให้คนเห็นพ้องต้องกัน จนบางครั้งมีการกำหนด ลักษณะเฉพาะของสิ่งต่าง ๆ ไว้ เช่น ถ้าเป็นคนหลาย ผู้หญิงงาม ควรมีสัดส่วน 36/22/36 และสูงไม่ต่ำกว่า 165 เซนติเมตร สุนัขพันธุ์ไทยที่ถือว่างาม ต้อง หลังอาน หางดาบ แมวต้องมีลูกตาใส ขนสีเทาอ่อนน หรือ ที่เรียกว่าสีสวาท ถ้าเป็นไก่แจ้ต้องตัวเตี้ยขนสี สวย เป็นมันและยาวปกคลุม ลงมาถึงขา สถาปัตยกรรมวิหารเทพเจ้า ของชาวกรีกต้อง สง่างามตั้งอยู่ บนเนินเขา และควรมีสัดส่วน 1:3:5 เป็นต้น

ภาพประกอบ 10 การรับรู้ความงามของมนุษย์

ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรียศาสตร์>

2. จิตพิสัย (Subjectivism)

การรับรู้ค่าความงามได้เพราะจิตของเราคิดและรู้สึกไปเองทั้งนี้เพราะมนุษย์เป็นผู้กำหนด ทุกสิ่งทุกอย่างเป็นคุณสมบัติของ จิต หรือ "จิตพิสัย" (Subjectivism) แม้กระทั่งคุณค่าความงาม ซึ่งมีความเห็น ตรงกันข้าม กับกลุ่มแรก โดยเห็นว่าความงาม เป็นเรื่องของความรู้สึก ที่แตกต่างกัน ถ้าความงามมีอยู่ ในตัววัตถุจริง ทำไมแต่ละคน จึงเห็นวัตถุนั้นงามไม่เท่ากัน เมื่อท่านได้มีโอกาสไปนมัสการพระพุทธรูป ปางลีลา หรือพระพุทธรูปชินราช ซึ่งเป็นศิลปะสมัยสุโขทัยที่งดงามมากท่านรับรู้ค่าความงามความประทับใจได้หลังจากนั้นท่านได้มีโอกาสไปเที่ยวครั้งหนึ่งการรับรู้ค่าความงาม ความประทับใจ อาจจะเท่ากับครั้งแรกหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ อารมณ์และความรู้สึก ในขณะนั้นด้วยเพราะสิ่งนี้มีผลต่อการรับรู้คุณค่าความงามดังคำกล่าวที่ว่า "ถ้าท่านไม่อยู่ในสภาวะที่พร้อมรับความงาม ท่านจะมองไม่เห็นความงามเลย"

สรุปประเด็นนี้ขัดแย้งกับข้อวัตถุพิสัยเพราะถือว่าความงามไม่มีมาตรฐานที่กำหนดได้"แต่เกิดจากความรู้สึกของแต่ละบุคคล ที่มีความแตกต่างกัน จากสภาพต่าง ๆ เช่น

- ความรู้พื้นฐานการรับรู้ความงามแต่ละบุคคล
- ความเชื่อกับความรู้สึกของแต่ละกลุ่มคน
- พื้นฐานการศึกษา ประสบการณ์/วัย/
- สภาพแวดล้อมในขณะนั้นทั้งสภาพแวดล้อมภายนอกและสภาพแวดล้อมภายใน
- ฯลฯ

ตัวอย่างแนวความคิดแนววัตถุพิสัยและจิตพิสัยในทางศิลปะก็คือ ถ้าศิลปินเห็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น อย่างใดอย่างหนึ่งไม่ว่าจะเป็นเรื่องของธรรมชาติหรือเรื่องของสังคมสิ่งแวดล้อมเช่นเห็นปัญหาของความเน่าเสียของแม่น้ำลำคลองศิลปินคนหนึ่งเชื่อว่าเป็นเรื่องของบุญกรรม เป็นเรื่องการลงโทษของสิ่งศักดิ์สิทธิ์และเมื่อตน คิดเช่นนั้น ก็เขียนภาพ สะท้อนความคิดเหล่านั้นออกมา แนวคิดเช่นนี้เรียกว่าเป็นแนวความคิดการมอง ปัญหาแบบ จิตพิสัย หรืออัตตวิสัย (Subjectivism) แต่ปัญหาเดียวกันนั้น ถ้าศิลปินอีกคนหนึ่งมองว่า การที่เกิต้น้ำเน่าเน่านั้น เกิดขึ้นมาจากการกระทำที่ขาดความรับผิดชอบต่อมนุษย์เกิดขึ้นเพราะการปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ แล้วสะท้อนความปัญหาดังกล่าวนั้นออกมาเป็นผลงานศิลปะแนวความคิดเช่นนี้เรียกว่าการมองปัญหาแบบวัตถุพิสัย หรือ ภาวพิสัย (Objective)

แต่ที่จริงแล้วความคิดแบบจิตวิสัย ไม่ได้หมายถึงเฉพาะการมองปัญหาสิ่งต่างๆ เป็นเรื่องลึกลับอิทธิปาฏิหาริย์ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์แต่เพียงประการเดียวแต่หมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ความคิดเช่นนี้สามารถเกิดขึ้นได้ การเขียนภาพ ฯ หนึ่ง หรือการดูภาพ ฯ หนึ่งแล้ว คิดเอาเองว่าเมื่อตนเข้าใจผลงานของตนแล้ว ทุกคนจะต้องเข้าใจเหมือนตน การประเมินผลงานชิ้นหนึ่งแล้วตนเองตัดสินภาพที่ตนเองว่ามีคุณค่าคนอื่นจะต้องเห็นเหมือนตนด้วยสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นความคิดแนวจิตพิสัยทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ไม่ควรละเลยก็คือมนุษย์เราเมื่อพิจารณาตัดสินสิ่งใดสิ่ง หนึ่งลงไปต่างมีอาจหลักหนึ่งลักษณะจิตวิสัยนี้ไปได้อย่างเด็ดขาด แต่ความถูกต้องทางจิตพิสัยจะเกิดขึ้นได้ ก็ต่อเมื่อมันสอดคล้องกับความจริงทางวัตถุพิสัยด้วย

3. สัมพัทธ์พิสัย (Relativism) การรับรู้ค่าความงามได้เพราะเป็นสภาวะที่เหมาะสม ระหว่างวัตถุกับจิต หรือ “สัมพัทธ์พิสัย” (Relativism) กลุ่มนี้เห็นว่าการรับรู้ค่าความงามนั้น มีใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่เป็นสภาวะ ที่สัมพันธ์กันระหว่างมนุษย์กับวัตถุ และการรับรู้ที่สมบูรณ์ ต้องประกอบ ไปด้วยวัตถุที่มีความงาม ความเด่นชัด และผู้รับรู้ต้องมีการรับรู้และความรู้สึกที่ดี พร้อมทั้งจะรับรู้คุณค่าแห่งความงาม ด้วย

สรุปประเด็นนี้ “ขัดแย้งกับข้อ ว่าการรับรู้ความงาม ได้นั้นต้องเป็น “วัตถุพิสัย”และ “วัตถุพิสัย” การอยู่ในสถานะที่สัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับวัตถุคือ “วัตถุ” ต้องมีความงามที่สมบูรณ์ “มนุษย์” ต้องมีสถานะทางอารมณ์ และความรู้สึกที่ดี ในอันที่จะรับรู้คุณค่า แห่งความงามของวัตถุนั้น โดยใจที่เป็นกลาง

แนววัตถุวิสัยและจิตวิสัยเป็นการมองปัญหาแบบแยกส่วน แต่แนวความคิดสัมพัทธ์วิสัย เป็นการมองปัญหาแบบสัมพันธ์กันเทียบเคียงกับศิลปะก็คือ ถ้าศิลปิน หรือนักวิจารณ์ศิลป์คนใด มองผลงานศิลปะที่มนุษย์สร้าง ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งใด ๆ เป็นเรื่องของตัวมันเองโดด ๆ หรือนักประวัติศาสตร์ ศิลปะคนใดมองการเปลี่ยนแปลง คลื่นคลาของศิลปะโดยไม่พิจารณาสิ่งแวดล้อมโครงสร้างสังคม ฯลฯ ก็ถือว่าความคิดนั้น เป็นความคิดเชิงสัมบูรณ์ (Absolute) ตรงข้ามถ้ามีถ้าศิลปิน หรือนักวิจารณ์ศิลป์อีกกลุ่มหนึ่ง มองว่าผลงานศิลปะ มีความเกี่ยวข้องกับสังคม หรือการเปลี่ยนแปลงคลื่นคลาของศิลปะ ประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่างแนวคิดแบบหลังนี้เป็นแนวคิด แบบมีความสัมพันธ์กัน หรือแบบสัมพัทธ์พิสัย (Relative)

พิจารณาจากแนวคิดทั้ง 3 ประเด็นดังกล่าวจะเห็นว่าการรับรู้ความงามทางศิลปะ ของมนุษย์ เป็นสถานะ ที่รวมไว้ทั้ง 3 ประเด็นคือ ถ้ารับรู้ความงามในลักษณะพื้นที่ๆโดยมองเห็นจากความงาม เฉพาะวัตถุที่เป็นผลงานศิลปกรรมนั้น ที่สวยงามหรือเรียกว่า วัตถุสุนทรีย์นั้น จัดเป็น “วัตถุพิสัย ” (Objectivism) แต่การรับรู้ในระดับที่ลึกลงไป ถึงขั้นเป็น ความชอบ ความประทับใจ ซาบซึ้งนั้น ขึ้นอยู่กับจิตใจของแต่ละบุคคล จัดเป็น “จิตพิสัย” (Subjectivism) และถ้าศิลปกรรมนั้น มีความงามสมบูรณ์ สร้างสรรค์โดยศิลปินที่มีฝีมือ มีประสบการณ์ สูงส่วนผู้ดู ก็เป็นผู้ที่พร้อมทั้ง อารมณ์ และมีประสบการณ์ ทางการรับรู้ความงามสูงแล้ว การรับรู้ความงาม ก็จะสมบูรณ์ จัดเป็น “สัมพัทธ์พิสัย” (Relativism) แต่ทั้งนี้ควรจะศึกษาแนวทางกรรับรู้ทุกๆ แนวทางอย่างถ่องแท้ มิใช่ศึกษาแบบกฎตายตัว เพราะกฎบางกฎ ก็มีเหมือนกันที่ได้รับการยกเว้น ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรียศาสตร์>

สุนทรียศาสตร์กับมนุษย์

สุนทรียศาสตร์คือวิชาที่ว่าด้วยความซาบซึ้งในคุณค่าของความงามฉะนั้น วิชานี้จึงมีค่าหรือมีประโยชน์ ต่ออารมณ์ความรู้สึกภายในของความเป็นมนุษย์เป็นการศึกษาเพื่อสร้างรสนิยม (Taste) ในการพิจารณาและเลือกสรรแต่สิ่งที่ดีที่งามตลอดจนสามารถตัดสินค่าของความงามได้ในระดับ หนึ่ง การเรียนรู้สุนทรียศาสตร์ไม่ใช่การศึกษาที่ทำให้ผู้ศึกษาเป็นศิลปินเพราะสุนทรียศาสตร์ศึกษาในแง่ปรัชญาหรือทฤษฎีอาศัยการถกเถียงด้านเหตุผลในปัญหาทางสุนทรียศาสตร์เช่นอะไรคือสิ่งสวยงาม

เราตัดสินได้อย่างไรว่าจะไรงามเป็นต้น ผู้ที่มีสุนทรียศาสตร์ อาจไม่ใช่ผู้สร้างสรรค์งานศิลปะ ไม่ใช่ศิลปิน แต่เป็นผู้มองเห็น และรู้คุณค่าของศิลปะ ส่วนผู้ที่เป็นศิลปินเอง ถ้าไม่มีอารมณ์สุนทรีย์หรือ ไม่มีความรู้ด้านสุนทรียศาสตร์แล้วอาจไม่สามารถสร้างสรรค์ศิลปะที่ดีเด่นได้ แต่หากศิลปินมีความรู้และเข้าใจในสุนทรียศาสตร์ก็จะช่วยส่งเสริม การสร้างสรรค์ศิลปะได้ไม่มากนักน้อย เพราะสุนทรียศาสตร์เป็นเรื่องการสอนการปลูกฝังให้คนมีความคิดเกี่ยวกับความงามที่มนุษย์ทุกชาติทุกภาษาได้แสวงหาและใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างสรรค์ศิลปะและสร้างให้เกิดรสนิยมชมชื่นในความงามมาตั้งแต่สมัย ก่อนประวัติศาสตร์ และมีการพัฒนามาตลอดจนถึงยุคปัจจุบัน

นอกจากนั้นวิชาสุนทรียศาสตร์ยังเป็นฐานความรู้ของการวิเคราะห์วิจารณ์งานศิลปะด้วย ดังนั้นอาจกล่าว ได้ว่าสุนทรียศาสตร์เปรียบเสมือนมารดาของศิลปะและวิชาศิลปวิจารณ์ศิลปินไม่อาจเป็นศิลปินที่ดีหรือนักศิลปวิจารณ์ที่ดีได้ถ้าละเลยสุนทรียศาสตร์หรือแม้แต่ผู้เสพศิลปะทั่วไป ถ้าสนใจสุนทรียศาสตร์บ้าง ก็จะช่วยให้เข้าใจ ศิลปะได้ดียิ่งขึ้น

ในการดำรงชีวิตปัจจุบันของมนุษย์เรา นอกจากจะต้องมีปัจจัยสี่ คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรคแล้ว ยังมีความต้องการความสุขทางด้านจิตใจ คือความเพลิดเพลิน ความดีใจ ความยินดี ที่ได้พบ ได้เสพกับสิ่งที่มีความงาม เช่น เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม นอกจากจะสนองประโยชน์พื้นฐานคือหล่อหลุมร่างกาย ป้องกันความร้อนหนาวแล้วมนุษย์ยังต้องเลือกแบบสัที่ตนเองคิดว่ามีความงามเป็นการสนองความต้องการด้าน จิตใจอีกด้วย ความต้องการดังกล่าวแสดงว่าแสดงว่าสุนทรียศาสตร์มีความสำคัญโดยพื้นฐานต่อชีวิตและการดำรงชีวิตของมนุษย์ อีกด้วย

โดยธรรมชาติพื้นฐานแล้ว มนุษย์เป็นผู้ที่มีความรู้สึกด้านความงาม โดยเฉพาะการสร้างสรรค์งานศิลปะ เป็นผลงานของมนุษย์ทั้งสิ้นแต่ความรู้สึกด้านความงาม มนุษย์มีความแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์และการศึกษาแต่ผู้ที่มีการศึกษาสูงมิใช่จะเป็นผู้ที่มีความรู้ด้านสุนทรียศาสตร์เสมอไป ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสุนทรียภาพนี้จะขอนำข้อเขียนของ ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (Corrado Feroci) ผู้ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานศิลปะสมัยใหม่ ในประเทศไทย จากหนังสือศิลปสงเคราะห์ แปลโดย พระยาอนุมาณราชชน ซึ่งเป็นข้อเขียน ที่อธิบายเรื่อง ความสัมพันธ์ของสุนทรียภาพกับมนุษย์ ไว้อย่างน่าสนใจ ดังต่อไปนี้

".....ความรู้สึกความงามที่เป็นสุนทรีภาพนี้ย่อมเป็นไปตามอุปนิสัยการอบรมและการศึกษาของบุคคลซึ่งเรียกรวมกันว่า รส (Taste) เพราะฉะนั้น ความรู้สึกนี้ จึงอาจมีแตกต่างกันได้มาก แม้ระหว่างบุคคลต่อบุคคล กล่าวไปไยถึงวัตถุอันเดียวกันอาจทำให้ตาสี่ตาสาารู้สึกว่างามกว่า เพราะกว่าแต่ผู้ซึ่งได้รับการศึกษาและมีความรู้ สูง อาจรู้สึกเห็นเป็นตรงข้ามก็ได้ ยกตัวอย่าง ตาสี่ตาสาชอบสิ่งที่มีสีสดฉูด ชอบเสียงดนตรี ที่ดังจนหนวกหู ถ้าได้เห็นภาพสีที่ฉูดฉาดซึ่งมีองค์ประกอบเป็นสีซึ่งประสานกันอย่างสุขุมหรือฟังเสียงดนตรีที่ประพันธ์ขึ้นโดยมีความประสงค์อย่าง "ซิมโฟนี" (Symphony) ตาสี่ตาสาอาจรู้สึกเฉยๆ ไม่รู้สึกว่างามหรือฟังเพราะจับใจ ข้าจะเกิดระคายตารำคาญหูของแกด้วยก็ได้

แท้จริงความรู้ค่า (Appreciation) ต่อการประจักษ์ (Manifestation) ของศิลปะขั้นต่ำที่ว่านี้ ก็เท่ากับเป็นความรู้ สึกเบื้องต้นของความงามที่เป็นสุนทรีภาพซึ่งถ้าต่อไปเจริญคลี่คลายขึ้นแล้ว ก็จะเป็นช่องทางให้ประสาทอินทรีย์ของตาสี่ตาสา รู้สึคนิยมยินดี คือรู้ค่าของ วิจิตรศิลป์ (Fine arts) ขึ้นได้ เพราะฉะนั้น ความงามที่เป็นสุนทรีภาพ จึงได้แก่อินทรีย์ ความรู้สึกของบุคคลซึ่งอาจ เจริญออกมาได้ด้วยอาศัยการฝึกฝนปรนป รือในการอ่าน การฟัง และการพินิจ ดูสิ่งทั้งดงามเจริญใจ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นสิ่งธรรมชาติหรือเป็นศิลปะผู้ใด ได้ยินเสียงที่แตกกร้าวไม่ เข้ากันหรือมองเห็นสิ่งที่น่าเกลียดขัดตา ก็มีความรู้สึกไม่พอใจขึ้นเองโดยไม่รู้สึกตัวทั้งนี้เป็นเพราะประสาทอินทรีย์ของผู้นั้นเกิดระคายเคืองขึ้นเองจากความไม่ประสานกันของเสียงหรือสิ่งนั้นๆ ตรงกันข้ามถ้าเราได้ยินเสียงที่ไพเราะหรือมองเห็นสิ่งทั้งงาม ความรู้สึกอิมเอ็บใจก็จะเข้าครอบงำเป็นเจ้าเรือนในดวงใจของเราทันที

อันที่จริงบุคคลที่มีความรู้สึกเจริญคลี่คลายดี แล้วในเรื่องรู้รู้ค่าของศิลปะไม่ว่าจะเป็น เพราะมี อุปนิสัย หรือการศึกษามาดีแล้วเมื่อได้อ่านได้ฟังหรือได้มองดู สิ่งซึ่งมีการประจักษ์ทางศิลปะอย่างสูงคือศิลปกรรมที่เลิศแล้วก็สามารถ จะเข้าใจได้อย่างซาบซึ้งถึงความรู้สึกสะเทือนใจทางสุนทรีภาพ (Aesthetic Emotion) เหตุฉะนั้นสุนทรีภาพในทางศิลปะ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะมีสัมพันธ์อยู่กับประสาทอินทรีย์ความรู้สึกของศิลปิน และกับทั้งศิลปกรรมด้วย

ยกตัวอย่าง เมื่อเราสังเกตเห็นลักษณะการวางท่าทาง (Posture) ของรูปปั้นหนึ่ง "หยาบคาย" ไม่ละมุนละม่อม แม้รูปนั้นจะมีวิธีทำ และมีการแสดงออก (Expression) ทางศิลปะ อย่างสมบูรณ์ แต่เราจะรู้สึกรู้ค่าในศิลปกรรม นั้นเต็มที่ไม่ได้ เพราะเส้นนอกของรูปนั้น ไม่เป็นสุนทรีภาพ กล่าวคือไม่มี

ความประสานกัน อีกตัวอย่างหนึ่ง รูปภาพหรือหนังสือ ที่ประพันธ์ขึ้น หรือการประจักษ์อย่างอื่น ๆ ทางศิลปะที่ไม่สมควร ทำให้เกิดความรู้สึก สะเทือนใจ ก็คือที่วาดหรือพรรณนาถึงสิ่งที่หยาบคายไม่ละมุนละม่อมแม้วาดหรือพรรณนา ได้ดีเท่ากับถอดเอาออกมาจากของจริง แต่โดยเหตุที่มีลักษณะในตัวของมันเองต่ำ แต่สิ่งที่ มีคุณงามความดีอันสูง

แท้จริงความรู้สึกสะเทือนใจที่เกิดขึ้นในจิตใจของเราอันเนื่องมาแต่สุนทรียภาพที่มีอยู่ในสิ่งนั้น ไม่ใช่เป็น เพราะความงามหรือความประณีตบรรจงที่มีอยู่เท่านั้นโดยลำพังเพราะศิลปกรรมที่เลิศซึ่งนอกจากมีองค์ประ กอบและวิธีทำที่สมบูรณ์แล้วยังต้องมีการแสดงความคิดสูง อันได้แก่ความคิดที่กจิจิตใจของผู้พินิจดู หรือผู้อ่านผู้ฟังศิลปกรรมนั้นขึ้นลอยสูงด้วยด้วยเหตุผล อย่างนี้ จึงยกเอาพระพุทธรูปหรือเทวรูปของกรีกขึ้นมาเป็นอุทาหรณ์ เพื่อให้เห็นตัวอย่างศิลปะอันสงบ บริสุทธิ์ (Pure High Art) ซึ่งมีทั้งชีวิตจิตใจและรูปธรรมควบเข้ากัน และประกอบ ขึ้นเป็นรูปศิลปะชั้นเยี่ยม เรา ก็อาจกล่าวได้ว่าไม่ เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้มีปัญหาเกิดสนใจ

ตามที่กล่าวมานี้ ก็เป็นธรรมดาอยู่ที่เดียวที่ศิลปินจะต้องฝึกฝนอบรม ประสาทอินทรีย์ ให้มีความรู้สึก เป็นสุนทรียภาพอย่างสูงขึ้นไปเพื่อสร้างสรรค์ (Create) ศิลปกรรมที่แท้จริง มิฉะนั้นศิลปะที่ตนเองสร้างขึ้นจะมีลักษณะเป็นอย่างผิวเผินเท่านั้นกล่าวคือ จะสามารถแสดง เป็นศิลปะได้ ก็แต่ส่วนความรู้ทางเทคนิคที่เป็นอาชีพของตนเท่านั้นแต่จะไม่สามารถแสดงความคิดอันสูงให้ประจักษ์ขึ้นได้ โดยอาศัยฝีมือทางเทคนิคเป็นเครื่องช่วยตามที่ กล่าวมานี้ ก็เป็นธรรมดาอยู่ที่เดียว ที่ศิลปินจะต้องฝึกฝน อบรม ประสาทอินทรีย์ให้มีความรู้สึก เป็นสุนทรียภาพอย่างสูงขึ้นไป เพื่อสร้างสรรค์ (Create) ศิลปกรรมที่แท้จริง มิฉะนั้นศิลปะที่ตนเองสร้างขึ้น จะมีลักษณะเป็นอย่างผิวเผินเท่านั้น กล่าวคือจะสามารถ แสดงเป็นศิลปะได้ก็แต่ส่วนความรู้ทางเทคนิค ที่เป็นอาชีพของตนเท่านั้นแต่จะไม่สามารถแสดงความคิดอันสูงให้ประจักษ์ขึ้นได้โดยอาศัยฝีมือทางเทคนิคเป็นเครื่องช่วย

เหตุนี้ทุกคนซึ่งปรารถนาจะเป็นศิลปินจะต้องฝึกฝนอบรมประสาทอินทรีย์ ให้มีความรู้สึกเป็นสุนทรียภาพ เมื่อมีประสาทอินทรีย์แก่กล้าเป็นสุนทรียภาพแล้ว ก็จะบังเกิดความรู้สึก ขณะเมื่ออยู่เฉพาะหน้าสิ่งธรรมชาติ จะเข้าใจซาบซึ่งศิลปะได้ดีเมื่อได้ยินเสียงลมที่รำเพยพัดมา มีเสียงกระเส้า ๆ รวากับว่าเป็นเสียงกระซิบกระซาบ จะตะลึงละลานใจ เมื่อได้เห็น ฉวีวรรณแห่งแสงอรุณ จะทำให้จิตใจลอยลืมหันเมื่อได้ยินเสียงดนตรี อันไพเราะ หรือ อารมณ์ ซาบซึ่งใจ เมื่อได้อ่านวรรณคดีชั้นสูง เมื่อมี

ความรู้สึกขึ้นเช่นนี้ และเป็นเช่นนี้ เท่านั้น ก็จะทำให้ ผู้นั้นสามารถสร้างศิลปะ เพราะว่าประสาทอินทรีย์ ให้มีความรู้สึกเป็นสุนทรีภาพ ของผู้นั้นเป็นเช่นนั้นแล้ว ก็จะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกเป็น สุนทรีภาพ ออกมาไว้ในสิ่งที่ สร้างขึ้นเป็นศิลปะได้.....”

ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรีศาสตร์>

ความรู้พื้นฐานด้านความงาม

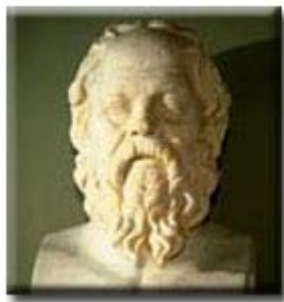
จากความหมายและคำนิยามของคำว่า สุนทรีศาสตร์ จะพบข้อสรุปร่วมกันก็คือ เป็นวิชา ที่ว่าด้วยความซาบซึ้ง ในคุณค่าของความงาม แต่เมื่อขยายความให้ลุ่มลึกต่อไปในประเด็นที่ว่า ความ งามนั้น มีความหมาย และขอบข่ายครอบคลุมมากน้อยแค่ไหน จะมีข้อโต้แย้งตามมาอย่างมากมาย จากอดีต จนถึงปัจจุบันความเข้าใจทางด้านความงามของมนุษย์ มีความแตกต่างกันออกไป มีการ ถกเถียงกันกัน เรื่องปัญหาความงาม ปรัชญาของความงาม มาตลอดเวลา นักปรัชญา และนักการ ศึกษาด้านศิลปะได้ให้ ความหมายของความงามในแง่ปรัชญา หรือทฤษฎี ไว้หลายแง่หลายมุม ดังจะ ยกตัวอย่าง พอสังเขป ดังนี้

ภาพประกอบ 11 โฮเมอร์ (Homer. 400-300 B.C)

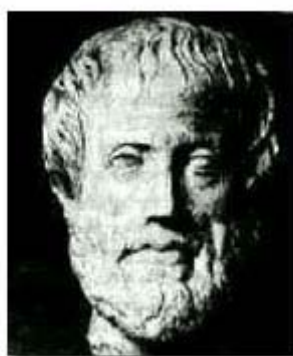
ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรีศาสตร์>

จินตกวีสมัย กรีกโบราณ กล่าวว่า “ ความงาม คือ ความมหัศจรรย์ ” อาจเป็น เพราะว่า ความงามเป็นความรู้สึกเฉพาะตัวอันลึกซึ้งภายในจิตใจที่อธิบายให้คนอื่นเข้าใจได้ยากยิ่ง

ภาพประกอบ 12 โซเครตีส (Socrates. 469-399 B.C)

ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรียศาสตร์>

ภาพประกอบ 13 อริสโตเติล (Aristotle. 348-322 B.C)

ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรียศาสตร์>

นักปรัชญา สมัยกรีกโบราณและเป็นศิษย์เอก ของเพลโต กล่าวว่า “ความงามคือการเลียนแบบธรรมชาติ” และยังเชื่อว่า ศิลปะ คือ การเลียนแบบ ธรรมชาติด้วย อริสโตเติล มีความเชื่อเรื่อง รูปแบบที่เป็นมาตรฐานความงาม แตกต่างไปจากเพลโต คือ เขาเชื่อว่าแบบที่เป็นต้นแบบจริงๆ นั้น ปรากฏอยู่บนโลกนี้เอง ถ้าถามว่า แบบอยู่ที่ไหน อริสโตเติล จะชี้ลงไปที่พื้นโลก

ภาพประกอบ 14 เฟลโต(Plato. 428-347 B.C)

ที่มา: <http://2033.158.253/wbi/Education/สุนทรียศาสตร์>

นักปรัชญา ร่วมสมัยกับโสเครติสกล่าวว่า “ความงามคือการเลียนแบบ” เฟลโต ถือว่า ทุกสิ่งทุกอย่างมีแบบที่เป็นมาตรฐานของมันอยู่แล้ว ความงาม ก็มีแบบ ของความงามอยู่แล้วศิลปินที่สามารถสร้างงานศิลปะ ได้ใกล้เคียงกับ แบบที่เป็นมาตรฐานมากที่สุด จะได้รับการยกย่องว่า เป็นศิลปินชั้นเยี่ยม ถ้าถามเฟลโตว่า แบบที่ว่ามันอยู่ที่ไหน เฟลโตจะชี้ขึ้นเบื้องบน แสดงนัยว่าต้นแบบนั้น อยู่ที่เพระเจ้า และยังกล่าวอีกว่า “ความงามคือ ความบริสุทธิ์และชัดเจน” และ “หนุ่มสาวทั้งหลายไม่ควรมีความละอายต่อเรือนร่างอันบริสุทธิ์สมบูรณ์ของตน”

รูปร่างและรูปทรง

รูปร่าง (Shape) หมายถึง เส้นรอบนอกทางกายภาพของวัตถุสิ่งของเครื่องใช้คน สัตว์ และพืช มีลักษณะเป็น 2 มิติ มีความกว้างและความยาว

รูปร่างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. รูปร่างธรรมชาติ (NaturalShape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่น คน สัตว์ และพืช เป็นต้น
2. รูปร่างเรขาคณิต (GeometricalShape) หมายถึง รูปร่างที่มนุษย์สร้างขึ้นมีโครงสร้างแน่นอน เช่น รูปสาม เหลี่ยมรูปสี่เหลี่ยม และรูปวงกลม เป็นต้น
3. รูปร่างอิสระ (FreeShape) หมายถึง รูปร่างที่เกิดขึ้นตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ ให้ความรู้สึกที่เป็นเสรี ไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนของตัวเอง เป็นไปตามอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น รูปร่างของหยดน้ำ เมฆ และควัน เป็นต้น

รูปทรง (Form) หมายถึง โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือ มีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนาหรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่ง มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนัก

Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน"อ้วนจังงามจัง"

เจ้าของผลงานนั้นมีชื่อว่า Fernando Botero เขาเป็นชาวโคลัมเบีย เกิดเมื่อปี 1932 ภาพวาดสไตล์อ้วนอ้วนของ Botero นั้นเป็นที่รู้จักกันดีเมื่อช่วงปี 1964 อันเป็นการแสดงลักษณะรูปร่างที่อ้วนและสัดส่วนที่โค้งมนภาพวาดของเขาปรับเปลี่ยนเกือบจะไม่ปรากฏร่องรอยของฝีแปรงเลยภาพของ Botero ภาพหนึ่งคือภาพของสาวร่างอวบนอนอ่านจดหมาย ข้างตัวมีเปลือกส้มอยู่เกลื่อนกลาด หรือภาพโมนาลิซ่าที่ยิ้มละไมในร่างอ้วน แรงบันดาลใจของเขาในการสร้างสรรค์รูปลักษณะอันขยายมากกว่า ปกตินั้น Botero บอกว่า".....ศิลปินนั้นจะถูกดึงดูดในรูปทรงอันหลากหลาย"โดยไม่รู้วาทำไม เราจะนำเอามาใช้โดยสัญชาตญาณ อาจจะเป็นดัง ปिकासโซ ศิลปินชื่อทองที่เขาบอกว่า

“การทำงานศิลปะเหมือนการผจญภัย เพื่อหาสิ่งหนึ่ง และสิ่งที่เขาต้องการนั้นอาจจะยังไม่มีใครล่วงรู้ นอกจากตัวเขาเอง”

ภาพวาดนี้ดูผู้คนรูปร่างอ้วนของ Botero อันอวดฉายสรีระที่แตกต่าง เป็นความงามที่หนีถอยมาจากทัศนนิยม นี่เป็นการหยั่งเห็นของผู้ที่ทำงานศิลปะเนื่องด้วยทุกครั้งที่เราคิดสร้างสรรค์งานศิลป์นั้นคือการทำให้สิ่งอันเป็น ธรรมชาติบิดเบือนไป Botero นั้นไม่ได้ฉ้อฉลแค่ทางด้านวาดรูปเท่านั้น งานปั้นของเขาเองก็สวยงามไร้ที่ติ พบเห็นแล้วก็สรวลรอยยิ้มได้ไม่ยาก อย่างที่เห็นจากรูปตัวอย่างที่นำมาโชว์ข้างล่างนี้

ภาพประกอบ 15 Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน "อ้วนจังงามจริง"

ที่มา: <http://www.raisingmiro.com/2011/07/25/big-big-bigger-botero/>

Fernando Botero - 'Smoking Woman' (1987) - Bronze - Private Collection.

ภาพประกอบ 16 Fernando Botero ศิลปินผู้นิยมใน "อ้วนจังงามจริง"

ที่มา: <http://www.raisingmiro.com/2011/07/25/big-big-bigger-botero/>

ภาพประกอบ 17 ห่วงรัก : กิตติพงษ์ สุริยทองขึ้น

ที่มา: http://www.mew6.com/composer/art/history/fat_art.php

ภาพประกอบ 18 แกร่ง : กิตติพงษ์ สุริยทองขึ้น

ที่มา: http://www.mew6.com/composer/art/history/fat_art.php

ไม่ว่าจะเป็นผลงานชุดไหน เชื่อแน่ว่าภาพที่หลายคนจดจำได้จนชินใจ ก็คงหนีไม่พ้นที่จะจดจำงานประติกรรม ที่มีสัดส่วนอันอวบอ้อมของเขาไปได้ได้เจอกับเขาอีกครั้ง หลังจากที่ยังสับสนมานาน จึงได้ถามแทนใครๆ อีกหลายคนไปด้วยว่า ชอบงานอาร์ตอันๆ ของ Botero อยู่เป็นทุนด้วยหรือไม่ เพราะเห็นงานคุณที่ไรก็อดไม่ได้ที่จะนึกถึงงาน Botero “ความจริงผมมารู้จักงานของ Botero เมื่อตอนหลังนี้เอง มีคนมาทักประจำว่างานเหมือนเค้า แต่พอได้ดู ผมว่างานของเค้าจะเป็นการเอารูปทรงของคนที่อ้วนจริงๆ มาแสดงออกมากกว่า ในเชิงล้อเลียน ประชดประชัน เป็นความอ้วนที่มองเห็นด้วยตาเปล่า อ้วนเพราะมีไขมันเป็นงานที่ให้ความรู้สึกว่าย้ายทะเอะทะเหมือนคนอ้วนจริงๆ

ส่วนงานของผมจะเป็นการถ่ายทอดความรู้สึก ในวัยเด็กที่รู้สึกว่าแม่ของเราช่างตัวใหญ่ เวลาที่แม่เราอุ้มเรา เวลาที่ได้กอดแม่ ผมพยายามเพิ่มปริมาณของกล้ามเนื้อ ในส่วนสะโพก หัวไหล่ แขน ขา ให้ดูแข็งแรง ส่วนพื้นผิวที่เรียบตึงจะแสดงถึงการมีชีวิตชีวา เป็นความรักที่ละเอียดอ่อน สัมผัสแล้วทำให้นึกถึงความละมุนละไมของคนเป็นแม่หรือความเป็นเพศหญิง ” ปริมาตรที่ตึงนั้นกิตติพงษ์บอกว่ามีที่มาจากลักษณะของคนในยามที่หายใจรับเอาอากาศเข้าไปในร่างกายที่มีอากาศ ทำให้รู้สึกถึงความมีพลัง ซึ่งรูปแบบเช่นนี้มีความคล้ายกับงานประติมากรรมของอินเดียที่เขาศึกษามา

“ขณะที่งานของศิลปินตะวันตก จะแสดงให้เห็นถึงความเหมือนจริง เห็นกล้ามเนื้อที่ชัดเจน แต่งานของตะวันออกจะให้ความรู้สึกของชีวิตในแบบนามธรรมสูง”

ส่วนงานประติมากรรมรูปหญิงสาวกิตติพงษ์ก็ออกตัวว่าไม่ได้มีเป้าหมายที่แสดงถึงความเข้ายวนใจ หรือแสดงความงามทางสรีระในแบบมาตรฐานของโลกปัจจุบันที่สอดคล้องกับสัจพจน์ของบุรุษ แต่เป็นอากัปกริยาธรรมดๆของผู้หญิงผู้ช่างสังเกตตรวจตราในเรือนร่างของตัวเอง

“รูปปั้นหญิงสาวของผมพยายามเสนออีกมุมมองที่ให้ความรู้สึกที่อบอุ่น เป็นตัวแทนของเพศหญิงผู้ให้กำเนิด”

ที่มา: อาร์ตอันๆ อีกก้าว:thinksea@hotmail.com http://www.mew6.com/composer/art/history/fat_art.php

หลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรม

- หลักการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมนั้นจะมีหลักที่เหมือนกันกับทัศนศิลป์สาขาอื่น ๆ เช่น จิตรกรรม ภาพพิมพ์ คือการสร้างงานจะมีการคำนึงถึงคำว่าส่วนประกอบหรือคำว่างองค์ประกอบ หรือการนำเอาส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญมาประกอบกันให้เกิดรูปทรงเกิดความงามเรื่องราวโดยประกอบด้วยสิ่งที่สำคัญดังต่อไปนี้

โครงสร้าง (STRUCTURE) รูปทรงทุกอย่างย่อมต้องมีโครงสร้างของมันเองไม่ว่ารูปทรงนั้นจะเล็กใหญ่ หรือเรียบง่ายสักเพียงใดโครงสร้างจึงจำเป็นต่อการสร้างงานประติมากรรม โครงสร้างเปรียบได้กับแกนอันเป็นส่วนสำคัญเสียแล้วยกตัวอย่างเช่นประติมากรรมรูปคนจะดูสวยงามได้ถ้าส่วนโครงสร้างหรือกระดูกนั้นถูกต้อง และหาใช่เพียงแต่คนเท่านั้นที่มีโครงสร้างต้นไม้ใบไม้ ดอกไม้ หรือสิ่งต่าง ๆ ย่อมมีโครงสร้างด้วยกันทั้งนั้นด้วยเหตุนี้ประติมากรจึงจำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ เสียก่อน

ที่มา: http://archmis.arch.nu.ac.th/arch_document/document/doc/14-001224_2011-07-22.pdf

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน (กระบวนการเซรามิกส์)

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเซรามิกส์

เซรามิกส์ (อังกฤษ: ceramic) เซรามิกมีรากศัพท์มาจากภาษากรีก *keramos* มีความหมายว่า สิ่งที่ถูกเผา ในอดีตวัสดุเซรามิกที่มีการใช้งานมากที่สุดคือ เซรามิกดั้งเดิม ทำมาจากวัสดุ **ดินเหนียว** โดยในช่วงแรกเรียกผลิตภัณฑ์ประเภทนี้ว่า **โซน่าแวร์** เพื่อเป็นเกียรติให้กับคนจีนซึ่งเป็นผู้บุกเบิกการผลิตเครื่องปั้นดินเผาครั้งแรก ๆ

ที่มา: <http://www.baanjomyut.com/library/science/ceramics.html>

วัตถุดิบเซรามิก

วัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิก สามารถแบ่งกลุ่มอย่างกว้าง ๆ ได้ดังนี้คือ

- วัตถุดิบประเภทดินเหนียว (Plastic Materials)
- วัตถุดิบประเภทที่ไม่มีความเหนียว (Non-plastic Materials) ซึ่งวัตถุดิบทั้งสองกลุ่มดังกล่าวอาจจะจำแนกออกเป็นกลุ่มย่อยได้อีก

นอกจากการจำแนกตามลักษณะข้างต้นแล้ว ในอุตสาหกรรมการผลิตเซรามิก ประเภท Whiteware นิยมแบ่งกลุ่มของวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมออกเป็น 3 กลุ่มหลักๆ ด้วยกัน ได้แก่

วัตถุดิบประเภทดิน (Clays): เป็นตัวให้ความเหนียวและช่วยให้สามารถขึ้นรูปเนื้อดินได้ง่าย และช่วยทำให้เนื้อดินมีความแข็งแรงเพียงพอหลังการเผาซึ่งทำให้สามารถหยิบจับชิ้นงานในขั้นตอนการขึ้นรูปและการเผาได้

วัตถุดิบประเภทสารช่วยหลอม(Fluxes): เป็นแร่ที่ประกอบด้วยอัลคาไลน์หรืออัลคาไลน์เอิร์ท ซึ่งจะหลอมตัวระหว่างเผาและทำปฏิกิริยากับสารประกอบตัวอื่นๆ เพื่อฟอร์มตัวเป็นแก้วซึ่งจะทำหน้าที่ให้ความแข็งแรงกับชิ้นงานหลังเผา ดังนั้นสารประกอบฟลักซ์จะเป็นตัวช่วยลดอุณหภูมิที่ใช้ในการเผาชิ้นงานลง

วัตถุดิบประเภทตัวเติม (Fillers): โดยทั่วไปแล้วทรายแก้ว (Silica) ที่ใช้ในส่วนผสมของเนื้อดิน Whiteware จะทำหน้าที่หลักในการควบคุมค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อนของเนื้อดินหลังการเผา

วัตถุดิบประเภทอื่น นอกจากวัตถุดิบใน 3 กลุ่มหลักข้างต้นแล้วปูนปลาสเตอร์ หรือ Plaster of Paris รวมทั้งเคลือบและสีต่างๆ ก็จัดว่าเป็นวัตถุดิบที่ใช้ในกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกด้วยเช่นกัน

ประเภทดินที่ใช้ในการผลิต

วัตถุดิบประเภทดิน (Clays) โดยทั่วไปเชื่อว่า แร่ดินเกิดมาจากการสลายตัวของหินอัคนี เช่น หินแกรนิต ซึ่งมีองค์ประกอบมาจาก Potash Mica ($K_2O \cdot 3Al_2O_3 \cdot 6SiO_2 \cdot 2H_2O$) หินเขียว หินนุมา (Quartz: SiO_2) และ Potash Feldspar ($K_2O \cdot Al_2O_3 \cdot 6SiO_2$) ในอัตราส่วนที่เท่าๆ กัน โดยสารประกอบที่มีความเสถียรน้อยที่สุดในที่นี้คือ Feldspar จึงเกิดการสลายตัวขึ้นหลังจากมีการทำปฏิกิริยากับอากาศและน้ำมาเป็นระยะเวลานาน กระบวนการสลายตัวของ Feldspar ดังกล่าวเรียกว่า 'Kaolinisation' ซึ่งจะทำให้ได้แร่ดินเป็นผลลัพธ์จากกระบวนการดังกล่าว

เคโอลิไนต์

เคโอลิไนต์ (Kaolinite) เป็นวัตถุดิบที่มีลักษณะเป็นผลึก (Crystalline Material) โดยมีผลึกเป็นแผ่นแบนรูปหกเหลี่ยม (Hexagonal Shape) ขนาดเล็กมากๆ ซึ่งผลึกดังกล่าวมีขนาดตั้งแต่ 5 ไมครอนจนถึงระดับเศษส่วนของความยาวไมครอน 1 ไมครอน หรือ ไมโครมิเตอร์ เท่ากับ 10⁻⁶ เมตร) และด้วยขนาดของผลึกที่เล็กมากๆ ประกอบกับมีรูปร่างที่เป็นแผ่นแบนจึงทำให้แร่ดินมีคุณสมบัติที่โดดเด่นเฉพาะตัว

ดินกากและดินตะกอน

ดินกากและดินตะกอน (Residual and Sedimentary Clays) ดินที่กำเนิดมาจากหินอาจจะเกิดการผุกร่อนและสลายตัวอยู่ที่แหล่งกำเนิดนั้นเลย หรืออาจจะถูกน้ำพัดพาไปยังแหล่งอื่นแล้วเกิดการผุกร่อนในที่ห่างไกลออกไปจากแหล่งกำเนิดก็ได้ ดินที่เกิดขึ้นอย่างในกรณีแรกนั้น เราจะเรียกว่า ดินกาก (Residual Clay) หรือดินปฐมภูมิ (Primary Clay) ส่วนดินที่เกิดในลักษณะของกรณีหลังนั้น เรียกว่า ดินตะกอน (Sedimentary Clay) หรือดินทุติยภูมิ (Secondary Clay)

อนุภาคหรือผลึกของดินตะกอน (Sedimentary Clays) จะต้องอยู่ในสภาวะสารแขวนลอยระหว่างที่เกิดการพัดพาไปยังแหล่งอื่นโดยน้ำ เพราะฉะนั้นท้ายที่สุดแล้วจะมีเฉพาะอนุภาคหรือผลึกของดินที่มีความละเอียดมากเท่านั้นที่จะเกิดการทับถมกันขึ้นในชั้นสุดท้าย ดังนั้นโดยทั่วไปแล้วดินตะกอน (Sedimentary Clays) จะมีขนาดที่ละเอียดกว่าดินกาก (Residual Clays) ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวสามารถอธิบายความแตกต่างของคุณสมบัติหลายๆ ประการของดินทั้งสองชนิดนี้ได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ในระหว่างที่เกิดการพัดพาไปยังแหล่งอื่นของดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) ยังมีการพัดพาเอาวัตถุประเภท Non-clay ที่มีความละเอียดมากไปด้วย ซึ่งจะเกิดการทับถมไปพร้อมๆ กับอนุภาคของดินใน ชั้นสุดท้าย ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้สิ่งเจือปนที่พบในแหล่งกำเนิดของดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) จึงมีขนาดที่ละเอียดใกล้เคียงกับขนาดอนุภาคของดินซึ่งทำให้ยากต่อการกำจัดออกไป และบางครั้งในทางการค้าก็จำเป็นจะต้องมีการทำให้ดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) มีความบริสุทธิ์มากขึ้น เพื่อให้ได้คุณสมบัติตามที่ลูกค้าต้องการมากที่สุด

ดินขาว (China Clays) สำหรับสิ่งเจือปนที่พบในดินกาก (Residual Clays) โดยทั่วไปจะมีขนาดที่หยابกว่าอนุภาคหรือผลึกของดินจึงสามารถกำจัดออกไปได้ง่ายกว่า และเหลืออนุภาคที่ละเอียดมากๆ เจือปนอยู่ในดินเพียงเล็กน้อยเท่านั้นจึงอาจถือได้ว่าเป็นส่วนของดินล้วนๆ

ดินขาว

ดินขาว (China Clays) ของอังกฤษซึ่งพบที่เมือง Cornwall และเมือง Devon นั้นเป็นดินชนิดปฐมภูมิ (Primary Clay) ซึ่งได้มาจากระบวนการทำเหมืองแบบเปิด (Open-cast Pits) โดยใช้ระบบน้ำแรงดันสูงในการล้าง น้ำจะพัดพาเอาดินและสิ่งเจือปน (ส่วนใหญ่เป็นพวก Mica และ Quartz) ไปยังด้านล่างของเหมือง จากจุดนี้สารแขวนลอยจะถูกปั๊มไปยังถังตกตะกอนขนาดใหญ่ซึ่งสิ่งเจือปนที่มีอนุภาคขนาดใหญ่จะถูกตกตะกอนแยกออกไป ทำให้ในสารแขวนลอยดังกล่าวจะเหลือเพียงอนุภาคของดินและสิ่งเจือปนที่มีขนาดละเอียดกว่าเท่านั้น

ในขั้นตอนต่อมาสิ่งเจือปนขนาด 150 ไมครอน จะถูกแยกออกจากรีดน้ำดินโดยการ ใช้ไฮโดรไซโคลน (Hydrocyclones) สารแขวนลอยจะเกิดการหมุนเหวี่ยงอยู่ภายในทำให้สิ่งเจือปนที่มีอนุภาคขนาดใหญ่กว่าถูกแรงเหวี่ยงหมุนออกมาอยู่ที่บริเวณด้านข้างของไฮโดรไซโคลน (Hydrocyclone) หลังจากนั้นจะตกลงสู่ด้านล่างและถูกกำจัดออกสู่ด้านนอกต่อไป ส่วนอนุภาคที่มีขนาดละเอียดกว่าซึ่งจะอยู่ตรงกลางของแรงเหวี่ยงหมุนนั้นจะถูกส่งผ่านออกไปทางด้านบนรวมเป็นองค์ประกอบของดินต่อไป สำหรับการใช้งานในทาง [ถ้าทำการหมุนเหวี่ยงน้ำดินด้วยกระบวนการไฮโดรไซโคลน (Hydrocyclone) ต่อไป สิ่งเจือปนที่มีอนุภาคขนาด 30 ไมครอนก็จะถูกแยกออกไป เหลือไว้เพียงส่วนของวัตถุที่มีความละเอียดมากๆ ซึ่งมีองค์ประกอบที่เป็นส่วนของดินรวมอยู่ประมาณ 95% หรือมากกว่า สำหรับในอุตสาหกรรมการทำกระดาษนั้น การใช้ไฮโดรไซโคลน (Hydrocyclones) เพื่อกำจัดสิ่งเจือปนดังกล่าวออกไปจากดิน จะทำการกำจัดที่ขนาดอนุภาคละเอียดขึ้น คือที่ประมาณ 15 ไมครอน ทำให้ดินที่ได้มีความขาวมากและมีความบริสุทธิ์ค่อนข้างสูง ดินที่ได้จะถูกนำมาผ่านกระบวนการกำจัดน้ำออกไปโดยการตกตะกอน การอัดกรอง (Filter Pressing) และผ่านการอบแห้งด้วยเตาชนิดพิเศษในขั้นตอนสุดท้าย

เนื่องจากมีปริมาณสิ่งเจือปนอยู่ในปริมาณที่น้อย ทำให้ดินขาว (China Clays) มีคุณสมบัติหลังเผาที่ดี คือจะให้สีหลังเผาที่ขาวมากซึ่งจะตรงกันข้ามกับดินประเภททุติยภูมิ (Secondary Clays) ที่พบโดยส่วนใหญ่ เนื่องจากดินประเภทนี้สิ่งเจือปนที่มีอยู่ในปริมาณมากกว่าจะทำให้ดินมีสีที่ขาวนวล หลังเผาและดินจากบางแหล่งอาจจะให้สีหลังเผาเป็นสีงาช้าง(Ivory) สีฟางข้าว (Straw) สีน้ำตาล (Brown) หรือแม้กระทั่งสีแดง (Red)

น่าเสียดายที่เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว ดินขาว (China Clays) จะมีขนาดอนุภาคที่ค่อนข้างใหญ่ ทำให้ความเหนียว (Plasticity) และความแข็งแรงก่อนเผา (Unfired Strength) ของมันน้อยกว่าดินที่จัดอยู่ในประเภทดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) ดังนั้นในเนื้อดินประเภท Bone China ซึ่งจำเป็นจะต้องให้ได้สีของเนื้อดินหลังเผาที่มีความขาวมากๆ ผู้ผลิตจะสามารถใช้ดินประเภททุติยภูมิ (Secondary Clays) เป็นส่วนประกอบได้ในปริมาณเพียงเล็กน้อยเท่านั้น หรืออาจจะไม่ใส่เลย ซึ่งนั่นจะทำให้เนื้อดินที่ได้มีความเหนียว (Plasticity) และความแข็งแรงก่อนเผา (Unfired Strength) ที่ค่อนข้างต่ำมากๆ ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี (Chemical Analyses) การวิเคราะห์ขนาดอนุภาค (Particle Size Analyses) และค่าความแข็งแรงก่อนเผา (Unfired Strength) ของดินขาว (China Clays) ที่มีจำหน่ายจากแหล่งต่างๆ เทียบกับดินเหนียว (Ball Clays) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) และอย่างที่ทราบดีอยู่แล้วว่าในทางทฤษฎีนั้นดินคโกลินต์ (Kaolinite) บริสุทธิ์จะมีองค์ประกอบทางเคมีตามสูตร $\text{Al}_2\text{O}_3 \cdot 2\text{SiO}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ ดังนี้คือ

ตาราง 1 องค์ประกอบทางเคมีและคุณสมบัติทางกายภาพของดินขาว China และดินเหนียว (Ball Clay)
บางตัว CHEMICAL ANALYSES

Clay	Chemical Analysis(%)								
	SiO ₂	TiO ₂	Al ₂ O ₃	Fe ₂ O ₃	MgO	CaO	K ₂ O	Na ₂ O	Loss
China Clay (Cornwall)	48	0.03	37	0.6	0.3	0.1	1.6	0.1	12.4
Black Ball Clay (Devon)	48	0.8	33	1.0	0.3	0.2	1.8	0.3	15.0
Blue Ball Clay (Dorset)	52	0.9	31	1.5	0.5	0.3	3.1	0.4	9.5
Siliceous Ball Clay	74	1.5	15	0.8	0.3	0.1	1.6	0.3	5.0

PARTICLE SIZE AND UNFIRED STRENGTH Clay Particle Size Analysis (1% Less than size in Micron) Unfired Strength Lb/in² (kg/cm²) 10 5 2 1 0.5 China Clay (Cornwall) 82 - 50 - 20 250 (17.6) Black Ball Clay (Devon) - - 82 74 60 750 (53) Blue Ball Clay (Dorset) - 96 - 79 62 1150 (81) Siliceous Ball Clay - 55 - 38 32 500 (35)

สำหรับสารประกอบ Fe₂O₃ และ TiO₂ ที่มีอยู่ในองค์ประกอบของดินนั้นเป็นตัวที่มีผลทำให้สีของเนื้อดินหลังเผาไม่ขาว โดยเนื้อดินที่จะให้สีหลังเผาเป็นสีขาวนั้นจะต้องมีสารประกอบออกไซด์ที่ให้สีเป็นส่วนประกอบอยู่ไม่เกิน 0.75%

ถึงแม้ว่าอนุภาคขนาดใหญ่ที่มีอยู่ในดินขาว (China Clays) จะมีผลทำให้ความเหนียวและความแข็งแรงก่อนเผาของดินมีค่าต่ำ แต่ก็ส่งผลให้เนื้อดินมีการหดตัวหลังอบแห้งที่ต่ำด้วย ซึ่งโดยทั่วไปแล้วค่า Linear Contraction จะมีค่าอยู่ระหว่าง 3-5% ส่วนดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) ที่มีความละเอียดมากจะมีการหดตัวที่มากกว่าทำให้เกิดปัญหากับเนื้อดินขึ้นระหว่างการอบแห้ง เช่น ปัญหาการบิดเบี้ยว หรือการแตกร้าว ของชิ้นงาน เป็นต้น

ดินเหนียว

ดินเหนียว เป็น ดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) ประเภทของดินที่มีการนำมาใช้งานในการผลิตผลิตภัณฑ์ Whiteware นั้นครอบคลุมไปถึงดินเหนียว (Ball Clays) ต่าง ๆ และกลุ่มของดินทนไฟ (Fireclays) ด้วย

ดินเหนียว (Ball Clays) มีที่มาจากคำว่า 'Cubes' หรือ 'Balls' ซึ่งมาจากลักษณะของดินที่ถูกตัดออกมาจากเหมือง ซึ่งในประเทศอังกฤษนี้จะพบที่เมือง Devon และเมือง Dorset โดยดินเหนียวหรือดิน Ball Clay จะมีสิ่งเจือปนรวมอยู่ในปริมาณที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก ถึงแม้ว่าแร่ดินที่พบจะเป็นแร่ เคโอลินไนต์ (Kaolinite) แต่องค์ประกอบของโครงสร้างที่สำคัญก็จะคล้ายๆ กับที่พบในดินขาว (China Clays) นั่นคือ ผลึกดินจะมีความละเอียดมาก ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เนื้อดินมีความเหนียวและความแข็งแรงก่อนเผาที่ค่อนข้างสูง และนี่ถือเป็นคุณสมบัติที่ดีของดินเหนียวหรือ Ball Clays นั่นเอง เช่นเดียวกันกับดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) อื่นๆ ดินเหนียวจะมีสิ่งเจือปนต่างๆ เจือปนอยู่ในปริมาณที่สูงและมีขนาดที่ละเอียดมากๆ ดังนั้นจึงทำให้การกำจัดออกไปในขั้นตอนสุดท้ายทำได้ยาก โดยทั่วไปดินที่มาจากแหล่งที่แตกต่างกันอาจจะนำมาผสมเข้าด้วยกันเพื่อให้ได้คุณสมบัติตามที่ผู้ผลิตเนื้อดินประเภทต่างๆ ต้องการ ซึ่งปกติแล้วจะนิยมใช้ดิน 2 หรือ 3 ชนิดผสมเข้าด้วยกันเพื่อลดผลกระทบต่อบุคคลสมบัติต่างๆ จากการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติของดิน การเปลี่ยนแปลงในคุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้จะเห็นในดินเหนียวได้อย่างชัดเจนมากกว่าดินขาว (China Clays)

ดินเหนียว (Ball Clays) มักจะถูกอธิบายลักษณะด้วยสีของดินที่ยังไม่ผ่านการเผา ดังนั้นในบางครั้งจึงอาจจะมีการเรียกชื่อเป็น “ดินดำ” หรือ “ดินสีน้ำเงิน” หรือ “ดินสีงาช้าง” เป็นต้น ซึ่งสีเหล่านี้ไม่สามารถใช้ในการบ่งชี้ที่ได้สุดท้ายหลังการเผาของดินได้ เนื่องจากดินที่มีสีเข้มหรือสีดำนั้นเกิดจากสารประกอบอินทรีย์ที่อยู่ในดินซึ่งจะถูกเผาออกไปเกือบหมดในกระบวนการเผา เหลือไว้เพียงเนื้อดินที่มีสีขาวนวล

ตามที่กล่าวไปแล้วว่าดินเหนียว (Ball Clays) จะมีสิ่งแปลกปลอมหลากหลายชนิดเจือปนอยู่ในปริมาณที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก เช่น ดิน “Siliceous Clay” จะมี Free Silica ปนอยู่ในปริมาณมากซึ่งทำให้ปริมาณของ Silica โดยรวมที่เป็นองค์ประกอบของดินทั้งหมดมีมากกว่า 60% (บางครั้งอาจสูงถึง 80%) จะเห็นได้ชัดว่าดินที่มีปริมาณของแร่ดินต่ำกว่าจะให้ความเหนียว ค่าความแข็งแรงก่อนเผาและค่าการหดตัวจากกา รอบแห้งที่น้อยกว่าดินซึ่งมีปริมาณของแร่ดินที่สูงกว่า สำหรับดินเหนียวที่มี สารประกอบอินทรีย์เจือปนอยู่มาก (การวิเคราะห์ทางเคมี จะให้ค่า Loss-on-Ignition ที่สูง) โดยทั่วไปจะมีความเหนียว ความแข็งแรงก่อนเผา และการหดตัวจากการอบแห้งที่สูง นอกจากนี้สภาพของการกระจาย ายตัว (Deflocculation) ก็แตกต่างจากดินที่ไม่มีสารประกอบอินทรีย์เจือปนอยู่ กล่าวคือใน สภาพความเป็นด่าง (Alkaline Condition) ดินชนิดนี้จะรวมตัวกับอนุภาคลบของสารประกอบอินทรีย์ ช่วยให้ดินมีสภาพการกระจายตัวที่ดีขึ้น ดินเหนียว(Ball Clays) โดยส่วนใหญ่ มักจะไดมาจากกระบวนการทำเหมืองแบบเปิดแต่บางครั้งก็พบว่าได้มาจากการทำเหมืองใต้ดิน ซึ่งแบบในกรณีแรกนั้นวัสดุที่ทับถมอยู่บนดินจะถูกกำจัดออกไปก่อนหลังจากนั้นจึงค่อยทำการขุดลอกชั้นดิน

ปัญหาหนึ่งที่เกิดขึ้นมักจะพบจากการนำดินเหนียว (Ball Clays) มาใช้งานก็คือ การที่อนุภาคของดินโดยธรรมชาติจะมีความละเอียดค่อนข้างมาก จึงทำให้ยากต่อการนำดินมาตีให้แตกโดยใช้น้ำ กล่าวคือน้ำจะไม่สามารถแทรกซึมผ่านเข้าไประหว่างอนุภาคของดินที่จับตัวกันเป็นก้อนขนาดใหญ่ได้ในทันที ดังนั้นจึงทำให้ผู้ผลิตจะต้องใช้เวลาในการตีดินให้แตกค่อน ข้างนาน เพื่อให้แน่ใจว่าดินเหนียว (Ball Clay) มีการแตกตัวที่ดีพอก่อนที่จะนำไปผสมกับวัตถุดิบตัวอื่นๆ ต่อไป

ในปัจจุบันดินเหนียวที่ผ่านการย่อยให้เป็นก้อนขนาดเล็กมาแล้ว สามารถหาซื้อได้จากผู้ขายหลายราย โดยดินที่มีขนาดใหญ่จะถูกนำมาย่อยโดยใช้เครื่องบดย่อยให้ขนาดเล็กลงเหลือเพียง 0.5-2 นิ้ว ซึ่งไม่เพียงจะช่วยให้การตีดินโดยใช้น้ำทำได้เร็วขึ้นเท่านั้นแต่ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการบดผสมของดินเหนียวร่วมกับวัตถุดิบอื่นๆ ให้ดีขึ้นอีกด้วย

ดินท่อน

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นถึงข้อจำกัดของดินเหนียว จึงได้มีผู้คิดค้นการผลิตดินเหนียว (Ball Clays) ในรูปของดินท่อนออกจำหน่าย โดยดินเหนียวจะถูกนำไปรีดเป็นให้ท่อนก่อนแล้วตัดให้ได้ขนาดที่เล็กลง ดินเหนียวที่ซื้อมาเป็นพาเลทในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่จะช่วยให้การตีผสมดินในน้ำทำได้ง่ายขึ้นเท่านั้น แต่ยังทำให้การขนย้ายดินทำได้ง่ายกว่าดินที่ซื้อมาเป็นก้อนอีกด้วย

ดินเหนียวที่ซื้อมาเป็นพาเลทดังกล่าวจะนิยมใช้กันอย่างกว้างขวางสำหรับกลุ่มผู้ผลิตเครื่องสุขภัณฑ์ในประเทศอังกฤษ เนื่องจากมีข้อดีหลายข้อที่พอจะสรุปได้ดังนี้

- ช่วยให้การตีผสมดินทำได้ง่ายขึ้นและมีประสิทธิภาพดีขึ้น
- ไม่มีปัญหาเรื่องของกากค้างตะแกรง
- ปริมาณความชื้นต่ำและมีการควบคุมให้คงที่
- ช่วยให้การหล่อทำได้เร็วขึ้น หากน้ำดินมีค่าการไหลตัวที่สูงขึ้น
- เพิ่มความแข็งแรงของชิ้นงาน (Green Strength)
- สามารถเพิ่มความหนาแน่น (Density) ของน้ำดินได้สูงถึง 1.65 g/ml

นอกจากนี้ ดินเหนียว (Ball Clays) อาจจะถูกผลิตมาในรูปของน้ำดิน (Slip) หรือสารแขวนลอยก็ได้ ซึ่งถึงแม้ว่าจะทำให้ต้นทุนในการขนส่งเพิ่มขึ้นแต่ก็จะช่วยลดปัญหาให้กับผู้ผลิตในเรื่องของการตีผสมดินได้

อย่างไรก็ตามในการผลิตเนื้อดินที่ไม่ต้องการค่าความเหนียวและความแข็งแรงที่สูงมากนัก เช่น เนื้อดิน Bone China ก็มักจะมีการเติมเบนโตไนต์ปริมาณเล็กน้อย (ไม่เกิน 1%) ลงไปในส่วนผสมด้วยเป็นบางครั้ง เนื่องจากวัตถุดิบที่มีความเหนียวถึงแม้ว่าจะเติมลงในส่วนผสมเพียงเล็กน้อยก็ส่งผลทำให้ความสามารถในการขึ้นรูป (Workability) และความแข็งแรงของเนื้อดินเพิ่มขึ้น แต่ควรหลีกเลี่ยงการเติมในปริมาณมากๆ เนื่องจากจะส่งผลทำให้เกิดตำหนิหลังการอบแห้งอย่างแน่นอน

คุณสมบัติของดินที่มีต่องานเซรามิก

การวัดค่าคุณสมบัติของดิน ที่นำมาแยกประเภทการผลิต ผลิตภัณฑ์เซรามิกให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การใช้งานอาจมีได้หลายวิธี วิธีการหนึ่ง ได้แก่ วิธีการวัดคุณสมบัติของดินโดยการขยายตัวเนื่องจากความร้อนแบบไม่คืนกลับ (Irreversible Thermal Expansion)

การวัดค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อน จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบและพฤติกรรมของวัตถุดิบต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเผา เหตุที่เรียกว่าการขยายตัวแบบไม่กลับคืนเนื่องจาก เมื่อนำวัตถุดิบไปใช้งานแล้ว จะไม่สามารถเอาน้ำกลับไปใช้ซ้ำได้ เนื่องจากชิ้นงานมีการเปลี่ยนแปลงแบบไม่คืนกลับ (Irreversibly Converted) โดย ณ อุณหภูมิประมาณ 600°C จะมีความสัมพันธ์

เกิดขึ้นกับดินกลุ่มต่างๆ ในลักษณะคล้ายๆ กัน กล่าวคือเป็นความสัมพันธ์ระหว่างค่าการขยายตัว เนื่องจากความร้อนกับปริมาณของควอตซ์ (Quartz) ที่มีอยู่ในดิน เนื่องจากที่ช่วงอุณหภูมิดังกล่าว คือ ที่ 540°C จะมีการเปลี่ยนแปลงจาก α -Quartz ไปเป็น β -Quartz (α - β Quartz Inversion) ดินจะได้รับผลจากการขยายตัวอย่างชัดเจน และที่อุณหภูมิประมาณ 700°C จะมีการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างภายในเกิดขึ้นซึ่งจะมีผลทำให้ดินเกิดการหดตัวแทนที่ เพราะฉะนั้นโดยทั่วไปแล้ว ถ้ามีปริมาณดินเหนียวสูง จะมีผลทำให้ค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อนที่อุณหภูมิ 700°C ต่ำกว่า โดยการวัดค่าดังกล่าว ช่วยจำแนกประเภทของดินได้ ตามความหนาแน่นของดิน ดังนี้

กลุ่ม A – ดินที่มีปริมาณทรายมาก (High Silica Clays) ค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อนแบบไม่คืนกลับที่อุณหภูมิ 600°C มีค่าประมาณ 1% และโดยทั่วไปแล้วจะมีปริมาณ Silica อยู่มากกว่า 60% ดินกลุ่มนี้จะมีสารประกอบ TiO_2 และ Fe_2O_3 อยู่ในปริมาณสูง (มากกว่า 2%) และมีแนวโน้มจะให้สีหลังเผาเป็นสีน้ำตาล มีขนาดอนุภาคที่ค่อนข้างหยาบเนื่องจากมีทราย (Free Silica) เจือปนอยู่ในปริมาณมากซึ่งก็จะส่งผลให้อัตราการหล่อเร็วขึ้น ดินกลุ่มนี้เหมาะที่ใช้ในการผลิตวัสดุที่ใช้ในเตาเผา (Kiln Furniture) ผลิตภัณฑ์ทนไฟ (Refractory Goods) และอาจจะใช้ในการผลิตเครื่องสุขภัณฑ์เพื่อช่วยเพิ่มอัตราการหล่อได้อีกด้วย กลุ่ม B – ดินที่มีสีเข้มและอ่อน (Dark and Light Blue Clays) ดินกลุ่มนี้จะมีคุณสมบัติกึ่งกลางระหว่างดินในกลุ่ม A และดินในกลุ่ม C โดยจะมีค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อนแบบไม่คืนกลับประมาณ 0.4% ที่อุณหภูมิ 600°C กลุ่ม C – ดินที่ให้สีขาวหลังเผา (White Firing Clays) ค่าการขยายตัวเนื่องจากความร้อนแบบไม่คืนกลับที่อุณหภูมิ 600°C มีค่าประมาณ 0.2% ดินในกลุ่มนี้มีความแข็งแรงและความเหนียวสูงและอาจจะมีคาร์บอนอยู่ในปริมาณสูงด้วยโดยดินเหนียวสีดำ (Black Ball Clays) ก็ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้เช่นกันซึ่งเป็นดินที่จะให้สีขาวหลังเผา โดยทั่วไปแล้วจะถูกนำมาใช้ใน

การผลิตผลิตภัณฑ์ Earthenware กระเบื้อง สุขภัณฑ์และผลิตภัณฑ์พอร์ซเลน ประโยชน์ของค่าการขยายเนื่องจากความร้อนแบบไม่คืนกลับจะทำให้เราทราบถึงวิธีการจำแนกดินเหนียวออกเป็นกลุ่มเฉพาะ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วในส่วนผสมของเนื้อดินสูตรหนึ่งอาจจะสามารถใช้ดินตัวใดตัวหนึ่งในกลุ่มเดียวกันแทนที่ดินอีกตัวหนึ่งได้ เนื่องจากดินที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมักจะแสดงคุณสมบัติคล้ายๆ กันเมื่อผ่านกระบวนการเดียวกัน แต่เนื่องจากดินในกลุ่มเดียวกันอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เกิดขึ้นได้ค่อนข้างมาก เมื่อต้องการจะนำดินตัวใดตัวหนึ่งมาใช้แทนที่อีกตัวหนึ่งจึงควรพิจารณาดินที่มีคุณสมบัติทั้งทางเคมีและทางกายภาพที่คล้ายกันมากที่สุด ดินทนไฟ (Fireclays) เช่นเดียวกับดินขาว (China Clays) และดินเหนียว (Ball Clays) ดินทนไฟ (Fireclays) จะเกิดมาจากกระบวนการสลายตัวกลายเป็นดิน (Kaolinisation) ของเฟลด์สปาร์ โดยดินชนิดนี้จัดอยู่ในกลุ่มของดินทุติยภูมิ (Secondary Clays) ซึ่งถูกพัดพามาจากแหล่งกำเนิดเป็นระยะทางที่ไกลมาก ดังนั้นจึงทำให้มีคุณสมบัติบางประการที่คล้ายคลึงกับดินเหนียว (Ball Clays) กล่าวคือ มีขนาดอนุภาคที่ละเอียดมากและมีปริมาณของสิ่งแปลกปลอม

ขนาดเล็กๆ เจ็ อปนอยู่ค่อนข้างสูง ดินทนไฟถูกพบอยู่ในชั้นของถ่านหินซึ่งมีอยู่แพร่หลายในแถบตอนกลางและทางตอนเหนือของประเทศอังกฤษและในประเทศสกอตแลนด์ เดิมทีนั้นอาจจะเป็นแหล่งกำเนิดของพืชผักต่างๆ ที่ต่อมาได้มีการรวมตัวกันเกิดเป็นชั้นของถ่านหินขึ้นและมีการดึงเอาอัลคาไลน์จากดินออกมาทำให้ดินเหล่านี้นี้มีคุณสมบัติเป็นดินทนไฟ ดินทนไฟ (Fireclays) ที่นำมาใช้ในการผลิตเนื้อสุกซ์ภัณฑ์บางประเภท จะมีการใช้งานอย่างจำกัด แต่ด้วยข้อดีของตัวมันเองจึงนิยมนำไปใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ทนไฟมากกว่า ดินสโตนแวร์ (Stoneware Clays)

ดินเหล่านี้เป็นดินที่มีความเหนียวสูงมากและเป็นดินที่ให้สีน้ำตาลหลังเผาโดยจะมีสารประกอบฟลักซ์ที่มีในธรรมชาติเจือปนอยู่ และเนื่องจากมีสารประกอบฟลักซ์ในธรรมชาติเจือปนอยู่แล้วดินชนิดนี้จึงถูกนำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์สโตนแวร์โดยไม่จำเป็นต้องเติมสารประกอบฟลักซ์ ใดๆ ลงไปอีก นอกจากนี้หากต้องการผลิตเนื้อดินสโตนแวร์ที่มีลักษณะคล้ายๆ กันนี้ ก็สามารถทำได้โดยการเติมสารประกอบฟลักซ์ เช่น เฟลด์สปาร์ลงไปผสมกับดินเหนียว (Ball Clays) นั้นเอง

การเผา (Firing)

การเผาในทางเซรามิก คือ การเพิ่มอุณหภูมิให้แก่ผลิตภัณฑ์เซรามิกในเตา ภายใต้บรรยากาศที่เหมาะสม เพื่อเปลี่ยนสภาพดิน ให้เป็นถาวรวัตถุ มีความแข็งแรงเหมือนหิน ช่วยให้ผลิตภัณฑ์เกิดความคงทนถาวร และสวยงาม

บรรยากาศที่ใช้ในการเผาเตาโดยทั่วไป

บรรยากาศออกซิเดชัน (Oxidation Firing)

เป็นการเผาที่มีการเผาไหม้ อย่างสมบูรณ์ และใช้ออกซิเจนมากเกินไป ซึ่งเมื่อเกิดการเผาไหม้แล้ว จะมีออกซิเจนเหลืออยู่

บรรยากาศรีดักชัน (Reduction Firing)

เป็นการเผาที่มีการเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ ในเตาเผา มีออกซิเจนไม่เพียงพอ ซึ่งเมื่อเกิดการเผาไหม้แล้ว จะมีคาร์บอนมอนอกไซด์ (CO) เหลืออยู่

บรรยากาศนิวทรัล (Neutral Firing)

เป็นการเผาไหม้ที่สมบูรณ์ และไม่มีออกซิเจนเหลืออยู่เลย การเผาไหม้ มีออกซิเจนที่พอดี การเผาเซรามิกส์

การเผาผลิตภัณฑ์เซรามิกส์มี 3 ขั้นตอนดังนี้

1. การเผาดิบ (Biscuit Firing)
2. การเผาเคลือบ (Glost Firing)
3. การเผาตกแต่ง (Decoration Firing)

การเผาดิบ (Biscuit Firing)

ชิ้นงานที่ผ่านการเผาแล้ว ยังคงมีความชื้น และสารอินทรีย์ อยู่ในชิ้นงาน การเผาไล่ความชื้น และสารอินทรีย์ ก่อนนำไปชุบเคลือบ เป็นสิ่งที่จำเป็น เนื่องจากช่วยลดปริมาณน้ำ ในชิ้นงาน ซึ่งเป็นตัวการทำให้เกิดแรงดัน จนชิ้นงานอาจจะบิด ในการเผาเคลือบ ถ้าชิ้นงานถูกเผาดิบมาก่อน การเผาในช่วงแรก แรงไฟเร็วขึ้นได้ การชุบเคลือบ จะชุบได้ง่ายกว่า ชิ้นงานที่ยังไม่ได้เผาดิบ บรรยากาศของการเผาดิบ คือ บรรยากาศออกซิเดชัน (Oxidation Firing : OF) ที่เผาบรรยากาศนี้ เพื่อเปลี่ยนเหล็กออกไซด์ ในชิ้นงานให้อยู่ในรูปของ สารประกอบของเฟอร์ริกออกไซด์

การเผาดิบ คือการเผาครั้งที่หนึ่ง โดยยังไม่ได้ชุบน้ำเคลือบ สามารถที่จะเผาในอุณหภูมิต่ำ หรืออุณหภูมิสูงก็ได้

- ช่วงที่ 3 เผาแช่อุณหภูมิคงที่ (Soaking) 1250 องศาเซลเซียส = 15 นาที

การเผาในบรรยากาศสันดาปไม่สมบูรณ์ ต้องใช้เวลาในการเผา นานกว่าเตาไฟฟ้าเล็กน้อย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความจุของเตาเผา เตาที่มีขนาดใหญ่ จะต้องใช้เวลาในการเผานานขึ้น และแช่อุณหภูมิคงที่ไว้นาน 20-30 นาที

โดยปกติเตาเผาทุกเตา บริเวณชั้นบน จะร้อนกว่าด้านล่าง 20-30 องศาเซลเซียส ผู้ใช้เตาควรสังเกตผลการเผาทุกครั้ง เพื่อให้ทราบความแตกต่าง ของเตาเผาแต่ละเตา

ผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการเผาดิบแล้ว จะมีความพรุนตัวสูง เนื่องจากการเผาดิบ เผาในอุณหภูมิต่ำ 750-800 องศาเซลเซียส ทำให้ผลิตภัณฑ์ สามารถดูดซึมน้ำเคลือบได้ดี เหมาะสำหรับผู้ไม่ชำนาญในการชุบเคลือบ เมื่อชุบเสีย สามารถนำผลิตภัณฑ์ ไปล้างเคลือบออก ผึ่งให้แห้ง แล้วนำมาเคลือบใหม่

วงจรการเผาดิบผลิตภัณฑ์ ประเภทถ้วยชาม แจกันที่มีขนาดสูงไม่เกิน 30 เซนติเมตร ใช้วงจรการเผาดิบธรรมดา แต่ถ้าเป็นงานประติมากรรม หรืองานที่มีความหนาเกิน 1 นิ้ว ต้องเผาให้ช้าลงกว่าธรรมดา ควรแยกเผาคนละเตา

สรุปการเผาดิบ จะต้องเผาแบบสันดาปสมบูรณ์ (Fully Oxidation) ตั้งแต่ต้นจนจบ 24-750 องศาเซลเซียส ใช้เวลาประมาณ 6-7 ชั่วโมง ระวังไม่ให้เกิดเขม่า หรือควันสีดำจับผลิตภัณฑ์ และเตาเผา ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ขนาดใหญ่ ควรอุณหภูมิ 60-80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 2-4 ชั่วโมง ผึ่งในแสงแดดร้อนจัด อุณหภูมิประมาณ 50 องศาเซลเซียส ถ้าอุณหภูมิสูงเกินไป ผลิตภัณฑ์อาจแตกได้ เผาเสร็จแล้ว ทิ้งให้เตาเย็นลง เท่ากับเวลาที่ทำการเผา ห้ามเปิดเตาก่อนอุณหภูมิ 150 องศาเซลเซียส ผลิตภัณฑ์กระทบอากาศเย็นนอกเตาจะแตกได้

การเผาเคลือบ (Glost Firing)

ชิ้นงานที่เผาดิบ ถูกนำมาชุบเคลือบแล้วเผา เพื่อให้เคลือบหลอมเป็นแก้ว ติดแน่นอยู่บนผิวชิ้นงาน การเผาเคลือบ จะเผาที่อุณหภูมิเท่าใด ภายในบรรยากาศใด ขึ้นอยู่กับชนิดของผลิตภัณฑ์ เช่น การเผาผลิตภัณฑ์ปอร์ซเลน เริ่มต้นเผา ภายใต้บรรยากาศออกซิเดชัน ตั้งแต่อุณหภูมิเริ่ม จุดเตา จนถึงอุณหภูมิประมาณ 950 องศาเซลเซียส หลังจากนั้น เผาภายใต้บรรยากาศรีดักชัน (Reduction Firing : RF) จนถึงอุณหภูมิสูงสุดที่ต้องการ

ภาชนะที่ชุบเคลือบแล้วทุกชิ้น ต้องเข้ดกันผลิตภัณฑ์ให้หมดเคลือบ เพื่อป้องกันการหลอมละลายของเคลือบ ติดบนแผ่นรองเตาเผา ผลิตภัณฑ์ทุกชิ้นจะต้องวางห่างกันเล็กน้อย ไม่ให้น้ำเคลือบสัมผัสกัน เพราะเคลือบจะหลอมติดกัน เมื่อเผาที่อุณหภูมิสูง

ผลิตภัณฑ์ในเตาแก๊ส ควรวางห่างจาก บริเวณหัวฟันเล็กน้อย ถ้าผลิตภัณฑ์โดนเปลวไฟเลียเคลือบจะต่าง ในเตาไฟฟ้า อย่าวางผลิตภัณฑ์ชิดชิดลวดมากเกินไป เคลือบจะไหม้ ติดชิดลวดเสียหายได้ ผลิตภัณฑ์ใหญ่ ควรวางไว้กลางๆ เตา ให้ได้รับความร้อนสม่ำเสมอ ลดความบิดเบี้ยวหลังการเผา

วงจรในการเผาเคลือบ

- ช่วงที่ 1 อุณหภูมิห้อง 24-950 องศาเซลเซียส ใช้เวลา 5-6 ชั่วโมง
- ช่วงที่ 2 950-1250 องศาเซลเซียส OF ใช้เวลา 3-4 ชั่วโมงหรือ 950-1250 องศาเซลเซียส RF ใช้เวลา 4-5 ชั่วโมง

การเผาตกแต่ง (Decoration Firing)

ชิ้นงานที่เผาเคลือบแล้ว นิยมตกแต่งด้วยสี หรือติดรูปลอก (Decal) ที่ทำขึ้นสำหรับตกแต่งสี โดยเฉพาะ ติดลงไปบนภาชนะที่เคลือบ แล้วนำไปเผา เพื่อให้สีติดแน่น ติดทนกับชิ้นงาน เรียกว่า การตกแต่งบนเคลือบ (Overglaze Firing) อุณหภูมิที่ใช้เผาตกแต่งบนเคลือบ ประมาณ 650-850 องศาเซลเซียส ขึ้นอยู่กับชนิดสี (Pigment) หรือประเภทวัตถุดิบ ที่นำมาทำสีว่าจะสูงที่อุณหภูมิใด

การเผาสีตกแต่งลอก และสีเงินสีทอง จะต้องเผาในบรรยากาศสันดาปสมบูรณ์ ตลอดการเผาจากอุณหภูมิห้องถึง 750 องศาเซลเซียส ในเตาเผาไม่ควรมีความชื้นอยู่ ถ้าเตาเผามีความชื้นจากการเผาดิบ เมื่อนำสีทอง เผาต่อจากเตาเผาดิบ สีทองจะหมอง เพราะไม่ชอบความชื้น สีเขียนก็จะพอง เพราะมีความชื้นในเตาเผามากเกินไป

ดังนั้น ถึงแม้ว่าอุณหภูมิในการเผาดิบที่ 750 องศาเซลเซียส ใกล้เคียงกับการเผาสีตกแต่ง ก็ไม่ควรเอาชิ้นงานเขียนสี และติดรูปลอกเข้าเตาเผาในการเผาดิบ เพราะชิ้นงานที่ออกมา จะมีตำหนิไม่ได้มาตรฐาน สีหมองคล้ำ หรือเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

เคลือบ

น้ำเคลือบ คือ สารประกอบของซิลิเกต Silicate ผสมกับสารประกอบอย่างอื่นที่เป็นตัวช่วยหลอมละลาย ซึ่งเราเรียกว่า ฟลักซ์ อาจมีออกไซด์ของโลหะผสมลงไปด้วยเมื่อทำให้เกิดสีและทึบในเคลือบ เมื่อเผาส่วนผสมของน้ำเคลือบถึงอุณหภูมิที่ทำให้หลอมละลายแล้ว น้ำเคลือบจะรวมตัวกันเป็นเนื้อเดียวกัน และเมื่อทิ้งไว้ให้เย็นจะมีลักษณะเหมือนแก้วบาง ๆ ฉาบติดอยู่กับผิวผลิตภัณฑ์ (สุรศักดิ์ โกสียพันธ์. 2543: 1) นอกจากนี้ไพจิตร อังศิริวัฒน์ (2547: 1) ได้ให้ความหมายของเคลือบไว้ว่า เคลือบคือ ชั้นของแก้วบาง ๆ ที่หลอมละลายติดอยู่กับผิวดินซึ่งขึ้นอยู่กับรูปทรงของภาชนะต่างๆ วัตถุดิบที่เป็นน้ำยาเคลือบถูกอบจนละเอียดมากกว่าดินหลายเท่า ก่อนนำมาเคลือบ บนผิวดินเผาเป็นชั้นหนา 1 – 1.5 มิลลิเมตร เมื่อเคลือบแล้วโดนเผาผ่านความร้อนในอุณหภูมิสูง วัตถุดิบที่เป็นแก้วในเคลือบเมื่อถึงจุดหลอมละลาย ชั้นของเคลือบ บนผิวดินจะกลายเป็นแก้วมันวาวติดอยู่กับผิวดินโดยไม่ไหลลงไปถึงกองรวมกันอยู่บนพื้นเตาขณะหลอมตัว การเคลือบจะช่วยให้ การชำระล้างทำความสะอาดภาชนะเป็นไปได้สะดวก เนื่องจากเคลือบมีคุณสมบัติเป็นแก้ว ไม่ดูดซึมน้ำ และลื่นมือสามารถทำความสะอาดได้ง่าย นอกจากนี้ชั้นของเคลือบบนผิวภาชนะยังเพิ่มความแข็งแรง ทนทานทำให้ภาชนะดินเผาไม่บิ่นง่ายเมื่อกระทบกันบ่อยๆ ขณะล้างทำความสะอาดและสามารถใส่ของเหลวได้โดยไม่รั่วซึม

ประเภทของเคลือบ

1. แบ่งตามอุณหภูมิการเผา แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม คือ
 - เคลือบลักษณะอุณหภูมิต่ำ (Low temperature glaze) 800 – 1,100 องศาเซลเซียส
 - เคลือบอุณหภูมิจานกลาง (Medium temperature glaze) 1,150 – 1,200 องศาเซลเซียส
 - เคลือบลักษณะอุณหภูมิสูง (High temperature glaze) 1,230 – 1,300 องศาเซลเซียส
2. แบ่งน้ำยาเคลือบตามลักษณะผลิตภัณฑ์
 - เคลือบเอิร์ทเทินแวร์ เผาที่ 1,100 – 1,180 องศาเซลเซียส
 - เคลือบสโตนแวร์ เผาที่ 1,250 – 1,300 องศาเซลเซียส
 - เคลือบปอร์ซเลนต์เผาที่ 1,200 – 1,220 องศาเซลเซียส
 - เคลือบซูซกัทท์ เผาที่ 1,200 – 1,220 องศาเซลเซียส
 - เคลือบโบนไชน่าเผาที่ 1,100 – 1,140 องศาเซลเซียส
3. แบ่งน้ำยาเคลือบตามวัตถุดิบที่ใช้เตรียมมาเคลือบ
 - เคลือบบอแรกซ์ (Borax glaze)
 - เคลือบตะกั่ว (Lead glaze)
 - เคลือบฟริต (Frit glaze)

- เคลือบขี้เถ้า (Woodash glaze)
 - เคลือบสีแดงจากทองแดง (Copper red glaze)
 - เคลือบแบเรียม (Barium glaze)
 - เคลือบไทเทเนียม (Titanium glaze)
4. แบ่งน้ำยาเคลือบตามลักษณะของเคลือบ
- เคลือบใส (Clear glaze)
 - เคลือบทึบ (Opaque glaze)
 - เคลือบด้าน (Matt glaze)
 - เคลือบกึ่งด้าน (Semi – matt glaze)
 - เคลือบผลึก (Crystalline glaze)
 - เคลือบมันวาวหรือเคลือบประกายมุก (luster glaze)

นอกจากนี้เรายังนิยมผลิตภัณฑ์เครื่องปั้นดินเผาตามชื่อของท้องถิ่น ในแหล่งผลิตอีกด้วย เช่น ผลิตภัณฑ์ด้านเกวียน บ้านเชียง สังคโลก บีเซ (Bizen) มาจอร์กา (Majorica) โตกานาเม (Tokanabe) เป็นต้น (ไพจิตร อังศิริวัฒน์. 2537: 1 – 3)

ดินผสมสำเร็จรูปกลุ่มพอร์ซเลน

เป็นกลุ่มดินผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายในการเลือกใช้งาน ทั้งดินงานปั้นที่มีความเหนียวดีแต่ไม่โปร่งแสง หรือดินที่เหมาะสมสำหรับงานหล่อที่มีความขาวและโปร่งแสง , ดินเหมาะสมสำหรับงานหล่อและงานปั้นที่ขาวและโปร่งแสง, ดินอลูมินาพอร์ซเลนสำหรับทำลูกถ้วยไฟฟ้า ลูกบิดและอิฐรูปกลมมิลและดินที่เหมาะสมกับการเผาที่อุณหภูมิสูงหรือที่เรียกกันว่า Hard porcelain โดยทั่วไปแล้วดินกลุ่มพอร์ซเลนจะเหมาะกับการเผาที่อุณหภูมิประมาณ 1260-1300 °C ในบรรยากาศการเผาแบบรีดักชันเพื่อให้ได้สีหลังเผาขาวและโปร่งแสง

- ดินพอร์ซเลนทั่วไป Common Porcelain Body
- ดินอลูมินาพอร์ซเลน Alumina Porcelain Body
- ดินพอร์ซเลนเนื้อขาว White Porcelain Body

ภาพประกอบ 19 ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากดินพอร์ซเลน

ดินพอร์ซเลนทั่วไป Common Porcelain Body

PAA ดินพอร์ซเลนทั่วไปสำหรับงานหล่อ ที่มีอัตราการหล่อแบบดี ขึ้นรูปงานหล่อและเผาไร้ดักชั้น แต่ไม่โปร่งแสง เหมาะสำหรับผลิตภัณฑ์ที่นำมาเขียนลายเบญจรงค์หรือลายคราม

PAB จะมีสัมประสิทธิ์การขยายตัวสูงกว่า PAA เหมาะสำหรับเคลือบออกไซด์แบบญี่ปุ่น ดินพอร์ซเลนทั่วไปสำหรับงานปั้น จะเป็นกลุ่มดิน PBA, PBB, PBC

PBA จะเหมาะกับงานปั้นจิ๊กเกอร์และโรลเลอร์ สำหรับผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหารและของประดับลายครามและเบญจรงค์ที่จะเน้นลวดลายสีล้วน ไม่เน้นความโปร่ง

PBB เหมาะสำหรับงานปั้นมือแป้นหมุน งานปั้นขนาดใหญ่ สำหรับผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านและสวน ตกแต่งด้วยเคลือบหรือการเขียนลาย

PBC เป็นดินเนื้อหยาบที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหารที่ต้องการอุ่นร้อนตลอดเวลา ด้วยตะเกียงแอลกอฮอล์โดยจะเคลือบด้วยเคลือบสี มีความทนทานเผาได้ตั้งแต่อุณหภูมิ 1230-1280 °C

ดินอลูมินาพอร์ซเลน Alumina Porcelain Body

ดินอลูมินาพอร์ซเลนเป็นดินที่ใช้กับงานเฉพาะที่ต้องการความแข็งแรงทนทานเช่นลูกถ้วยไฟฟ้า, ลูกบิดและอิฐกรู หรือสเปเซอร์ที่ต้องใช้แขวนสายไฟที่หนักเป็นต้นได้โดยไม่เกิดความเสียหาย ดินในกลุ่มนี้จะมีสมบัติแตกต่างกันไป

PCA จะมีความแข็งแรงหลังเผาไม่ต่ำกว่า 1000 kg/cm² นิยมลูกถ้วยไฟฟ้า มีอลูมินาไม่ต่ำกว่า 40% จึงทำให้ทนทานต่อการใช้งานและการทดสอบทางไฟฟ้า

PDA เหมาะสำหรับงานหล่อตันโดยใช้แรงดัน High pressure casting โดยทำผลิตภัณฑ์สเปเซอร์ มีอลูมินาเป็นองค์ประกอบมากกว่า 50%

PDB เหมาะสำหรับงานปั้นกลึงใช้ได้กับผลิตภัณฑ์ลูกถ้วยแบบแขวนและอิฐกรู- ลูกบิดที่มีความแข็งแรงหลังเผาสูงมากกว่า 1400 kg/cm^2 มีอุณหภูมิตั้งแต่เป็นองค์ประกอบมากกว่า 50% ทำให้ทนต่อการขัดสีและเป็นฉนวนทนต่อการทดสอบทางไฟฟ้าได้ดี

ดินพอร์ซเลนเนื้อขาว Soft Porcelain Body

ดินพอร์ซเลนเนื้อขาวจะแตกต่างกันในเรื่องของสีหลังเผา , ความโปร่งแสง , ความเหนียวของดินเพื่อให้เหมาะสมกับการเลือกใช้งาน

PEA เหมาะสำหรับงานหล่อ อัตราการหล่อแบบสูงหลังเผาจะขาวและโปร่งแสงมาก ซึ่งเหมาะจะทำผลิตภัณฑ์ตกแต่งบ้านโดยเฉพาะทำโคมไฟประดับ

PFA จะเป็นดินที่มีความขาวและโปร่งแสงดีเนื้อละเอียด โดยเฉพาะดิน PFA เหมาะกับงานหล่อและงานปั้น เช่น ตุ๊กตาประดับตกแต่งหรือผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหารเผาได้ที่อุณหภูมิ 1280°C รีดักซ์

PFB จะเหมาะกับงานหล่อมากกว่าโดยที่มีสีหลังเผาใกล้เคียงกับดิน PFA

PFC สามารถใช้ได้ทั้งงานหล่อและงานปั้นแต่เป็นดินที่มีความขาวและโปร่งแสงน้อยกว่าดินอื่นในกลุ่มดินพอร์ซเลนเนื้อขาว เหมาะสำหรับทำผลิตภัณฑ์บนโต๊ะอาหารเช่นกัน

ดินพอร์ซเลนเนื้อขาวอุณหภูมิสูง Hard Porcelain Body

PKA ซึ่งเป็นดินงานปั้นสำหรับเผาอุณหภูมิสูงถึง 1350°C ในบรรยากาศแบบรีดักซ์ ที่มี ความแข็งแรงหลังเผาสูง ทนทานต่อการใช้งาน

PKB เป็นดินงานหล่อสำหรับใช้กับคู่กับดิน PKA

ที่มา: <http://www.compoundclay.net/porcelain.php>

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษาเรื่องศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตรี รูปร่างอ้วนเพื่อนำแนวความคิดไปสร้างเป็นผลงานศิลปะเป็นเครื่องมือชี้ชวนให้ผู้เห็นได้มีความรู้และเข้าใจถึงความงามที่อาจถูกมองข้ามไปหรือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าชมมองเพื่อจะรับรู้มุมมองอีกด้านหนึ่งของความสวยงามที่มีมาแต่เนิ่นนานและถูกเปลี่ยนแปลงด้วยสังคมและวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์และข้อมูลจากการวิเคราะห์ผู้ที่มีประสบการณ์รวมทั้งข้อมูลทางภาคทฤษฎีและทางการ ที่ปรากฏงานวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์เสร็จแล้วนำมาสร้างเป็นงานจริง โดยกำหนดให้งานมีดังนี้ เป็นผลงานสร้างสรรค์เน้นงาน ประติมากรรม 3 มิติ เทคนิคทางเซรามิกส์ เพื่อการสร้างสรรค์งาน ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการใช้น้ำสลิป เข้ามาช่วย ในขึ้นรูปงานประติมากรรมของการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจของผู้ที่ได้รับชมมากยิ่งขึ้น มีการสร้างองค์ประกอบ ของ การตัวงานและการจัดวางเพื่อแบ่ง บอกถึงอารมณ์ในชิ้นผลงาน ซึ่งเรื่องของ ความอ้วน ของสตรีระ นี้เป็น เรื่องยากที่ผู้คนในสังคมจะเข้าใจถึงความงามอย่างแท้จริงจึงทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากขึ้น เพราะด้วยความคิดและทัศนคติในด้านลบของผู้คน ที่มองข้ามและเหยียดในสังคมของคนกลุ่มนี้ ผู้วิจัยเองเห็นถึงปัญหาทางด้านความเข้าใจนี้จึงอยากนำเสนอศิลปะ ในอีกมุมมองหนึ่งเพื่อให้ผู้รับชมผลงานมีความเข้าใจมากขึ้นและอาจสามารถเปลี่ยนทัศนคติในด้านบวกมากขึ้นจากข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ เรื่องของสตรีระนี้แล้ว ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจถึง ความงามที่ควร หยิบยกมาทำงานศิลปะ ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ สตรีระและประ วัติศาสตร์ของความงาม ของสตรีที่มีรูปร่างอ้วนและการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ รวมทั้งวิเคราะห์แนวความคิด และทฤษฎีที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะ
2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

1. การศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้ามานั้นเป็นข้อมูลทุติยภูมิ มีแหล่งที่มาดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดและความเป็นมาและเรื่องความคิดและความเชื่อของสังคมและวัฒนธรรม หรือทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องของร่างกาย และการสร้างอัตลักษณ์เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน

1.2 ศึกษารูปแบบรูปทรงและองค์ประกอบอื่นของร่างกายคนอ้วน และงานของศิลปะ ในตัวผลงานของศิลปิน

1.3 ศึกษาภาพผลงานประติมากรรมที่มีรูปร่างและการจัดองค์ประกอบที่มีเรื่องราวของการแสดงตัวตนออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรม เช่นงานสร้างสรรค์ผลงาน ของศิลปินต่างประเทศ อาทิเช่น Fernando Botero ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดอัตลักษณ์ (Identity) แนวคิดเรื่องร่างกาย (Body) เพื่อสามารถนำมาอธิบายพร้อมกับตัวผลงานของผู้วิจัยเองได้

2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนทั่วไป นิสิต นักศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย ที่เข้ามาชมงานนิทรรศการ การจัดแสดงผลงานทางศิลปะ ณ หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือผู้ที่ตอบแบบสอบถามในการประเมินภาพผลงานทางศิลปะที่ผู้วิจัยได้สร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามมี เพศชาย และ เพศหญิง จำนวนเท่าๆ กันฝ่ายละ... คน (ใช้เทคนิคการสุ่มแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น(Nonprobability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบโควต้า (Quota Sampling))

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประกอบในการทำ วิจัย คือ ภาพแบบร่างภาพงานผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ และ แบบสอบถามผู้เข้าชมงานศิลปะ ซึ่งมี ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือมีดังนี้

3.1 การสร้างภาพแบบร่างผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ การสร้างแบบร่างผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรม เรื่องมุมมองความต่างของความงามสรีระผู้หญิงอ้วน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 กำหนดแบบร่างโดยเขียนลายเส้นด้วยดินสอ

3.1.2 พิจารณาความสมบูรณ์ของภาพที่เขียนร่างถ้าส่วนใดไม่สมบูรณ์ ก็วาดภาพร่างเพิ่มเติม ลงไปอีกครึ่งหนึ่งโดยใช้ดินสอ ที่มีสีเข้มกว่า วาดทับลงไปอีกครั้ง เพื่อให้ชัดเจนขึ้นกว่าเดิม

3.1.3 พอได้ภาพร่างที่ต้องการมีการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ตามที่ผู้วิจัยต้องการแล้ว ทำแบบให้ออกมาใกล้เคียงงานที่จะทำให้มากที่สุด

3.1.4 นำแบบร่างที่ได้ทั้งหมดจำนวน 15 ชิ้น มาคัดเลือกแบบร่างที่สมบูรณ์ที่สุด โดยการสุ่มแบบไม่ใช่ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะเป็นผู้คัดเลือกแบบร่าง จำนวน 10 ภาพ ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม

3.1.5 พัฒนาแบบร่างใหม่ครั้งที่ 2

3.1.6 สรุปแบบร่างโดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะได้ภาพแบบร่างทั้ง 4 ภาพ ดังนี้

ผลงานที่ 1 ชื่อผลงาน PRETTY FAT1 ขนาด 1.0 X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ผลงานที่ 2 ชื่อผลงาน PRETTY FAT2 ขนาด 4.0X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ผลงานที่ 3 ชื่อผลงาน PRETTY FAT3 ขนาด 0.6X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ผลงานที่ 4 ชื่อผลงาน PRETTY FAT4 ขนาด แปรงผันตามพื้นที่ เทคนิค น้ำสลิป เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

3.2 ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามผู้เข้าชมงานศิลปะ

3.2.1 ข้อมูลทุติยภูมิ (SecondaryData) ศึกษาจากตำราเอกสารบทความวิทยุหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของ การวิจัยและสร้างเครื่องมือวิจัย ให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย

3.2.2 ข้อมูลปฐมภูมิ (PrimaryData) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสาร เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถาม จะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัยยิ่งขึ้น

3.2.3 นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถาม

3.2.4 นำแบบสอบถามที่ร่างได้ ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและขอคำแนะนำในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้อ่านแล้วมีความเข้าใจง่ายและชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัย

3.2.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำแล้วมาดำเนินการทดสอบกับกลุ่มเป้าหมาย (Pretest) จำนวน ...คน

3.2.6 นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามนำมาทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC Windows ในการหาความเชื่อมั่น ซึ่งใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยใช้เกณฑ์สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามที่ Jum (1978) ได้เสนอแนะเป็นเกณฑ์การยอมรับไว้ดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: ออนไลน์)

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.7 สำหรับงานวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory research)

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ สำหรับงานวิจัยพื้นฐาน 0.8 (Basic research)

ค่า α มากกว่าและเท่ากับ 0.9 สำหรับการตัดสินใจ (Important research)

จึงจะสรุปได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสูง

สถิติที่ใช้การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: ออนไลน์)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) * \left[1 - \sum \frac{S_i^2}{S_{sum}^2} \right] \quad \text{เมื่อ } i=1,2,3,\dots,n$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

k แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

S_i^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_{sum}^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

(Cronbach, L. J. 1951. Coefficient alpha and the internal structure of tests. Psychometrika: 16, 297-334)

เมื่อทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability Test) ของแบบสอบถามทั้งหมดรวมกัน จะได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach เท่ากับ

3.2.7 ปรับปรุงรูปแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม เพื่อแก้ไขปรับปรุงจนได้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

3.2.8 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสอบถามกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม

เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าระดับ 5(Rating scale) ตามรูปแบบของLikert's scale ซึ่งจะมีให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียวมีจำนวนทั้งหมด ...ข้อ โดยมีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับ (ความเข้าใจและความรู้สึกต่องานศิลปะ) คะแนน

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

วิธีการแปลผลแบบสอบถามส่วนนี้ได้ใช้ค่าเฉลี่ย (x) ในแต่ละระดับชั้นโดยการใช้สถิติพื้นฐานคือการหาค่าพิสัย ค่ามากที่สุด ค่าน้อยสุด และการใช้สูตรการคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (วิชิต คู่อ้น. 2548: 181) ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด} / \text{จำนวนชั้น} \\ &= \frac{(5-1)}{5} = 0.8\end{aligned}$$

ระดับคะแนน	ความหมาย	
ระดับ 5.00-4.21 ค่าเฉลี่ย	5	เกณฑ์ดีมาก
ระดับ 4.20-3.41 ค่าเฉลี่ย	4	เกณฑ์ดี
ระดับ 3.40-2.61 ค่าเฉลี่ย	3	เกณฑ์ปานกลาง
ระดับ 2.60-1.81 ค่าเฉลี่ย	2	เกณฑ์ต่ำ
ระดับ 1.80-1.00 ค่าเฉลี่ย	1	เกณฑ์ต่ำมาก

ผู้วิจัยทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการสร้างแบบสอบถามผู้เข้าชมงานศิลปะ ซึ่งจะออกแบบสอบถามเป็น 2 ด้านด้าน คือ

1. ด้านสุนทรียศาสตร์ในการรับรู้ทางประติมากรรมของผู้ชมงานศิลปะประกอบไปด้วยองค์ประกอบของการมองเห็น เช่น

1.1 รูปทรง แสง พื้นผิว ฯลฯ มีความเหมาะสม (The Visual Element)

1.2 การออกแบบมีความสมดุล เอกภาพ จังหวะลีลาที่เหมาะสมลงตัว สามารถสื่อสิ่งที่ศิลปินต้องการ (Design)

1.3 วัสดุที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ เช่น น้ำสลีป หรือวัสดุ ฯลฯ มีความเหมาะสม (The Art Object)

1.4 รูปทรงที่มองเห็น (Visual Form) มีความเหมาะสม

1.5 การรับรู้ (Perception) เกิดการตอบสนองทางความคิดและความรู้สึกจากการชมงานศิลปะ

1.6 เกิดประสบการณ์ ทางสุนทรียภาพ (Aesthetic Experience) ผลงานศิลปะสามารถประสาน สอดคล้องกับประสบการณ์เดิมที่เคยพบเห็นหรือรับรู้มาก่อน

1.7 สามารถ อธิบายถึงการรับรู้ทางสุนทรียภาพ ความเหมือน ความต่างของภาพที่มองเห็นตลอด จนสามารถเข้าถึงเจตนารมณ์ของศิลปินที่ถ่ายทอดผ่านผลงานศิลปะได้

2. ความเข้าใจระหว่างผู้เข้าชมงานศิลปะกับแนวความคิด เรื่องด้าน ความงามที่ถูกมองข้าม

2.1 งานศิลปะแสดงถึงแนวความคิดเรื่องมุมมองที่ถูกมองข้ามความงามของสตรีระคนอ่อน

2.2 งานศิลปะแสดงถึงแนวความคิดเรื่องความรักและเพื่อเปลี่ยนทัศนคติในเชิงลบของผู้ที่ได้รับชมผลงาน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำผลงานไปจัดแสดง

2. แจกแบบสอบถามให้กับผู้มาเข้าร่วมชมผลงาน

3. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากจัดการแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วทั้งหมดมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS for Window ซึ่งใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2545: ออนไลน์)

ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) หาค่าได้โดย

$$\bar{X} = \frac{\sum Xi}{n} \quad \text{โดยที่ } i = 1, 2, 3, \dots, n$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum Xi$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) หาค่าได้โดย

$$S = \sqrt{\frac{\sum (Xi - \bar{X})^2}{n-1}} \quad \text{โดยที่ } i = 1, 2, 3, \dots, n$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนกลุ่มตัวอย่าง
 Xi แทน คะแนนของตัวอย่างแต่ละอัน
 $\bar{X}$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวอย่างยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

6. ขั้นตอนการสร้างสร้งสรรค์ผลงาน มุมมองความต่างของความงามสีเขียวผู้หญิงอ้วน

6.1 สูตรการทดลองเนื้อดิน

6.1.1 การหาค่าการหดตัวของดินก่อนเผา

จำนวน % ของการหดตัวของเนื้อดิน (Percent Linear Strinkage)

$$= \frac{\text{ความยาวของดินเปียก} - \text{ความยาวของดินแห้ง} \times 100}{\text{ความยาวของดินเปียก}}$$

6.1.2 ค่าหดตัวของดินหลังเผา

$$\% \text{ การหดตัว} = \frac{\text{ความยาวของดินเปียก} - \text{ความยาวของดินที่เผาแล้ว}}{\text{ความยาวของดินเปียก}} \times 100$$

6.1.3 หาค่าการดูดซึมน้ำของน้ำดิน

$$\text{จำนวน \% ที่ดูดน้ำ} = \frac{\text{จุดอิ่มตัว} - \text{ผลิตภัณฑ์ที่แห้งแล้ว}}{\text{ผลิตภัณฑ์ที่แห้งแล้ว}} \times 100$$

6.2 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการปั้น อาทิเช่น ดินที่จะใช้ทำน้ำสลิป ฟองน้ำ เชือก น้ำ เครื่องปั้นดิน
2. ขึ้นโครงสร้างแบบด้วยฟองน้ำตามแบบที่เคยสเก็ตไว้ให้สมบูรณ์ อาจมีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของภาพเพื่อให้เข้ากับขนาดของงาน
3. นำเชือกแช่น้ำสลิป หนึ่งคืน และนำขึ้นมาพันตามหุ่นที่เตรียมไว้ให้เต็มตัวตามแบบ
4. เก็บรายละเอียดของงานว่าตรงตามแบบหรือไม่
5. ตรวจสอบความเรียบร้อยของภาพผลงานสร้างสรรค์ และมีการแก้ไขปรับปรุง เพิ่มเติมในบางส่วนงาน เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. นำเข้าเตาเผา ที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส นำผลงานที่ได้ไปจัดแสดง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษา : ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วนเป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์รูปแบบ และเนื้อหาเกี่ยวกับแนวความคิด เรื่อง มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วนและวิเคราะห์ผลงานที่เกี่ยวข้องกับการได้รับอิทธิพลต่อผลงานในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ผลงานภาพถ่าย ผลงานจิตรกรรม และ ผลงานประติมากรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด และอิทธิพลจากสังคมในปัจจุบัน มา สรรสร้างเป็นผลงานประติมากรรมเซรามิกส์ตามรูปแบบและแนวทางของผู้วิจัย โดยการเสนอผลการ วิเคราะห์ข้อมูลในตอนต่อไป นี้ เป็นการเสนอผลตามข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูลเชิงวิจัย เพื่อพิสูจน์ผล ตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัย

ผลจากการวิจัยทางด้านเนื้อหาสาระของการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษา : ประติมากรรม เซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน ใน ครั้งนี้พบว่า ในปัจจุ บันนี้ความสวยงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน ถูกตัดสิน ทางกรมมองเห็นเพียงเพราะในยุค ปัจจุบันนี้มีวิวัฒนาการที่ล้ำสมัยเข้ามามีบทบาททางสังคมมากขึ้น รวมไปถึงวัฒนธรรมการกิน การอยู่ อาศัย ความงามที่ได้ถูกมองข้ามไปนั้น ความสวยงามของสตรีของมนุษย์นั้นอาจจะยึดหลักการ ของสุนทรียศาสตร์ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่ จะมองว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละ คนย่อมมีความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และ ทัศนคติ ของคนยุค นั้นๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผลจากการวิจัยทางด้านเนื้อหาของการศึกษาเพื่อ การสร้างสรรค์ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของ ความ งามของสตรีระสตริ รูปร่างอ้วนในครั้งนี้ยังพบอีกว่า ความงาม มุมมองที่แตกต่างและความเชื่อมโยงกับการตอบสนองของผู้คน ทั่วไปในหลายๆด้านมากขึ้น ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ดังต่อไปนี้

การศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่อง "ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง ของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน " มีวัตถุประสงค์เพื่อทำความเข้าใจว่า เพื่อให้คนทั่วไปใน สังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้หญิงที่อ้วน และมองว่าคนอ้วนก็คือคนที่สวยและน่ารักในอีกรูปแบบหนึ่ง และ มุ่งหวังที่จะให้งานศิลปะนี้เป็นเสมือนตัวแทนทางความคิดและจินตนาการของผู้วิจัย อีกทั้งยังต้องการ ให้คนทั่วไปหันมามองและค้นหาความงามที่ได้ถูกมองข้าม และเพื่อเข้าใจถึงความรู้สึกภายใต้จิตใจ ที่มีต่อผู้หญิง อ้วน ผู้วิจัยแยกเป็นลำดับ ขั้นตอนลำดับดังนี้

ขั้นตอนแรก คือ ปัญหาที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกับความงามของผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและทัศนคติที่ถูกยึดเหี้ยมด้วยสื่อต่างๆ จนทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนจึงเป็นที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวยทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูกกำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ความเป็นจริงอาจเป็นการขีดที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมินค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง มักจะมีเงื่อนไขที่ สำคัญคือการรับรู้ข้อบกพร่องการให้ความสำคัญของลักษณะร่างกายหน้าตามากกว่าการมองถึงสุนทรียศาสตร์ที่มีมาสมัยศิลปะยุคแรกๆ

ขั้นตอนที่สอง ในการศึกษาค้นคว้า และทำความเข้าใจในเนื้อหาในใจ ทำให้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากศิลปินที่ได้ให้ความสนใจกับเรื่องความสวยงามที่แฝง อยู่ก็คือ คุณ อนันต์ สายทองกล่าวไว้ว่า “ผมได้แรงบันดาลใจในการรังสรรค์ผลงานโดยผสมผสานทั้งความเป็นตะวันตกและตะวันออกรวมกัน โดยเฉพาะภาพจิตรกรรมฝาผนังที่โดดเด่นตามวัดต่างๆ ที่ภาคเหนือผสมผสานกับงานปั้น ที่เน้นความอวบอ้วน น่ารัก ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากงานตะวันตกจาก วินัสความอวบอ้วน ในงานปั้นแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความเพียบพร้อมนำเสนอในรูปแบบที่เราคุ้นตากับขนบธรรมเนียมประเพณีวิถีชีวิตประจำวันหรือแม้แต่งานจากบทประพันธ์ต่างๆ เช่น ขุนช้างขุนแผน หรือ แผลเก่าของไม้เมืองเดิม (อนันต์ สายทอง ม.ป.ป.: ออนไลน์) และศิลปินต่างประเทศอีกท่านหนึ่งที่ยังคงมองเห็นความงามของความอ้วนและได้นำมาทำเป็นงานศิลปะ อีกคือ เฟร์นันโด Botero ศิลปินละตินอเมริกันมักจะอ้างบอกว่าเขาวาด "โลก"

ผลงานของเขาแม้ในรูปแบบของการตุ้มล้อเลียนเป็นที่รู้จักทันทีและน่ารักหรือ ". ในขณะที่เขาเห็นมันอยู่กับการรับรู้ของผู้ชมจากความอ้วนขบขันใจสำหรับผู้ที่ชอบ 'อัน 'ผู้หญิงชอบ Botero ของใหญ่ยิ่งขึ้นรูปแบบเมื่อเทียบกับบางและประเภทร่างกายผอมแห้งที่กำลังอยู่ในสมัยนิยมทำให้งานของเขา ที่น่าสนใจและมีส่วนร่วมสำหรับนักเรียนของประวัติศาสตร์ศิลป์แม้คร่าวๆ ของการทำงานของเขาเผยให้เห็นพิสดารอิทธิพลหนึ่งเหตุผลก็อาจจะแย้งว่า Botero ใช้การบิดเบือนของสัดส่วนเป็นความเห็นในสังคมวัฒนธรรมและความสูงของเรื่องบางที่แนวโน้มของ ศิลปะบาร์บ็อค ที่มีต่อความอุดมสมบูรณ์และมีความคิดริเริ่มสัดส่วนช่วยสร้างรูปแบบลายเส้นของเขาแต่สำหรับเขา Botero อ้างที่จะไม่ได้เป็นที่รู้จักหรือเข้าใจแหล่งที่มาของศิลปะของเขาเมื่อเขาเริ่มวาดเรียกมันว่าใช้งานง่ายอย่าสิ้นเชิง

ทักษะทางทัศนศิลป์ทั้งในด้านการรับรู้และประสบการณ์ ทางสุนทรียภาพและความเข้าใจเรื่องราวเนื้อหา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ปรากฏ จึง เป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ที่ศิลปินนักร้องแบบ หรือนักสร้างสรรค์ทุกคนต้องมีทัศนศิลป์ (Visual Art) ปัจจัยหลักของการรับรู้ผลงานทัศนศิลป์ คือการสัมผัสด้วยสายตาที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลและความรู้สึกต่างๆ เป็นความแท้จริงที่มองเห็นได้ มีลักษณะเป็นภาพลักษณ์ (image) ที่รับรู้ได้ด้วยตา ดูแล้วเสมือนเป็นจริง รูปร่าง รูปทรงที่ประกอบขึ้นจากส่วนประกอบดังกล่าวเป็นสื่อแสดงออกถึงความคิดของตน และการเลือกใช้สื่อและวัสดุที่เหมาะสมกับการแสดงออกของตนสร้างสรรค์เป็นรูปทรงที่ต้องการขึ้นมาด้วยเครื่องมือและกลวิธีที่ตนเองถนัด ให้

ออกมาเป็นศิลปะที่มีความหมาย สามารถสะท้อนบุคลิกของผู้สร้างสรรค์ออกมา ทั้งแนวความคิด การแสดงออกของชิ้นงาน ซึ่งเป็นเหมือนตัวแทนของผู้สร้างมันขึ้นมาได้ และเพื่อทำให้การสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์เป็นศิลปะที่สามารถแสดงลักษณะเฉพาะของบุคคลออกมาได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นกระบวนการสร้างสรรค์นั้นจะเป็นเทคนิควิธีการใดหรือใช้สื่ออะไรก็ตาม ผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาชิ้นนั้น อาจจะตอบสนองทั้งตัวผู้สร้างสรรค์เองหรือผู้รับ ชมผลงานศิลปะนั้นๆ ไม่ว่าจะผลงานจะสามารถทำให้ผู้รับชมเข้าใจได้มากน้อยเพียงใด แต่อาจเป็นช่วงเวลาความคิดของผู้สร้างสรรค์เพื่อที่ต้องการสื่อความคิดใช้เวลาในช่วงเวลานึง

ผลการสร้างสร้งงานศิลปะ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของงานศิลปะ ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ จำนวน 15 แบบ โดยมีรูปแบบที่แตกต่างกัน แล้วนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกสุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากภาพร่างเหมือนจริงให้เหลือ 4 ภาพ แล้วนำมาสร้างเป็นงานจริง โดยกำหนดให้งานมีดังนี้เป็นผลงานสร้างสรรค์เนื้องาน ประติมากรรม 3 มิติ จำนวน 4 ชิ้น เทคนิคทางประติมากรรมเซรามิกส์ และผู้วิจัยได้ทำ การตั้งชื่อภาพให้เป็นชุดเรียงลำดับหมายเลขจาก 1 ถึงหมายเลข 4 โดยตั้งชื่อภาพเป็นชุดเดียวกัน เพื่อให้สอดคล้องกับการทำเครื่องมือวิจัยในครั้งนี้ เพื่อสะดวกต่อการเก็บข้อมูลจากการจัดแสดงผลงานในนิทรรศการ

จากการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ กรณีศึกษา ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน เมื่อผู้วิจัยสร้างสรรค์ผลงานและได้ผ่านการคัดเลือกจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยได้นำผลงานประติมากรรมเซรามิกส์ ชุด มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน จำนวนทั้งสิ้น 4 ผลงาน เพื่อจัดแสดงผลงานศิลปะนิพนธ์ เพื่อเป็นการนำเสนอผลงานสู่สาธารณชน (ภาคผนวก ข) ณ หอศิลป์ G23 อาคารนวัตกรรมและวิจัย ต่อเนื่องศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี ในวันที่ 22 - 29 พฤษภาคม 2558 และเก็บข้อมูลจากผู้เข้าร่วมชมผลงานในนิทรรศการ เพื่อเป็นภาพประเมินผลงานอีกครั้งก่อนเผยแพร่ผลงานออกไป (ตาราง)

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา
มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4
 ตารางลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		จำนวน (คน)	ร้อยละ (100)
เพศ	ชาย	17	34
	หญิง	33	66
อายุ	18 - 21ปี	12	24
	22 - 25ปี	11	22
	26 - 30ปี	13	26
	30 - 35ปีขึ้นไป	14	28
ระดับ การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	0	0
	ปริญญาตรี	41	82
	สูงกว่าปริญญาตรี	9	18
อาชีพ	ไม่ได้ทำงาน	0	0
	นักเรียน/นักศึกษา	19	38
	รับจ้าง	1	2
	ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	10	20
	พนักงานบริษัท	15	30
	ธุรกิจส่วนตัว	5	10
รายได้ต่อ เดือน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท	19	38
	10,001 - 20,000บาท	16	32
	20,001 - 30,000บาท	5	10
	มากกว่า 30,000บาท	10	20

หมายเหตุ : *ไม่รวม Missing Value

ตาราง ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน และอันดับความพึงพอใจของผู้เข้าชมผลงาน
ศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของผลงาน
ของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4

ความพึงพอใจในผลงาน ศิลปะ ประติมากรรมเซรา มิกส์กรณีศึกษามุมมอง สะท้อนความต่างของความ งามของสตรี ระสตริรูปร่าง อ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความพึงพอใจ					ระดับความพึงพอใจ	
	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	1	2	3	4	5		
ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ							
1. ความงามมักถูกมองจาก สตรีรูปร่างหน้าตา	10	11	9	8	11	2.92	1.46
2. สตรีที่มีรูปร่างอ้วนคือ ไม่สวย	10	15	7	10	8	2.82	2.31
ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน							
3. ผลงานสื่อสารให้เข้าใจถึง การมองถึงรูปร่างที่ถูกมองข้าม เพียงเพราะรูปร่างอ้วน	1	4	5	20	20	4.08	1.01
4. สตรีที่อ้วนมีความงาม ภายในตัวตนและรูปทรง	0	1	8	17	24	4.28	0.81
5. การใช้รูปทรงทำให้สามารถ สื่อสารได้ง่ายขึ้น	0	0	2	40	8	4.12	0.44
ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน							
6. แสดงให้เห็นถึงความงามที่ ถูกมองข้ามและความเท่า เทียมในสังคมปัจจุบัน	0	0	3	10	37	4.68	0.59

ในผลงานการศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา
มุมมองสะท้อนความต่างของผลงานของสตรี ระสตริรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 จากผลงานศิลปะ
ทั้งหมด 4 ผลงาน เมื่อให้คะแนนความคิดเห็นน้อยที่สุดเป็น 1 และมากที่สุดเป็น 5 และนำคะแนนมา

เฉลี่ยกัน (ตาราง) ผลปรากฏว่าผู้เข้าชมผลงานในนิทรรศการส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจต่อผลงาน ศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรี ระสตรีรูปร่าง อ้วน หมายเลข 1 ถึง 4

เรียบเรียงตามอันดับ 1 - 6 จากค่าเฉลี่ย

อันดับที่ 1 ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน

ข้อ 6. แสดงให้เห็นถึงความงามที่ถูกมองข้ามและความเท่าเทียมในสังคมปัจจุบัน (ค่าเฉลี่ย 4.68) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 จัดเป็นค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด

อันดับที่ 2 ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน

ข้อ 4. สตรีที่อ้วนมีความงามภายในตัวตนและรูปทรง (ค่าเฉลี่ย 4.28) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

อันดับที่ 3 ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน

ข้อ 5. การใช้รูปทรงทำให้สามารถสื่อ อสารได้ง่ายขึ้น (ค่าเฉลี่ย 4.12) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44

อันดับที่ 4 ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน

ข้อ 3. ผลงานสื่อสารให้เข้าใจถึงการมองเห็นถึงรูปร่างที่ถูกมองข้ามเพียงเพราะรูปร่างอ้วน (ค่าเฉลี่ย 4.08) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01

อันดับที่ 5 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ

ข้อที่ 1. ความงามมักถูกมองจากสตรีรูปร่างหน้าตา (ค่าเฉลี่ย 2.92) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46

อันดับที่ 6 ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ

ข้อที่ 2. สตรีที่มีรูปร่างอ้วนคือ ไม่สวย (ค่าเฉลี่ย 2.82) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31

ตารางผลการประเมินทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน
หมายเลข 1 ถึง 4

ทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์ กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของ สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความคิดเห็น					ระดับความคิดเห็น	
	ไม่ เห็น ด้วย อย่า ง ยิ่ง	ไม่ เห ็น ด้ ว ย	ไม่ แน่ ใจ	เห ็น ด้ ว ย	เห ็น ด้ ว ย ยิ่ง	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน
	1	2	3	4	5		
องค์ประกอบทางทัศนศิลป์							
1. รูปแบบและการนำเสนอ องค์ประกอบของภาพมีความเหมาะสม	0	0	5	25	15	3.80	0.65
2. แสงเงาและบรรยากาศของ ภาพมีความเหมาะสม	0	0	4	20	26	4.44	0.64
หลักเกณฑ์การออกแบบ							
3. มีการแสดงออกในจุดมุ่งหมาย ที่ชัดเจนในเนื้อหา	0	1	2	24	23	4.38	0.67
4. ผลงานมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กัน และสอดคล้องกับเรื่องราว	0	0	0	25	25	4.50	0.51
5. ผลงานแสดงออกถึงสรีระสตรี รูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม	0	0	5	21	24	4.38	0.67
ความหมายของผลงาน							
6 ผลงานนี้ทำให้ท่านเข้าใจถึง สรีระสตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม	0	0	0	30	20	4.40	0.49
7.ผลงานนี้เหมาะสมกับยุคสมัย ปัจจุบันที่ผู้คนทั่วไปในสังคมต่าง ล้วนมีความหลากหลายทางความคิ	0	0	0	36	14	4.28	0.45

จากตาราง การสำรวจผู้เข้าชมผลงาน จำนวน 50 คน เมื่อให้คะแนนความคิดเห็นน้อยที่สุดเป็น 1 และมากที่สุดเป็น 5 และนำคะแนนมาเฉลี่ยกัน ผลปรากฏว่าผู้เข้าชมผลงานให้คะแนนการประเมินทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 ตามค่าเฉลี่ยที่ไล่ลำดับดังนี้

เรียบเรียงอันดับ 1 – 6 จากค่าเฉลี่ย

อันดับที่ 1 หลักเกณฑ์การออกแบบ

ข้อ 4. ผลงานมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเรื่องราว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 จัดเป็นค่าเฉลี่ยที่มากที่สุด

อันดับที่ 2 องค์ประกอบทางทัศนศิลป์

ข้อ 2. แสงเงาและบรรยากาศของภาพมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64

อันดับที่ 3 ความหมายของผลงาน

ข้อ 6. ผลงานนี้ทำให้ท่านเข้าใจถึงเนื้อหาของสตรีระสตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

อันดับที่ 4 หลักเกณฑ์การออกแบบ

ข้อ 3. มีการแสดงออกในจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในเนื้อหา และผลงานแสดงออกถึงสตรีระสตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

อันดับที่ 5 ความหมายของผลงาน

ข้อ 7. ผลงานนี้เหมาะสมกับยุคสมัยในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

อันดับที่ 6 องค์ประกอบทางทัศนศิลป์

ข้อ 1. รูปแบบและการนำเสนอองค์ประกอบของภาพมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 จึงทำให้ข้อนี้จัดเป็นค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด

โดยในแต่ละหัวข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้คะแนนการประเมินแตกต่างกันออกไปและที่ให้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 จากค่าเฉลี่ย คือหลักเกณฑ์การออกแบบ ข้อ 4. ผลงานมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเรื่องราว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ซึ่งถือว่าการรวบรวมคะแนนจากการประเมินครั้งนี้เป็นไปตามความคาดหวังของผู้วิจัยถึงผลที่ได้รับ

ตารางความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมอง
สะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4

ความพึงพอใจในผลงาน ศิลปะ ประติมากรรมเซรา มิกส์กรณีศึกษามุมมอง สะท้อนความต่างของความ งามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความพอใจ					ระดับความพอใจ		
	1	2	3	4	5	ค่าเฉลี่ย	ค่า เบี่ยงเบน มาตรฐาน	อันดับ
กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของ สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1	0	0	2	28	20	4.36	0.56	3
กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของ สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 2	0	9	12	15	14	3.68	1.08	4
กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของ สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 3	0	0	2	26	22	4.40	0.57	2
กรณีศึกษามุมมองสะท้อน ความต่างของความงามของ สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 4	0	0	0	20	30	4.60	0.49	1

จากตารางการสำรวจผู้เข้าชมผลงาน เมื่อให้ คะแนนความคิดเห็นน้อยที่สุดเป็น 1 และมาก
ที่สุดเป็น 5 และนำคะแนนมาเฉลี่ยกัน ผลปรากฏว่า ผู้เข้าชมผลงานให้คะแนนการประเมินความพึง
พอใจที่มีต่อผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงาม
ของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน ทาง หมายเลข 1 ถึง 4 ตามค่าเฉลี่ยที่ไล่ลำดับดังนี้

อันดับที่ 1 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
สตรีระสตีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 4 ค่าเฉลี่ย 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

อันดับที่ 2 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
สตรีระสตีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 3 ค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

อันดับที่ 3 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
สตรีระสตีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 1 ค่าเฉลี่ย 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

อันดับที่ 4 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
สตรีระสตีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 2 ค่าเฉลี่ย 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

ผลจากการรวบรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในผลที่ออกมามีความแตกต่างในลำดับเพียงเล็กน้อย และถือว่าผู้เข้าชมผลงานในนิทรรศการมีความเข้าใจ และสามารถรับการสื่อสารจากตัวผลงานได้มาก ตรงตามความคาดหวังของผู้วิจัย ในการสร้างเครื่องมือนี้ขึ้นมาเพื่อพิสูจน์ผลลัพธ์ในความรู้ และเข้าใจต่อ
ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตีรูปร่างอ้วน

ภาพประกอบ 20 ชื่อผลงาน PRETTY FAT 1 ขนาด 1.0 X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิปเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์ ผลงาน PRETTY FAT 1

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงานความสวยงามของสระของมนุษย์นั้นอาจจะต้องยึดหลักการของสุนทรียศาสตร์ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมอง ว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของ แต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมี ความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ทัศนคติ ของคนยุคนั้นๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรปผู้หญิงอ้วนมีอัตราที่เพิ่ม สูงขึ้น ที่กล่าวมานั้นปัญหาที่สังคมส่วนใหญ่ ยังไม่ยอมรับกับความงามของผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและ ทัศนคติที่ถูกยึดเหนี่ยวด้วยสื่อต่างๆ จนทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนจึงเป็นที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวยทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูกกำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ ความเป็นจริงอาจเป็นการชี้วัดที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมินค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง ปัญหาทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการที่จะศึกษาหาแนวทางที่อยากจะให้ คนทั่วไปได้มีทัศนคติหรือได้เปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือมองว่าผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนว่าน่ารังเกียจ หรือไม่สวยตาม โครงสร้างของร่างกาย ได้มีมุมมองที่ดีขึ้นกับผู้หญิงที่อ้วนมากขึ้น ผู้วิจัยเลยเลือกที่จะใช้เชือกในการขึ้นโครงสร้างเพื่อที่จะสื่อถึงผิวหนังที่มีไขมัน เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย ผลการจัดความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกสกรณศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสระสตรีรูปร่างอ้วนPRETTY FAT 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 จัดเป็นอันดับที่ 3 โดยเรียงลำดับ 1-4 แม้ผลงานชิ้นนี้จะไม่ใช่ชิ้นที่มีค่าเฉลี่ยที่น้อยที่สุด แต่ก็ยังมีอันดับที่เหนือกว่าผลงาน PRETTY FAT 2 จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยผลงานชิ้นนี้ยังมี จุดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่เล็กน้อย นั่นคือ เรื่องของรูปทรง ที่กลมกลืนมากเกินไปจนทำให้มองไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสัดส่วนของงาน ซึ่งตามหลักการทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ของรูปทรง ที่ว่าด้วย รูปทรง

(Form) หมายถึง โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือมีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนาหรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่ง มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนัก ซึ่งตัวชิ้นงาน PRETTY FAT 1 นี้อาจมีปัญหากจากการขึ้นรูปด้วยเชือกที่หนาไปบางส่วน จนทำให้สัดส่วนของงานผิดไปจากแบบที่คาดหวังไว้

ภาพประกอบ 21 ชื่อผลงาน PRETTY FAT 2 ขนาด 0.4X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ผลงาน PRETTY FAT 2

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ความสวยงามของสรีระของมนุษย์นั้นอาจจะต้องยึดหลักทางของสุนทรียศาสตร์ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมอง ว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมี ความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ทัศนคติ ของคนยุคนั้นๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรปผู้หญิงอ้วนมีอัตราที่เพิ่ม สูงขึ้น ที่กล่าวมานั้นปัญหาที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกับความงามของผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและทัศนคติที่ถูกยึดเหยียดด้วยสื่อต่างๆ

จนทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนจึงเป็นที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวยทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูกกำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ ความเป็นจริงอาจเป็นการชี้วัดที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมินค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง ปัญหาทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการที่จะศึกษาหาแนวทางที่อยากจะให้ คนทั่วไปได้มีทัศนคติหรือได้เปลี่ยน ทัศนคติที่ไม่ดีหรือมองว่าผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะอ้วน ว่าน่ารังเกียจ หรือไม่สวยตาม โครงสร้างของร่างกาย ได้มีมุมมองที่ดีขึ้นกับผู้หญิงที่อ้วนมากขึ้น ผู้วิจัยเลยเลือกที่จะใช้เชือกในการขึ้นโครงสร้างเพื่อที่จะสื่อถึงผิวหนังที่มีไขมัน เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย ผลการจัดความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน PRETTY FAT 2 มีค่าเฉลี่ย 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 จัดเป็นอันดับที่ 4 โดยเรียงลำดับ 1-4 จากค่าเฉลี่ย จึงเป็นผลงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยพบว่ามีเรื่องที่ต้องแก้ไขปรับปรุงอยู่มาก ดังนี้ เรื่องแรกคือ การผิดพลาดที่เกิดจากการวางแผนที่ดีในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้เกิดการผิดพลาดในการทำชิ้นงาน อย่างที่สองคือ การลงมือ ทำชิ้นงานในขั้นตอนการพันเชือกด้วยน้ำสลিপมีการถ่วงน้ำหนักของชิ้นงานที่ผิด จึงทำให้ชิ้นงานมีปัญหาในการเข้าเตาเผา เนื่องด้วยการเผาเป็นการเผาด้วยอุณหภูมิที่สูงถึง 1200 องศาเซลเซียส ถ้าตัวชิ้นงานที่ไม่ได้พันงานในสัดส่วนที่พอดีอาจทำให้เกิดการยุบตัวหรืออาจทำให้สัดส่วนบิดเบี้ยว จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการตอบแบบสอบถามในการชมผลงานจึงมีผลให้ได้คะแนนเฉลี่ยที่มีอันดับสุดท้าย

ภาพประกอบ 22 ชื่อผลงาน PRETTY FAT 3 ขนาด 0.6X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เเผที่อุณภูมิ 1200 องศาเซลเซียส เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ผลงาน PRETTY FAT 3

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน ในปัจจุบันนี้การออกกำลังกายมีความสำคัญกับการดำรงชีวิตของคนส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้คนหันมาใส่ใจการออกกำลังกายมากขึ้น และในการออกกำลังกายนั้นก็ถือว่าการช่วยมากมาย หนึ่งในนั้นคือการออกกำลังกายที่มีการโยนผ้าโยคะ ซึ่งทางผู้วิจัยได้คิดว่าในความเป็นจริงแล้วผู้ที่รูปร่างอ้วนนั้นอาจไม่เหมาะในการออกกำลังกายในรูปแบบนี้ จึงได้คิดงานชิ้นนี้ขึ้นมาเพื่อให้คนทั่วไปได้เห็นความจริง แล้วถ้าคนอ้วนสามารถทำได้ในการโยนผ้าได้ และเป็นการล้อเลียนในเชิงของความเป็นจริง ซึ่ง ความสวยงามของสรีระของมนุษย์นั้นอาจจะต้องยึดหลักการของสุนทรียศาสตร์ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมองว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ทัศนคติ ของคนยุคนั้นๆเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรปผู้หญิงอ้วนมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น ที่กล่าวมานั้นปัญหาที่สังคมส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกับความงามของผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและทัศนคติที่ถูกยึดเหนี่ยวด้วยสื่อต่างๆจนทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนจึงเป็นที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวยทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูกกำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ ความเป็นจริงอาจเป็นการชีวิตที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมินค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง ปัญหาทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการที่จะศึกษาหาแนวทางที่อยากจะให้ คนทั่วไปได้มีทัศนคติหรือได้เปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือมองว่าผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะอ้วน ว่าน่า รังเกียจ หรือไม่สวยตาม โครงสร้างของร่างกาย ได้มีมุมมองที่ดีขึ้นกับผู้หญิงที่อ้วนมากขึ้น ผู้วิจัยเลยเลือกที่จะใช้เชือกในการขึ้นโครงสร้างเพื่อที่จะสื่อถึงผิวหนังที่มีไขมัน เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย ผลการจัดความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเชรามิกส์ การศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT 3 มีค่าเฉลี่ย 4.40 และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 จัดเป็นอันดับที่ 2 โดยเรียงลำดับ 1-4 จากค่าเฉลี่ย จึงเป็นผลงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยพบว่า มีเรื่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่สองอย่างคือ สรีระที่จะออกแบบควรให้เหมาะสมกับผ้าที่ใช้ และด้วยชิ้นงานเป็นงานประติมากรรมอาจดูไม่ได้อ่อนช้อยแต่ดูแข็งเกินไป ส่วนอีกข้อที่ควรปรับปรุงคือควรออกแบบขนาดให้เหมาะสมกับน้ำหนักที่ต่องใช้ เพราะชิ้นงานมีขนาดใหญ่และหนักเกินไป ตามหลักการของ หลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรม ที่ว่าด้วย รูปทรงทุกอย่างย่อมต้องมีโครงสร้างของมันเองไม่ว่ารูปทรงนั้นจะเล็กใหญ่ หรือเรียบง่ายสักเพียงใดโครงสร้างจึงจำเป็นต่อการสร้างงานประติมากรรม โครงสร้างเปรียบได้กับแกนอันเป็นส่วนสำคัญเสียแล้วยกตัวอย่างเช่นประติมากรรมรูปคนจะดู สวยงามได้ถ้าส่วนโครงสร้างหรือกระดูกนั้นถูกต้อง และหาใช่เพียงแต่คนเท่านั้นที่มีโครงสร้างต้นไม้ใบ ดอกไม้ หรือสิ่งต่างๆ ย่อมมีโครงสร้างด้วยกัน ทั้งนี้ด้วยเหตุนี้ประติมากรจึงจำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่างๆ เสียก่อน

ที่มา: http://archmis.arch.nu.ac.th/arch_document/document/doc/14-001224_2011-07-22.pdf

ภาพประกอบ 23 ชื่อผลงาน PRETTY FAT 4 ขนาด แปดพันตามพื้นที่ เทคนิค น้ำสลิป เเผ่ที่อุณภูมิ 1200 องศาเซลเซียส เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

แนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน หลายครั้งที่ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนนั้นไม่กล้าที่จะใส่ชุดว่ายน้ำหรือไม่กล้าที่ใส่ชุดว่ายน้ำลงไปในสระว่ายน้ำ เพราะขาดความมั่นใจ หรือกลัวสายตาคนรอบข้างที่จ้องมองถึงรูปร่างที่อ้วน ผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดที่ว่า ทำชิ้นงานชิ้นนี้ให้คนอ้วนลงไปอยู่ในอ่างน้ำรูปเปลือกหอย ให้เห็นในเชิงของความเป็นจริง ซึ่งความสวยงามของสระของมนุษย์นั้น อาจจะต้องยึดหลักการของสุนทรียศาสตร์ ที่ว่า ด้วยความงามของรูปร่างรูปทรงหรืออาจจะรวมไปถึงอุดมคติของแต่ละบุคคลที่จะมองว่ารูปร่างอย่างไรถึงสวย หรือรูปร่างแบบไหนถึงไม่สวยเพราะทัศนคติของแต่ละมุมมองของแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันและวิวัฒนาการอาจมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและ ทัศนคติ ของคนยุคนั้นๆ เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นทวีปเอเชียหรือยุโรปผู้หญิงอ้วนมีอัตราที่เพิ่ม สูงขึ้น ที่กล่าวมานั้นปัญหาที่สังคม ส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับกับความงามของผู้หญิงที่อ้วนที่อาจถูกมองข้ามด้วยความคิดและทัศนคติที่ถูกยึดเหนี่ยวด้วยสื่อต่างๆ จนทำให้ผู้หญิงที่มีรูปร่างอ้วนจึงเป็นที่ถูกมองว่าคุณคือคนที่ไม่สวยทั้งที่จริงแล้วความงามในแต่ละยุคแต่ละสมัยถูกกำหนดด้วยสังคมทั้งหลายก็จริงแต่ ความเป็นจริงอาจเป็นการชีวิตที่ไม่มีค่าด้วยตัวเลขแต่ถูกประเมินค่าด้วยกฎเกณฑ์ของสังคมเท่านั้นเอง ปัญหาทั้งหลายที่ได้กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจและต้องการ ที่จะศึกษาหาแนวทางที่อยากจะให้ คนทั่วไปได้มีทัศนคติหรือได้เปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีหรือมองว่าผู้หญิงที่มี รูปร่างลักษณะอ้วน ว่าน่ารังเกียจ หรือไม่สวยตาม โครงสร้างของร่างกาย ได้มีมุมมองที่ดีขึ้นกับผู้หญิงที่อ้วนมากขึ้น ผู้วิจัยเลยเลือกที่จะใช้เชือกในการขึ้นโครงสร้างเพื่อที่จะสื่อถึงผิวหนังที่มันไหม้ เพื่อให้เห็นภาพได้ ชัดเจนมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย ผลการจัดความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสระสระรูปรูปร่างอ้วน PRETTY FAT 4 มีค่าเฉลี่ย 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 จัดเป็นอันดับที่ 1 โดยเรียงลำดับ 1-4 จากค่าเฉลี่ย จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยพบว่า การเลือกใช้สัญลักษณ์หรือการออกแบบ เพื่อสื่อความหมายในผลงานนั้น มีความสำคัญอย่างมาก จากกรณีของผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสระสระรูปรูปร่างอ้วน PRETTY FAT 4 ชิ้นนี้ ผู้วิจัยเลือกทำงานประติมากรรมเพื่อสื่อให้เห็นถึงความน่ารักของสระอ้วน โดยผ่านการคิด และเสริมเติมแต่งจินตนาการขึ้นมาด้วยการจัดวางในการนำเสนอ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการนำเสนอแนวความคิดนี้มีผลต่อผู้ที่ได้รับชมผลงานชิ้นนี้ อีกทั้งดึงดูดความสนใจจากผู้ชมงานมากกว่า ผลงานชิ้นอื่น อาจ เป็นเพราะมีชิ้นงานชิ้นเล็ก ๆ ที่มีการจัดวางหลากหลายรูปแบบ จึงเป็นที่น่าสนใจกว่างานชิ้นอื่นๆ จากการวิเคราะห์ ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เข้าชมผลงานภายในนิทรรศการพบว่า ยังมีผู้ เข้าชมบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจในตัวงานชิ้นงานที่นำเสนอ หรือเข้าใจ ในแบบเฉพาะชิ้น แต่ก็ไม่ได้ทั้งหมดเสียทีเดียว การเลือกทำผลงานมุมมองสะท้อนความต่างของความงามนี้สำคัญมากที่จะต้องให้ผู้ชมงานเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอให้เข้าใจ

อย่างถ่องแท้ หรือ เปลี่ยนความคิด อย่างเช่น คุณอนันต์ สายทอง ที่กล่าวไว้ว่า ที่ยังได้มองเห็นว่าความ
 อ้วนของผู้หญิงนั้นมีความ งามแฝงอยู่ก็คือ คุณ อนันต์ สายทองกล่าวไว้ว่า “ผมได้แรงบันดาลใจใน
 การรังสรรค์ผลงานโดยผสมผสาน ทั้งความเป็นตะวันตกและตะวันออกรวมกันโดยเฉพาะภาพจิตรกรรม
 ฝาผนังที่โดดเด่นตามวัดต่างๆ ทั่วภาคเหนือผสมผสานกับงานปั้น ที่เน้นความอวบอ้วน น่ารักซึ่งได้แรงบันดาลใจจากงานตะวันตกจากวินัสความอวบอ้วนในงานปั้นแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความเฟียบพร้อม
 นำเสนอในรูปแบบที่เราคุ้นตากับขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่งานจากบท
 ประพันธ์ต่างๆ เช่น ชุนช้าง-ชุนแผน หรือ แผลเก่าของไม้เมืองเดิม” (อนันต์ สายทอง. ม.ป.ป.: ออนไลน์)
 ทั้งนี้โดยทัศนคติส่วนตัวของผู้วิจัยเองแล้วคาดหวังว่า ประติมากรรม เซรามิกส์กรณีศึกษามุมมอง
 สะท้อนความต่างของควา มงามของสตรีระสูรูปร่างอ้วน นี้ ถือเป็นกรณีตัวอย่างที่ดีในการปรับปรุง
 พัฒนาการทำงานวิจัย เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในครั้งต่อไป ในอนาคต

ผลการรวบรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่มีความแตกต่างเพียงเล็กน้อย และถือว่าผู้เข้าชมผลงาน
 ภาวนิเทศการครั้งนี้ โดยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ และสามารถรับการสื่อสารจากตัวผลงานได้
 เป็นอย่างดี ตรงตามความคาดหวังของผู้วิจัยในการสร้างเครื่องมือขึ้นนี้มา เพื่อใช้พิสูจน์ผลตามสมมติฐาน
 ที่ได้ตั้งไว้

บทที่ 5

การสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยในหัวข้อเรื่อง การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ผลงาน ประติมากรรมเซรามิกส์ กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน ซึ่งสามารถสรุปผลของการวิจัยและการ สร้างสรรค์ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ในกรณีผู้หญิงอ้วนในรูปแบบต่างๆ หลากๆ ท่าทางต่างๆ ให้มีความน่ารัก เพื่อให้คนทั่วไปในสังคมมีทัศนคติที่ดีต่อผู้หญิงที่อ้วน และมองว่าคนอ้วนก็คือคนที่สวยและน่ารักในอีกรูปแบบหนึ่ง
2. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมผู้หญิงอ้วนในรูปแบบต่างๆ แล้วนำเสนอต่อสาธารณะชน เพื่อให้สาธารณะชนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญที่จะได้รับรู้ถึงความสวยงามที่คนทั่วไปอาจมองข้ามความงามนั้นไป อาทิ เช่น
 - ความน่ารัก
 - ความอบอุ่นนุ่มนวล
 - ความอิมเอบของสตรีระ เป็นต้น
3. ผู้วิจัยมุ่งหวังที่จะให้งานศิลปะนี้เป็นเสมือนตัวแทนทางความคิดและจินตนาการของผู้วิจัย อีกทั้งยังต้องการให้คนทั่วไปหันมามองและค้นหาความงามที่ได้ถูกมองข้าม และเพื่อเข้าใจถึงความรู้สึกภายใต้จิตใจที่มีต่อผู้หญิงอ้วน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะศึกษา เรื่องความงามของผู้หญิงอ้วนทั่วไปที่ถูกมองข้ามความงาม ด้วยความคิดและอุดมคติของคนทั่วไปที่มองเห็นว่าสตรีรูปร่างอ้วนนั้นเหตุเพราะอะไรถึงได้คิดว่าไม่สวยและรูปร่างน่ารังเกียจ

ประชากรประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลทั่วไปทั้งชายและหญิง ที่มีทัศนคติและอุดมคติต่อผู้หญิงอ้วนว่ารู้สึกอย่างไร

กลุ่มตัวอย่าง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างเจาะจง (Purposive) ซึ่งเป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นใครก็ได้ที่มีลักษณะตรงตามความต้องการของผู้วิจัย โดยอาจกำหนดเป็นคุณลักษณะเจาะจงลงไปซึ่งในงานวิจัย คือ บุคคลทั่วไปทั้งชายและหญิง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ประกอบในการทำวิจัย คือ ภาพแบบร่างภาพงานผลงานสร้างสรรคดีศิลปะ และแบบสอบถามผู้เข้าชมงานศิลปะ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือมีดังนี้

3.1 การสร้างภาพแบบร่างผลงานสร้างสรรค์ศิลปะ การสร้างแบบร่างผลงานสร้างสรรค์ประติมากรรมเรื่องมุมมองความต่างของความงามสรีระผู้หญิงอ้วน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.1.1 กำหนดแบบร่างโดยเขียนลายเส้นด้วยดินสอ

3.1.2 พิจารณาความสมบูรณ์ของภาพที่เขียนร่างถ้าส่วนใดไม่สมบูรณ์ก็วาดภาพร่างเพิ่มเติม ลงไปอีกครึ่งหนึ่งโดยใช้ดินสอ ที่มีสีเข้มกว่า วาดทับลงไปอีกครั้ง เพื่อให้ชัดเจนขึ้นกว่าเดิม

3.1.3 พอได้ภาพร่างที่ต้องการมีการจัดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ตามที่ผู้วิจัยต้องการแล้ว ทำแบบให้ออกมาใกล้เคียงงานที่จะทำให้มากที่สุด

3.1.4 นำแบบร่างที่ได้ทั้งหมดจำนวน 20 ชิ้น มาคัดเลือกแบบร่างที่สมบูรณ์ที่สุด โดยการสุ่ม แบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะเป็นผู้คัดเลือกแบบร่างจำนวน 4 ภาพ ที่จะนำมาใช้เป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กล่าวโดยสรุปคือ

1. ศึกษาแนวคิดและความเป็นมาและเรื่องความคิดและความเชื่อของสังคมและวัฒนธรรมหรือทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องของร่างกาย และการสร้างอัตลักษณ์เพื่อเป็นแนวทางในการ สร้างสรรค์ผลงาน

2. ศึกษารูปแบบรูปทรงและองค์ประกอบอื่นของร่างกายคนอ้วนและงานของ ศิลปะในตัวผลงานของศิลปิน

3. ศึกษาภาพผลงานประติมากรรมที่มีรูปร่างและการจัดองค์ประกอบที่มี เรื่องราวของ การแสดงตัวตนออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรม เช่นงานสร้างสรรค์ผลงาน ของศิลปินต่างประเทศ อาทิเช่น Fernando Botero ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง เช่น แนวคิดอัตลักษณ์ (Identity) แนวคิดเรื่องร่างกาย (Body) เพื่อสามารถนำมาอธิบาย พร้อมกับตัวผลงานของผู้วิจัยเองได้

4. แบบสอบถามจากผู้เข้าชมงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการ ศึกษาวิจัยขั้นตอนการสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม

1. ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ

2. ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน

3. ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน
4. องค์ประกอบทางทัศนศิลป์
5. หลักเกณฑ์การออกแบบ
6. ความหมายของผลงาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำผลงานศิลปะที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญทางด้านทัศนศิลป์ คัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากภาพร่างจำนวน 20 ภาพ ให้เหลือ 10 ภาพ และนำมาสร้างสรรคเป็นผลงานจริง คือ ผลงานประติมากรรมที่สร้างสรรค์ด้วยเทคนิค น้ำสลิปและปูนพาสเตอร์ จำนวน 4 ชิ้น เพื่อจัดแสดง ผลงานศิลปะนิพนธ์ เป็นการนำเสนอผลงานสู่สาธารณชน ณ หอศิลป์ 23 อาคารนวัตกรรมและการวิจัย ต่อเนื่องศาสตราจารย์ ดร. สโรช บัวศรี ภายใต้ชื่อ นิทรรศการ “APOLLO ART EXHIBITION” ในวันที่ 22 – 29 พฤษภาคม 2558
2. แจกแบบสอบถามให้ผู้เข้าชมผลงานภายในนิทรรศการ ด้วยวิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนทั้งสิ้น 50 คน เพื่อประเมินความคิดเห็นที่มีต่อผลงานศิลปะชุด PRETTY FAT หมายเลข 1 – 5
3. เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 50 คน เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล (แบบสอบถามสำหรับประเมินความคิดเห็นของผู้เข้าชมผลงานศิลปะ) ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานใช้สถิติร้อยละในการวิเคราะห์
2. ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ประเมินที่เข้าชมผลงานศิลปะ ใช้สถิติการหาค่าเฉลี่ย
3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเลือกตอบเกี่ยวกับข้อมูล และลักษณะโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ จากการสรุปผลพบว่า

1. เพศชาย	จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 34
2. เพศหญิง	จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 66
3. อายุ 18 – 21 ปี	จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 24
4. อายุ 22 – 25 ปี	จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22
5. อายุ 26 – 30 ปี	จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26
6. อายุ 31 – 35 ปีขึ้นไป	จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28
7. ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
8. ระดับการศึกษาปริญญาตรี	จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 82
9. ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18
10. ไม่ได้ทำงาน	จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0
11. นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38
12. รับจ้าง	จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2
13. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20
14. พนักงานบริษัท	จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30
15. ธุรกิจส่วนตัว	จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10
16. รายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท	จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38
17. 10,001 - 20,000บาท	จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 32
18. 20,001 - 30,000บาท	จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10
19. มากกว่า 30,000บาท	จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20

จากแบบสอบถาม เพศหญิง คือเพศที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือร้อยละ 66 ช่วงอายุที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ อายุ 31 – 35 ปีขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ระดับการศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุด คือ ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 82 ประกอบอาชีพ พนักงานบริษัทมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 30 และกลุ่มผู้ที่มีรายได้ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 38

ตอนที่ 2 เป็นคำถามแบบเลือกตอบตามความคิดเห็นของผู้เข้าชมผลงาน ความพึงพอใจของผู้เข้าชมผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปางอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ
2. ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน
3. ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน

จากการสรุปผลพบว่า

ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ เมื่อพิจารณาพบว่า ข้อที่ 1 ความงามมักถูกมองจาก สรีระรูปร่างหน้าตา มี ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 2.92 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.46 รองลงมาคือ 2. สตรีที่มีรูปร่างอ้วนคือ ไม่สวย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.82 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.31 ตามลำดับ

ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน เมื่อพิจารณาพบว่า ข้อที่ 4. สรีระที่อ้วนมีความงามภายใน ตัวตนและรูปทรง ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.81 รองลงมาคือ ข้อที่ 5. การใช้รูปทรงทำให้สามารถสื่อสารได้ง่ายขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 รองลงมาคือ ข้อที่ 3. ผลงานสื่อสารให้เข้าใจถึงการมองเห็นรูปร่างที่ถูกมองข้ามเพียงเพราะรูปร่าง อ้วน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.01 ตามลำดับ

ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน ข้อที่ 6. แสดงให้เห็นถึงความงามที่ถูกมองข้ามและความ เท่าเทียมในสังคมปัจจุบัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะประติมากรรมเซรา มิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 ซึ่ง แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. องค์ประกอบทางทัศนศิลป์
2. หลักเกณฑ์การออกแบบ
3. ความหมายของผลงาน

จากการสรุปผลพบว่า

องค์ประกอบทางทัศนศิลป์ ข้อที่ 2. แสงเงาและบรรยากาศของภาพมีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ย มากที่สุดเท่ากับ 4.44 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.64 รองลงมาคือ ข้อที่ 1. รูปแบบและการนำเสนอ องค์ประกอบของภาพมีความเหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 ตามลำดับ

หลักเกณฑ์การออกแบบ ข้อที่ 4. ผลงานมีสัดส่วนที่สัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเรื่องราว ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.51 รองลงมาคือ ข้อที่ 3. มีการแสดงออก ในจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนในเนื้อหา และข้อที่ 5 ผลงานแสดงออกถึงสรีระสตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ตามลำดับ

ความหมายของผลงาน ข้อที่ 6 ผลงานนี้ทำให้ท่านเข้าใจถึงสรีระสตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม ค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 รองลงมาคือ ข้อที่ 7. ผลงานนี้เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบันที่ผู้คนทั่วไปในสังคมต่างล้วนมีความหลากหลายทางความคิด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45

ตอนที่ 4 เป็นคำถามแบบเลือกตอบเกี่ยวกับความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรม เซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 จากผลงานศิลปะทั้งหมด 4 ผลงาน เมื่อให้คะแนนความคิดเห็นน้อยที่สุดเป็น 1 และมากที่สุดเป็น 5 และนำคะแนนมาเฉลี่ยกัน ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เข้าชมผลงานนิทรรศการ ให้คะแนนการจัดอันดับความพึงพอใจในผลงานศิลปะ มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 1 ถึง 4 ดังนี้

เรียบเรียงตามลำดับ 1 – 5 จากค่าเฉลี่ย

อันดับที่ 1 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 4 ค่าเฉลี่ย 4.60 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49

อันดับที่ 2 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 3 ค่าเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

อันดับที่ 3 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 1 ค่าเฉลี่ย 4.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56

อันดับที่ 4 ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT หมายเลข 2 ค่าเฉลี่ย 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

ผลงานศิลปะทุกชิ้นมีความคล้ายคลึงกันซึ่งเป็นคุณสมบัติสากลร่วมกันอยู่ คือ คุณสมบัติของความเป็นศิลปะ(Artistic Quality) ที่ผลงานศิลปะทุกชิ้นทุกแขนงต้องมีต่ออารมณ์ และความรู้สึกของผู้รับรู้ เป็นคุณสมบัติเชิงนามธรรม ซึ่งแฝงอยู่ในองค์ประกอบส่วนที่เป็นเนื้อหา คุณสมบัตินี้คือคุณค่าทางสุนทรียภาพ (Aesthetics Value) เป็นคุณค่าที่ได้รับในขณะที่มีประสบการณ์ในผลงานศิลปะ จากคุณค่าทางด้านสุนทรียภาพอันเป็นพื้นฐานสำคัญของผลงานศิลปะทุกแขนง

อภิปรายผล

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์กรณีศึกษาเรื่องศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตรี รูปร่างอ่อนเพื่อนำแนวความคิดไปสร้างเป็นผลงานศิลปะเป็นเครื่องมือชี้ชวนให้ผู้เห็นได้มีความรู้และเข้าใจถึงความงามที่อาจถูกมองข้ามไปหรือคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่น่าชมมองเพื่อจะได้รับรู้มุมมองอีกด้านหนึ่งของความสวยงามที่มีมาแต่เนิ่นนานและถูกเปลี่ยนแปลงด้วยสังคมและวัฒนธรรม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการ สัมภาษณ์และข้อมูลจากการวิเคราะห์ผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมทั้งข้อมูลทางภาคทฤษฎีและทางการ ที่ปรากฏงานวิจัยแล้วนำมาวิเคราะห์เสร็จแล้วนำมาสร้างเป็นงานจริงจากการศึกษาเพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะให้เป็นมูสสะท้อนถึงสิ่งที่คนทั่วไปอาจมองข้ามไปและให้เข้าใจถึงความงามที่เปลี่ยนไปจากสังคมและวัฒนธรรม ที่เปลี่ยนไปตามยุคสมัย ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.59 แสดงให้เห็นถึงความงามที่ถูกมองข้ามและความเท่าเทียมในสังคมปัจจุบัน ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นผลงานประติมากรรมเซรามิกส์ ที่สามารถถ่ายทอดความรู้สึก ออกมาในรูปแบบเฉพาะตัว ทั้งรูปทรงและมีการจัดวางในการนำเสนอ รวมถึงการนำเอาแสงสว่างของไฟเข้ามาเป็นลูกเล่นเพื่อให้ตัวชิ้นงานแต่ละชิ้นได้ส่งผ่านถึงความอบอุ่นส่งต่อถึงผู้ที่ได้รับชมผลงาน และบางชิ้นงานอาจใช้ลูกเล่นจากปัจจุบันที่บางกิจกรรมคนที่มีสตรีระอ่อนอาจจะไม่สามารถทำได้จริง ผู้วิจัยก็นำเสนอวิธีการจัดวางโดยให้ผลงานอยู่สิ่งที่เป็นกิจกรรมที่ไม่สามารถใช้ได้จริงในความเป็นจริง จากการสอบถามผู้ที่ชื่นชอบในชุดผลงาน มีบางส่วนที่แสดงความคิดเห็น และเข้าใจผลงานและมีอีกส่วนหนึ่งแสดงความคิดเห็นไม่เข้าใจในตัวผลงาน แต่ก็ยังชื่นชอบผลงานด้วยองค์ประกอบต่างๆ และสาเหตุที่ได้ทำให้ความคิดเห็นทั้ง 2 กลุ่มไม่ตรงกัน อาจเกิดจาก ในส่วนผู้ที่เข้าใจในแนวความคิดก็จะมองถึงสิ่งที่ผู้วิจัยนำเสนอผลงาน และเล็งเห็นถึงความงามที่อาจถูกมองข้ามไปจริงๆ หรือ อาจจะเป็นคนที่มีสตรีระอ่อนและประสบถึงปัญหาและสิ่งที่เกิดขึ้นจากการที่ถูกสังคมมองถึงความน่ารังเกียจ ส่วนผู้ที่ไม่เข้าใจอาจเป็นเพราะสิ่งที่นำเสนออาจไม่ตรงตามแนวความคิดของผู้ชมผลงาน และมีทัศนคติที่ตรงข้ามกันเนื่องจาก ปัจจุบันนี้ยากที่จะให้สังคมยอมรับถึงความงามนี้เพราะปัจจุบันสื่อนำเสนอมีอยู่มากมาย จึงทำให้คนหันมาดูแลตัวเองละรูปร่างรูปทรงกันมากขึ้น จึงทำให้ไม่เข้าใจในแนวความคิดและผลงานที่ถ่ายทอดออกมาได้ แต่จากสาเหตุดังกล่าวก็ยังทำให้ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงานอยู่ในระดับที่มาก

ผลงาน PRETTY FAT หมายเลข 1

เป็นผลงานที่ได้คะแนนเฉลี่ย 4.36 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 นับว่าเป็นผลงานที่จัดลำดับได้คะแนน 3 ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบัลดาลใจมาจาก สตรีรูปร่างอ้วนที่มีให้เห็นอยู่ทั่วไป เนื่องจากเป็นภาพผลงานที่มีขนาดเท่าคนที่มีสรีระอ้วนจริง และนำเสนอในรูปแบบที่นิ่งไปเลย อาจทำให้ความดูพลั๊วไหวน้อยลง จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยผลงานชิ้นนี้ยังมีจุดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่เล็กน้อย นั่นคือ เรื่องของ รูปทรง ที่กลมกลืนมากเกินไปจนทำให้มองไม่ชัดเจนเกี่ยวกับสัดส่วนของงาน ซึ่งตามหลักการทฤษฎีองค์ประกอบศิลป์ของรูปทรง ที่ว่าด้วย รูปทรง(Form) หมายถึง โครงสร้างทั้งหมดของวัตถุที่ปรากฏแก่สายตาในลักษณะ 3 มิติ คือมีทั้งส่วนกว้าง ส่วนยาว ส่วนหนาหรือลึก คือ จะให้ความรู้สึกเป็นแท่ง มีเนื้อที่ภายใน มีปริมาตร และมีน้ำหนักซึ่งตัวชิ้นงาน PRETTY FAT 1 นี้อาจมีปัญหาจากการขึ้นรูปด้วยเชือกที่หนาไปบางส่วน จนทำให้สัดส่วนของงานผิดไปจากแบบที่คาดหวังไว้ แต่รูปแบบผลงานยังคงสัดส่วนที่ใกล้เคียงความจริงและให้ความรู้สึกที่อบอุ่นด้วยการจัดวางและการใช้ไฟในตัวชิ้นงานให้มีแสงทะลุผ่านตัวงานให้ดูสวยงาม และใช้เทคนิคน้ำสลีกับเชือกจากเผา ที่อุณหภูมิ 1200 องศา แล้ว และปูนพาสเตอร์ในการเก็บงาน และเผารมควัน

ผลงาน PRETTY FAT หมายเลข 2

เป็นผลงานที่ได้คะแนนเฉลี่ย 3.68 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.08 นับว่าเป็นผลงานที่จัดลำดับได้คะแนนต่ำที่สุด ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบัลดาลใจมาจาก สตรีรูปร่างอ้วนที่มีให้เห็นตามชายหาด ที่นอนเล่นกับหาดทราย เนื่องจากเป็นภาพผลงาน ที่มีขนาด 40X60 อาจทำให้ดูว่าตัวชิ้นงานอาจจะแตกต่างชิ้นอื่นๆ และอาจไม่ได้มีการนำพาทางแนวความคิดถึง concept เพื่อโยงไปสู่ตัวงานสักเท่าไร จากการวิเคราะห์ด้วย กระบวนการวิจัยพบว่า มีเรื่องที่ต้องแก้ไขปรับปรุงอยู่มาก ดังนี้ เรื่องแรกคือ การผิดพลาดที่เกิดจากการวางแผนที่ดีในการสร้างสรรค์ผลงานทำให้เกิดการผิดพลาดในการทำชิ้นงาน อย่างที่สองคือ การลงมือทำชิ้นงานในขั้นตอนการพันเชือกด้วยน้ำสลีมีการถ่วงน้ำหนักของชิ้นงานที่ผิด จึงทำให้ชิ้นงานมีปัญหาในการเข้าเตาเผา เนื่องด้วยการเผาเป็นการเผาด้วยอุณหภูมิที่สูงถึง 1200 องศาเซลเซียส ถ้าตัวชิ้นงานที่ไม่ได้พ่นงานในสัดส่วนที่พอดีอาจทำให้เกิดการยุบตัวหรืออาจทำให้สัดส่วนบิดเบี้ยว เมื่อพิจารณาองค์ประกอบศิลป์ของชิ้นงานแล้ว พบว่า ความสมดุลของตัวงานอาจไม่สมมาตร เพราะขาดมิติหลักสัดส่วน ด้วยเหตุผลที่ผู้วิจัยได้ใส่ความคิดในสรีระตามอุดมคติของผู้วิจัยไปและทำให้ดูผิดสัดส่วนจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการตอบแบบสอบถามในการชมผลงานจึงมีผลให้ได้คะแนนเฉลี่ยที่มีอันดับสุดท้าย และมีการจัดวางที่ให้ ให้ความรู้สึกที่อบอุ่นด้วยการจัดวางและการใช้ไฟในตัวชิ้นงานให้มีแสงทะลุผ่านตัวงานให้ดูสวยงาม และใช้เทคนิคน้ำสลีกับเชือกจากเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศา แล้ว และปูนพาสเตอร์ในการเก็บงาน และเผารมควัน

ผลงาน PRETTY FAT หมายเลข 3

เป็นผลงานที่ได้คะแนนเฉลี่ย 4.40 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 นับว่าเป็นผลงานที่จัดลำดับได้คะแนนที่ 2 ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบัลดาลใจมาจาก ที่ในปัจจุบันนี้มีกิจกรรมการออกกำลังกายหรือโยคะจากการที่ห้อยโหนผ้าซึ่ง สตรีที่รูปร่างอ้วนนั้นอาจไม่มีสิทธิ์ที่จะทำได้เพราะอาจเกิดอันตรายได้แล้วได้ใช้การล้อเลียนนี้มาใช้ในผลงานชิ้นนี้ ซึ่งได้รับคำเสนอแนะจากผู้ชมงานมากพอสมควรเพราะเป็นการล้อเลียนที่ทันกับยุคปัจจุบัน จึงทำให้ผู้ชมผลงานชื่นชอบ และจากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยพบว่า มีเรื่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขอยู่สองอย่างคือ สรีระที่จะออกแบบควร ให้เหมาะสมกับผ้าที่ใช้ และด้วยชิ้นงานเป็นงานประติมากรรมอาจดูไม่ได้อ่อนช้อยแต่ดูแข็งเกินไป ส่วนอีกข้อที่ต้องปรับปรุงคือควรออกแบบขนาดให้เหมาะสมกับน้ำหนักที่ต้องใช้ เพราะชิ้นงานมีขนาดใหญ่และหนักเกินไป ตามหลักการของหลักการสร้างสรรค์งานประติมากรรม ที่ว่า"ด้วยรูปทรงทุกอย่างย่อมต้องมีโครงสร้างของมันเองไม่ว่ารูปทรงนั้นจะเล็กใหญ่ หรือเรียบง่ายสักเพียงใดโครงสร้างจึงจำเป็นต่อการสร้างงานประติมากรรม โครงสร้างเปรียบได้กับแกนอันเป็นส่วนสำคัญเสียแล้วยกตัวอย่างเช่นประติมากรรมรูปคนจะดูสวยงามได้ ถ้าส่วนโครงสร้างหรือกระดูก นั้นถูกต้อง และหาใช่เพียงแต่คนเท่านั้นที่มีโครงสร้างต้นไม้ใบไม้ ดอกไม้ หรือสิ่งต่างๆ ย่อมมีโครงสร้างด้วยกันทั้งนั้นด้วยเหตุนี้ประติมากรจึงจำเป็นต้องศึกษาและเข้าใจโครงสร้างของสิ่งต่างๆ เสียก่อน"

ที่มา: http://archmis.arch.nu.ac.th/arch_document/document/doc/14-001224_2011-07-22.pdf

ผลงาน PRETTY FAT หมายเลข 4

เป็นผลงานที่ได้คะแนนเฉลี่ย 4.60 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 นับว่าเป็นผลงานที่จัดลำดับได้คะแนนที่ 1 ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบัลดาลใจมาจาก Pretty สวยๆ หุ่นดีที่ชอบโชว์ในอ่างอาบน้ำตามงานทั่วไปเลยได้แนวความคิดที่อยากจะให้มี Pretty fat บ้าง เลยทำผลงานชิ้นนี้เพื่อ เสียดสีสังคม โดยมีการจัดวาง นำเสนอมีการนำ ตึกตาเซรามิกส์ตัวเล็กๆ หลากหลายท่าทางมาวางประกอบกับงานค่าเฉลี่ย จากการวิเคราะห์ด้วยกระบวนการวิจัยพบว่า การเลือกใช้สัญลักษณ์หรือการออกแบบ เพื่อสื่อความหมายในผลงานนั้นมีความสำคัญอย่างมาก จากกรณีของผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์ กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน PRETTY FAT 4 ชิ้นนี้ ผู้วิจัยเลือกทำงานประติมากรรมเพื่อสื่อให้เห็นถึงความน่ารักของสรีระอ้วน โดยผ่านการคิด และเสริมเติมแต่งจินตนาการขึ้นมาด้วยการจัดวางในการนำเสนอ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่า การนำเสนอแนวความคิดนี้มีผลต่อผู้ที่ได้รับชมผลงานชิ้นนี้ อีกทั้งดึงดูดความสนใจจากผู้ชมงานมากกว่า ผลงานชิ้นอื่น อาจ

เป็นเพราะมีชิ้นงานชิ้นเล็กๆ ที่มีการจัดวางหลากหลายรูปแบบจึงเป็นที่น่าสนใจกว่างานชิ้นอื่นๆ จากการวิเคราะห์ร่วมกับการสัมภาษณ์ผู้เข้าชมผลงานภายในนิทรรศการพบว่า ยังมีผู้เข้าชมบางส่วนที่ยังไม่เข้าใจในตัวของชิ้นงานที่น่าเสนอ หรือเข้าใจในแบบเฉพาะชิ้นแต่ก็ไม่ทั้งหมดเสียทีเดียว การเลือกทำผลงานมุมมองสะท้อนความต่างของความงามนี้สำคัญมากที่จะต้องให้ผู้ชมงานเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอ ให้เข้าใจอย่าง ถ่องแท้ หรือเปลี่ยนความคิด อย่างเช่น คุณอนันต์ สายทอง ที่กล่าวไว้ว่า ที่ยังได้มองเห็นว่าความอ้วนของผู้หญิงนั้นมีความงามแฝงอยู่ก็คือ คุณ อนันต์ สายทองกล่าวว่า “ผมได้แรงบันดาลใจในการรังสรรค์ผลงานโดยผสมผสานทั้งความเป็นตะวันตกและตะวันออกรวมกันโดยเฉพาะภาพจิตรกรรมฝาผนังที่โดดเด่นตามวัดต่างๆ ทั่วภาคเหนือผสานกับงานปั้น ที่เน้นความอวบอ้วน น่ารัก ซึ่งได้แรงบันดาลใจจากงานตะวันตกจากวินัสความอวบอ้วนในงานปั้นแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์และความเพียบพร้อมนำเสนอในรูปแบบที่เราคุ้นตากับขนบธรรมเนียมประเพณีวิถีชีวิตประจำวัน หรือแม้แต่แต่งงานจากบทประพันธ์ต่างๆ เช่น ขุนช้าง -ขุนแผน หรือ แผลเก่าของไม้เมืองเดิม ” (อนันต์ สายทอง. ม.ป.ป.: ออนไลน์)

ข้อเสนอแนะ

1. ผลงานศิลปะจากงานวิจัยที่สร้างสรรค์ขึ้น ในรูปแบบประติมากรรมเซรามิกส์ ในการถ่ายทอดเรื่องราวที่เกี่ยวกับความคิดที่ยากที่จะให้สังคมยุคปัจจุบันเข้าใจและเห็นด้วยทั้งหมด
2. ผลงานศิลปะจากงานวิจัยที่สร้างสรรค์ขึ้น ในรูปแบบประติมากรรมเซรามิกส์นี้ ต้องอาศัยเทคนิคการทดลองทางด้านโครงสร้าง และทดลองการเผา การหดตัวของดิน เพราะอาจมีปัญหาในการเผาเป็นอย่างมาก
3. นอกจากเทคนิค น้ำสลิป ที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานแล้วยังมีอีกหลายเทคนิคสามารถนำมาใช้ได้ อาทิเช่น การขึ้นรูปด้วยโฟม การเผาลมควัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การรับรู้ความงามของมนุษย์. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2556, จาก <http://2033.158.253/wbi/Education/>

โกสุม โอมพรนุวัฒน์. (2545). ความสำคัญของโครงการร่างกาย(bodyproject). สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2556, จาก <http://pregare.exteen.com/20100611/entry>.

นิยามศัพท์เฉพาะ. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 26 กรกฎาคม 2556, จาก [http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-](http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute/%E0%B8%AD%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%99)

[nstitute/%E0%B8%AD%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%99](http://dictionary.sanook.com/search/dict-th-th-royal-institute/%E0%B8%AD%E0%B9%89%E0%B8%A7%E0%B8%99)

<http://www.ipesk.ac.th/ipesk/VISUALART/lesson436.html>

สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2556, จาก

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B8%9F%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%9F%E0%B8%B9%E0%B8%A8%E0%B8%B4%E0%B8%A5%E0%B8%9B%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%B2>

สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2556, จาก <http://v1.midnighttuniv.org/midarticle/newpage2>.

สุนทรียศาสตร. (ม.ป.ป.). สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2556,

<http://www.reocities.com/midarticle/newpage2.html> .

สืบค้นเมื่อ 8 เมษายน 2556,

<http://www.compoundclay.net/porcelain.php> .

อาร์ตอ้วนๆ. (n.d.). สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2557, จาก thinksea@hotmail.com

http://www.mew6.com/composer/art/history/fat_art.php /

"The Baroque World of Fernando Botero". (n.d.). สืบค้นเมื่อ 24 มิถุนายน 2556, จาก

<http://ayannanahmias.com//07/08/2011botero-modigliani/>

Trader โบราณ (Ayanna Nahmias, Editor-in-Chief. 2011: Online)

Tse?lon. (1995). สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2556, จาก

<http://www.baanjomyut.com/library/science/ceramics.html> .

สืบค้นเมื่อ 30 เมษายน 2556, จาก

<http://www.raisingmiro.com/2011/07/25/big-big-bigger-botero>.

สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2556, จาก

http://www.mew6.com/composer/art/history/fat_art.php

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ สมศักดิ์ ชวาลาวัลย์

อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรมจินตทัศน์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร. พิศรวิศ ภูทอง

อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปกรรมจินตทัศน์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ กมล เผ่าสวัสดิ์

อาจารย์ประจำภาควิชาทัศนศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการประเมินความคิดเห็นของผู้เข้าชมผลงานศิลปะ

แบบสอบถาม

การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์ กรณีศึกษาประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง
ของความงามของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ และ อายุ

☐ ชาย ☐ หญิง ☐ 18-21 ปี ☐ 22-25 ปี ☐ 26-30 ปี ☐ 31-35 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ 2. ปริญญาตรี ☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพ

☐ 1. ไม่ได้ทำงาน ☐ 2. นักเรียน/นักศึกษา ☐ 3. รับจ้าง ☐ 4. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ 5. พนักงานบริษัท ☐ 6. ธุรกิจส่วนตัว ☐ 7. อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. รายได้ต่อเดือน

☐ 1. น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท ☐ 2. 10,001 - 20,000 บาท
☐ 3. 20,001 - 30,000 บาท ☐ 4. มากกว่า 30,000 ขึ้นไป

**ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เข้าชมผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของ
ความงามของสตรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4**

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความพึงพอใจในผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความ งามของสตรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความพึงพอใจ				
	ไม่ เห็นด้วยอย่าง ยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
	1	2	3	4	5
ด้านความเข้าใจในเนื้อหาเปรียบเทียบ					
1. ความงามมักถูกมองจากสตรีระ รูปร่างหน้าตา					
2. สตรีที่มีรูปร่างอ้วนคือ ไม่สวย					
ด้านการใช้เทคนิคในผลงาน					
3. ผลงานสื่อสารให้เข้าใจถึงการ มองถึงรูปร่างที่ถูกมองข้ามเพียง เพราะรูปร่างอ้วน					
4. สตรีที่อ้วนมีความงามภายใน ตัวตนและรูปทรง					
5. การใช้รูปทรงทำให้สามารถ สื่อสารได้ง่ายขึ้น					
ด้านความน่าเชื่อถือในตัวผลงาน					
6. แสดงให้เห็นถึงความงามที่ถูก มองข้ามและความเท่าเทียมใน สังคมปัจจุบัน					

ตอนที่ 3 ทักษะคิดที่มีต่อผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
 สรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4

ทัศนคติที่มีต่อผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความงาม ของสรีระสตรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความคิดเห็น				
	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
	1	2	3	4	5
องค์ประกอบทางทัศนศิลป์					
1. รูปแบบและการนำเสนอ องค์ประกอบของภาพมีความเหมาะสม					
2. แสงเงาและบรรยากาศของภาพมี ความเหมาะสม					
ลักษณะการออกแบบ					
3. มีการแสดงออกในจุดมุ่งหมายที่ ชัดเจนในเนื้อหา					
4. ผลงานมีส่วนที่สัมพันธ์กันและ สอดคล้องกับเรื่องราว					
5. ผลงานแสดงออกถึงสรีระสตรี รูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม					
ความหมายของผลงาน					
6 ผลงานนี้ทำให้ท่านเข้าใจถึงสรีระ สตรีรูปร่างอ้วนที่ถูกมองข้าม					
7. ผลงานนี้เหมาะสมกับยุคสมัยปัจจุบัน ที่ผู้คนทั่วไปในสังคมต่างล้วนมีความ หลากหลายทางความคิด					

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจในผลงานศิลปะประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของ
สตรีระสตริรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4

ความพึงพอใจในผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษา มุมมองสะท้อนความต่างของความ งามของสตรีระสตริรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4	ระดับความพอใจ				
	1	2	3	4	5
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง ของความงามของสตรีระสตริรูปร่าง อ้วน หมายเลข 1					
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง ของความงามของสตรีระสตริรูปร่าง อ้วน หมายเลข 2					
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง ของความงามของสตรีระสตริรูปร่าง อ้วน หมายเลข 3					
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่าง ของความงามของสตรีระสตริรูปร่าง อ้วน หมายเลข 4					

ขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

บัณฑิต กล้าผจญ

นิสิตปริญญาโท ศิลปะจินตทัศน์

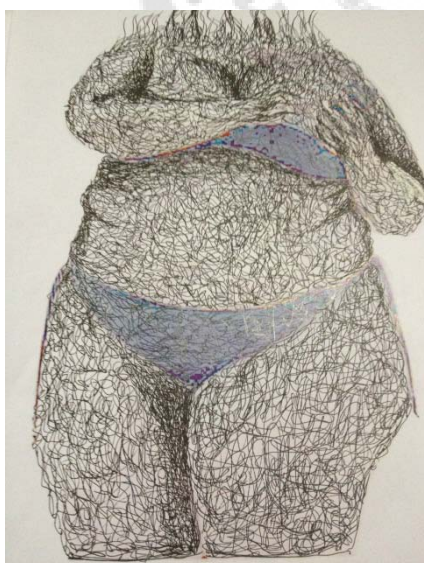
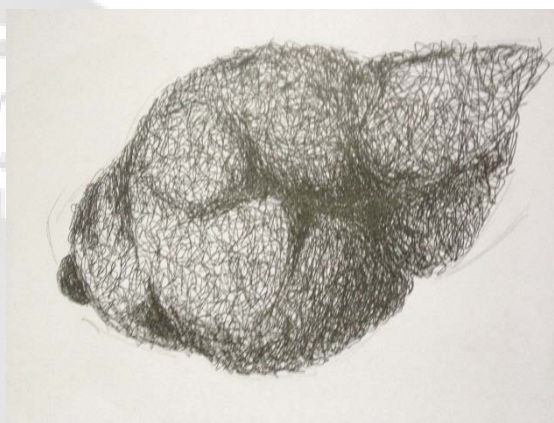
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ในขั้นต้นเมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาถึงข้อมูลในภาคทฤษฎีจากเอกสารตำราและการค้นคว้าต่างๆที่มีความเกี่ยวข้อง และวิเคราะห์รูปแบบทางศิลปะที่ผู้วิจัยให้ความสนใจเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และได้เลือกรูปแบบที่จะนำมาสร้างเป็นผลงานโดยเลือกจากแบบที่ได้ค้นหาจำนวน 20 แบบ เพื่อนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทัศนศิลป์เลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากภาพร่างให้เหลือจำนวน 10 แบบ เพื่อนำไปพัฒนาต่อ ดังนี้

พัฒนาภาพร่างที่เตรียมไว้มาขึ้นโครงด้วย โครงหุ่นและฟองน้ำ เพื่อให้ได้ขนาดและสัดส่วนตามที่ต้องการ และนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทัศนศิลป์เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากภาพร่างที่เหลือจำนวน 4 แบบ เพื่อนำไปสร้างสรรค์ เป็นผลงานประติมากรรม มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีศรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1 ถึง 4 ดังนี้

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

ภาพตัวอย่างประกอบการอธิบายจากผลงานศิลปะ มุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีศรีรูปร่างอ้วน หมายเลข 1

ขั้นตอนที่ 1 ร่างภาพที่ต้องการด้วยปากกาหรือดินสอ ตามความถนัด

ขั้นตอนที่ 2 นำโครงของแบบหุ่นมา และใช้ฟองน้ำขนาดใหญ่ตามให้ได้ตามรูปทรงที่ต้องการ โดยการใช้กาวยึด เหตุผลที่ต้องใช้ฟองน้ำในกาวขึ้นรูปทรงนั้น เพราะว่าฟองน้ำมีสถานะที่นิ่มและเหมาะแก่การจัดแบบให้เข้ารูปได้ง่ายขึ้น ดังภาพตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 3 นำเชือกที่เตรียมไว้มาแช่น้ำสลิป 1 คั้น และนำมาพันให้รอบตัวของงาน รอให้เชือกเซ็ดตัวและแห้งดี พันเชือกแบบนี้ให้ได้ในความหนาของแบบที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 4 นำชิ้นงานที่แห้งดีแล้ว เข้าเตาเผาที่ อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส

ขั้นตอนที่ 5 นำชิ้นงานมาสลัดด้วยปูนพาสเตอร์ และเฝารมควันอีกครั้ง เพื่อให้งานออกมามีสี
เข้มดำ

ขั้นตอนสุดท้าย คือนำผลงานมาจัดงานและใช้ไฟเข้ามาตกแต่งจัดวางให้สวยงาม

ภาคผนวก ง

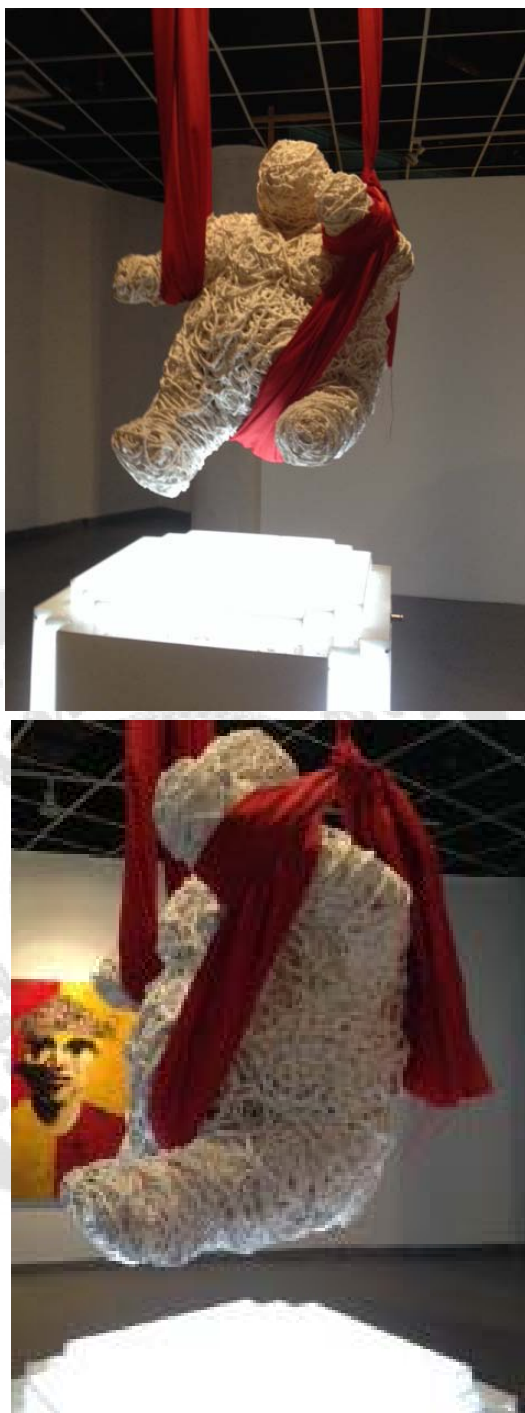
ผลงานศิลปะ ประติมากรรมเซรามิกส์กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความ
งามของสตรีระสตีรูปรางอัน ทาง หมายเลข 1 ถึง 4
จากงานวิจัย การศึกษาเพื่อการสร้างสรรค์
กรณีศึกษามุมมองสะท้อนความต่างของความงามของสตรีระสตีรูปรางอัน

ผลงาน PRETTY FAT 1 ขนาด 1.0 X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส
เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

PRETTY FAT 2 ขนาด 4.0X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เเผที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส
เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

PRETTY FAT 3 ขนาด 6.0X 0.8 เมตร เทคนิค น้ำสลิป เPEAT ที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส
เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

PRETTY FAT 4 ขนาดแปรผันตามพื้นที่ เทคนิค น้ำสลิปเผาที่อุณหภูมิ 1200 องศาเซลเซียส
เทคนิค เซรามิกส์และปูนพาสเตอร์

ภาคผนวก จ

ภาพนิทรรศการการแสดงผลงานศิลปะ “ APOLLO ART EXHIBITION ”

ณ หอศิลป์ G23 อาคารนวัตกรรมและวิจัยต่อเนื่องศาสตราจารย์ ดร. สาโรช บัวศรี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ระหว่างวันที่ 22 – 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2558

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	บัณฑิต กล้าผจญ
วันเดือนปีเกิด	15 มิถุนายน 2525
สถานที่เกิด	จังหวัดแพร่ ประเทศไทย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	126/4 ลุมพินีคอนโดมิเนียมทรเดชา-รามคำแหง ตึก D3 ซอยรามคำแหง 43/1 ถ. รามคำแหง แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนปลาย ม.6 สาย วิทย์-คณิต-คอม จาก โรงเรียนพิริยาลัย
พ.ศ. 2547	ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต (ศป.บ.) ทัศนศิลป์ : ศิลปะจินตทัศน์ เอกเชรามิกส์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ. 2559	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (ศป.ม.) ทัศนศิลป์ : ศิลปะจินตทัศน์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ